

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-04

4

*Yıl:1 *14-27 Mart 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Emperyalist saldırganlığa karşı

Baharın coşkusu ile öfkeyi kuşan!

Başta ABD olmak üzere tüm emperyalistlerin saldırı hazırlıklarını azgınca sürdürdüğü bu süreçte dünyada ve ülkemizde anti-emperyalist bilinç gün geçtikçe olgunlaşmaktadır.

Türk ordusu Irak Kürdistanı'nda

Hakim sınıflar Irak'a yönelik saldırıda yer almak için "milli menfaatleri" ileri sürüyorlar. Bu, emperyalizm ve uşaklarının menfaatine olabilir. Ama ezilen halkların bundan hiçbir menfaati yoktur. Tam tersine Irak halkının katledilmesi, coğrafyamızda yaşayan emekçiler için bir üzüntü, emperyalizme ve uşaklarına karşı bir öfke kaynağı olabilir ki oluyor da.

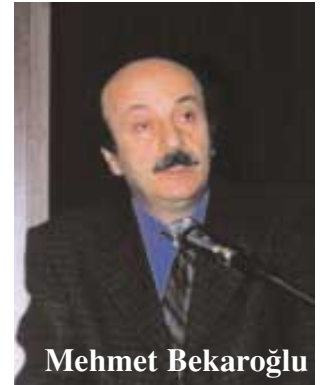
Öfkeyi örgütleyelim

Ankara sokakları, 1 Mart'ta bu öfkeye tanıklık yaptı. Başta İstanbul olmak üzere 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününde de sokaklar bu öfkeye tanık oldu ve gün bu öfkeyi büyütme günüdür. Gün anti-emperyalist bilinci kitlelere taşıma günüdür.

Sayfa 3

ÇIKTI

Mehmet Bekaroğlu

SÖYLEŞİ

"Çıkarlarına uygun olmayan şartları Amerika bir sıraya koyarak düzeltmek istiyor. Dolayısıyla Irak'ı seçmiş olması Irak'ın sıralamadaki önceliğinden kaynaklanıyor.

Sayfa 20.21

"SEKA BİZİMDİR BİZİM KALACAK"

1 Mart 2003 tarihinde Selüloz-İş Sendikası Giresun Şubesi "Özelleştirmeye hayır mitingi" düzenledi. Mitinge KESK'e bağlı sendikalar ve Eğitim-Sen de destek verdi.

Sayfa 6

MOBİL SANTRAL ZEHİR SAÇIYOR

Bir yıldır halkın çeşitli eylemliliklerle tepkisini göstermesine rağmen çalışan santralin ilk kurbanları kuşlar ve balıklar oldu.

Sayfa 8

İşçi-köylü'den

"Bağımsız" T.C.'nin Anayasası Amerikan Postallarının Altında Eziliyor KİM TAKAR TEZKEREYİ!

Sayfa 30

Newroz'da isyan ateşini harlayalım

Türk hakim sınıfları bu yılki Newroz kutlamalarına saldırı planlarını aylar öncesinden başlatmış durumda. Tunceli'de geçen yıl Newroz kutlamalarına katıldığı gerekçesiyle aralarında siyasi parti ve sendikacıların da bulunduğu 15 kişi hakkında dava açılmıştı. Bu yılki Newroz Bayramı öncesi açılan bu davayla hakim sınıflar kutlamalara katılanlara şimdiden gözdağı vermeye çalış-

maktadır. İçişleri Bakanlığı ise Newroz'un içinin boşaltılarak "Nevruz" olarak kutlanması için valiliklere gizli genelge göndermiştir. Bakanlığa bağlı Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı tarafından 31 Ocak 2003 tarihinde valiliklere gönderilen genelgede, il valiliklerinin denetiminde "Nevruz Etkinlikleri Düzenleme Heyeti" oluşturulması isteniyor.

Sayfa 5

Emperyalizm Kürtler için özgürlüğün değil! Bağımlılığın teminatıdır

ABD haydutunun suç ortağı TC yeni durumu fırsat bilecek, içerde ve Irak Kürdistanı'nda bulunan KADEK gerillalarına yönelik bir katliam peşindedir. Diyebiliriz ki, ABD, TC ve IKDP, IKYB'nin feodal burjuva önderliklerin üzerinde asgari düzeyde hemfikir oldukları konulardan biri de KADEK hareketini her bakımdan kuşatmak ve yok etmektir. Diğer bir ifadeyle, Irak Kürdistanı'ndaki hain önderliklerin, KADEK'in etkisiz hale getirilmesi için TC'ye sunmayacakları hiçbir destek yoktur. Bu desteklerini engelleyecek tek şey, TC'nin kendilerine karşı daha da pervasızlaşması ve Irak coğrafyasında yaşayan Kürtlerin TC'ye karşı giderek tepkilerinin artmasıdır.

Sayfa 18-19

IMF savaş bütçesine onay vermeyelim!

Savaşa katılımı resmileştirecek olan "Başbakanlık Tezkeresi"nin onay görmemesi üzerine 2. Tezkeresi hazırlıklarını sürdüren AKP iktidarı; esas olarak emekçi halk kitlelerinin yükselen savaş karşıtı protestolarının etkisiyle uğradığı yenilginin acısını 2003 bütçesine ilave ettiği ve 15,7 katrilyonluk "Tasarruf ve Ek Vergiler" paketiyle halktan

çıkartmanın yoluna gitmiş bulunuyor. Bir yandan ABD haydutundan daha fazla para koparmanın peşinde koşarken öte yandan savaş ortamında yararlanarak daha fazla palazlanmak isteyen patron-ağalar halkın sırtına çok ağır bir fatura daha eklediler. Bunu da hiç sıklımadan "Barışın Bedeli" olarak sunmaya çalışıyorlar.

Sayfa 16-17

ZÜRİCH GENÇLİK VE KÜLTÜR EVİ'NİN COŞKULU ŞÖLENİ

Zürich Gençlik ve Kültür Evi'nin 1. kuruluş yıldönümü vesilesiyle gerçekleştirdiği "Gençlik Şöleni" büyük bir coşku ile gerçekleşti.

Yoğun bir çalışma sonucu, bir kampanyaya dönüştürülerek geniş kitlelerle, özellikle gençlerle buluşma amacıyla kollektif bir emek sonucu gerçekleştirilen etkinlik tamda anlam ve amacına uygun bir sonuçla yoğun bir ilgi ve katılımı gerçekleştirdi. Katılımın 1500'ü bulduğu ve büyük bir kitlenin yer sorunundan dolayı katılmadığı şenlik, umudun büyütüldüğü, gelecek çalışmalarına itici güç

olan bir nitelikteydi.

Özellikle şenliğin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne denk gelmesi daha bir anlamlıydı. Geceye damgasını esas olarak 8 Mart vurdu. Gençlik ve Kültür Evi'nin faaliyetlerini, amacını ve gençliğin yaşadığı sorun ve çözümlerini, ayrıca emperyalist saldırganlığı işleyen sunuşun yanısıra, ATİK'in 8 Mart'a ilişkin bildirisi büyük bir coşkuyla karşılandı. Geceye İsviçre Derneği'nin mesajlarından sonra Gençlik Kültür Evi'nin bünyesinde çalışmalarını sürdüren Halk oyunları ekibinin birbirinden güzel

oyunları ile başlandı. Yine Gençlik Ve Kültür Evi'nin tiyatro ekibinin hazırladığı tiyatro; ve koronun sunduğu ezgiler coşkuyla karşılandı.

Coşku Onur Olgun'un sahneye çıkışıyla arttı. Devamında Arzu ve Kıvırcık Ali'nin 2 saat süren programı, katılımcıların büyük beğenisini kazandı. Şölen Haluk Levent'in sahneye çıkışıyla daha da coşku doldu. Katılan tüm sanatçıların 8 Mart Emekçi Kadınlar günü ve emperyalist saldırıya karşı konuşmaları oldukça olumluydu. Şölen baştan sona büyük bir disiplinle tüm kitlenin ilgisiyle izlediği ka-

katılımcıların büyük bir haz aldığı, düzenleyen Gençlik Ve Kültür Evi'nin amaçlarını

faaliyetlerini tanıttığı ve mesajların ışık tuttuğu olumlu bir pratik oldu.

Gözetim altında iken 7 Mart 1999 tarihinde işkence yapılarak öldürülen sendikacı Süleyman Yeter'in davası devam ediyor.

26 Şubat'ta İstanbul Sultanahmet adliyesinde görülen ve çok sayıda sendika temsilcisinin katılım gösterdiği duruşmaya katılmayan sanıkların avukatı, büyük bir ameliyat geçirdiğini bu yüzden hazırlanamadığını söyledi. Daha önceki duruşmada istenen; Emniyet Müdürlüğü'nün disiplin soruşturması evrakları gönderilirken hakim, sanıkların avukatının talebi üzerine davayı 1 Nisan 2003 tarihine erteledi. Duruşmada söz alan müdahil avukatı, sanıkların emniyetin görevini yapmaması yüzünden yakalanmadığını belirtti. Avukat Ercan Kanar da mahkeme çıkışında bir açıklama yaparak duruşmanın ertelendiğini belirtti. Karara tepki gösteren Yeter'in dostları "Süleyman Yeter ölümsüzdür", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganları eşliğinde kapı-

ya kadar yürüdü. (İstanbul)

SÜLEYMAN YETER ANILDI

* Süleyman Yeter'in ölüm yıldönümünde İzmir'de bir basın açıklaması yapıldı.

DİSK Ege Bölge Sendikası önünde yapılan açıklamaya yaklaşık 100 kişi katıldı. Açıklamada DİSK Ege Bölge Başkanı Kani Beko "işçi hakları için şehit düşen Süleyman Yeter'i unutmadık, unutturmayacağız" dedi. Daha sonra Limter-İş Yönetim Kurulu Üyesi Halis Güzeller bir açıklama yaptı. Güzeller AKP hükümetinin meclisten geçmeyen tezkerenin açığını zamlar ve ikramiyelerden kesinti yaparak kapatmaya çalıştığını söyledi. Güzeller 4 yıl önce Emniyet Müdürlüğü'nde katledilen Yeter'in sosyalist bir sendikacı olduğunu belirtti ve katillerinin halen yakalanmadığını söyleyerek ailesi ve sendika avukatlarının 4 yıldır bu işin takipçisi olduğunu, bundan sonra da öyle olacağını vurguladı. Kitlenin "Süleyman Yeter

yaşıyor", "Katiller sınıfa hesap verecek" vb. sloganları atmasının ardından açıklama sona erdi. (İzmir)

* Katledilişinin 4. yıldönümünde Süleyman Yeter Bursa'da da anıldı.

7 Mart 2003 tarihinde saat 12:30'da İHD Bursa şube binasının önünde ESP ve Sınıf Sendikacılığı Hareketi'nin yaptığı basın açıklamasına İşçi-köylü gazetesi, Ekmek ve Adalet dergisi Bursa temsilcilikleri, Batis ve Dokuma-İş sendikalarının temsilcilikleri de destek verdi. Açıklamayı ESP adına Gülcan Taşkıran okudu. Taşkıran "işkenceye karşı direnmek, karşı çıkmak insan olmanın gereğidir. İnsanlık onurumuzu korumak için işkenceye karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz. Süleyman Yeter ve tüm işkence davalarını takip etmeli, duruşmalara katılarak işkencecileri mahkum edelim" dedi. Kitle "Süleyman Yeter ölümsüzdür", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarını atarak zılgıtlar ve alkışlarla dağıldı. (Bursa)

8. İzmir Kitap Fuarı'nda buluşalım

Umut Yayımcılık olarak bir kez daha İzmir Kitap okurlarımızla buluşuyoruz. 12-20 Nisan 2003 tarihleri arasında yapılacak 8. İzmir Kitap Fuarı'na katılarak Yayınevimizden çıkan kitapları okurlarımızla buluşturuyoruz.

Tüm okurlarımız ve kitap severler standımıza davetlidir.

Yer: İzmir Fuar Alanı 9-10 numaralı binalar-Alsancak
Umut Yayımcılık
Bilgi almak için
Merkez Büro:

0212 521 34 30- 0212 531 48 53

İzmir İrtibat Bürosu: 0232 441 93 09

İzmir TÜYAP: 0232 464 92 01

ÇIKTI

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI İKİYÜZLÜ VE SAHTEKARDIR!

Emperyalizmin baştan itibaren ileri sürdüğü gerekçeler esas olarak yalan ve sahteydi. Doğru olan ise; ABD haydutunun Ortadoğu'ya egemen olmak, buradaki zenginlik kaynaklarını denetimine almak gerçeği. Bu gerçeğin altını komünistler ve devrimciler her fırsatta çizdi. Yine bu gerçekleri ezilen dünya halkları görmekte pek gecikmediler.

ABD haydutu ve suç ortaklarının Irak'a saldırmak için ileri sürdükleri tüm gerekçeler önemli oranda boşa çıktı. Gerekçelerin gereksiz hale gelmesi, saldırganların saldırılarını engellemeye yetmedi. Çünkü; baştan itibaren ileri sürdükleri gerekçeler esas olarak yalan ve sahteydi. Doğru olan ise; ABD haydutunun Ortadoğu'ya egemen olmak, buradaki zenginlik kaynaklarını denetimine almak gerçeği. Bu gerçeğin altını komünistler ve devrimciler her fırsatta çizdi. Yine bu gerçekleri ezilen dünya halkları görmekte pek gecikmediler. Sokaklardaki protesto gösterilerinde yer alışlarının gerekçeleri farklı da olsa, 15 Şubat tarihinde Dünya coğrafyasının farklı belgelerinde 'savaşa hayır', 'petrol için kan dökmeye hayır' şiarları, bu emperyalist haksız savaşa karşı yüksek sesle dile getirilen bir itirazdı. Bu sonuç aynı zamanda ABD haydutu ve suç ortaklarının savaş lehine sürdürdükleri propaganda savaşının da kaybedilmesinin bir kanıtıydı.

Burada üzerinden geçemeyeceğimiz ve döne döne vurgu yapmamız gereken önemli noktalardan biri bugün savaşa itiraz eden bazı emperyalist güçlerin itiraz nedenlerinin altında yatan gerçeklerin açığa çıkarılmasıdır. Bu haydutların kamuoyu nezdinde 'barış sever' olarak gösterilme, görülme yanılgısını ortadan kaldırmaktır.

Bu tablo esas olarak AB üyesi kimi emperyalist ülkelerle, ABD ve yine benzeri şekilde aynı durum BM üyesi emperyalist ülkeler arasında yaşanmaktadır.

Burada şu gerçekler görülür. Yani, ABD ve İngiltere emperyalistlerin saldırganlıkları ve haksızlıkları ne kadar net ve gerçek bir olguysa, BM üyesi Fransa, Rusya, Çin ve yine Almanya'nın 'barış sever' olmadıkları, savaşa karşı çıkma ya da isteksiz davranmalarının tek nedeni ABD'nin bölgede etkisinin artmasıyla birlikte çıkarlarının tehlikeye gireceği kaygısıdır. Kısaca **onları saldırıya hayır dedirten 'barış severlik' değil emperyalist çıkarlardır.** Emperyalizmin özü, hakimiyettir, talandır, emperyalizmin özü, haksız savaştır, işgaldir. Gerçek barışı sağlamak emperyalizmin

özülüyle bağdaşmaz. Tüm bu gerçekleri görmeliyiz. Sınıfsal zeminde, sınıfsal bakış açısından kopuk, değerlendirmelere itibar etmemeliyiz- değer vermemeliyiz.

FIGÜRANLARIN TEZKERESİNİN DEĞERİ, FIGÜRANLIKLARI KADARDIR!

Tezkere tartışması günlerce dir kamuoyunu meşgul ediyor. Tezkere'nin mecliste ret edilmesinin birçok nedeni olabilir. Yani bazı İslamcı milletvekillerinin ferdi tepkileri de olabilir, ABD'nin ekonomik yardım paketini yeterli görmeyen bazı milletvekillerinin de ret cephesine katkısı olabilir. Sonuç itibarıyla bu tablodan hareketle kimilerinin iddia ettiği gibi ortada öyle 'kazanılan büyük bir muharebe yok.' Bu durumu böyle abartılı bir tarzda ortaya koymak figüran parlamentoya olduğundan daha fazla bir misyon yüklemek olur, ki bu da gerçek durumu yansıtmada oldukça uzaktır.

Eğer bu kararın gerçekte ABD'nin Türkiye'de cephe açılmasını önleyecek bir hukuki değere sahip olduğunu hala iddia edenler varsa; başta İskenderun limanında olmak üzere Kürt illerine doğru ABD'ye ait askeri malzemeleri taşıyan konvoylar hakkında bir açıklama yapmaları gerekmez mi? ABD'nin Kürt illerinde kiraladığı binlerce dönümlük arazi, kiraladığı ev, depo, otel vb. faaliyetler üzerinde meclisin kararının ne tür etkisi oldu vb. vb. konular hakkında da bir açıklama yapmaları gerekmez mi? Gerçek olan şu ki; ABD savaş faaliyetlerini sürdürüyor ve tabii ki uluslararası kamuoyuna yansıyan Tezkere komedisine de AKP kurmaylarının son vermesi için ABD gereken talimatı veriyor.

Hiç şüphesiz Tezkerenin ret edilmesinin objektif olarak ortaya çıkardığı olumlu sonuçlar da oldu. Diyebiliriz ki figüranlar meclisinin hangi amaçla olursa olsun ortaya çıkardığı sonuç, bazı gerçeklerin kitleler tarafından daha objektif olarak görülmesini sağladı. Özellikle Tayyip ve Genelkurmayın tezkerenin oylaması sonunda ortaya koydukları yaklaşımlar kimi İslam-

cı 'liberal' Kemalist 'solcu' yazarlar, politikacıları, yanılgılarıyla, uyduruk yalanlarıyla yüz yüze bıraktı.

Evet, Tayyip Amerika'nın kanlı kılıcını çok önceden kurşanmıştı. 'Ben kasaya giren paraya bakarım' diyen Tayyip'in tüm çabaları da bu ekskenliydi. Nitekim, oylama sonucu istediği gibi çıkmayınca 'her şeyin bir alternatifi vardır; ama her alternatifin de bir bedeli vardır' diyen Tayyip zam yağdırdı. Vergi adı altında deyim yerindeyse kitleleri haraca bağladı. **Tayyip'in uşak bakanları 'barışın**

Başkanı'nın yaptığı açıklamalar tam bir uşak kurmayına yakışan utanç ve ibret verici açıklamalardır. 'Hükümetle görüşlerimiz aynı' diyen Hilmi Özkök 'hiç katılmamakla savaştan aynı zarar görürüz. Fakat zararın telafisi ve savaş sonrası söz sahibi olmamız asla mümkün olmaz. Şayet savaşanlara yardımcı olursak, zararımızın bir kısmı telafi edilebilecek'. Devamla 'bütün bunlar ve diğer hususlar bir belgeye bağlandı; nispeten garantiye alındı. Ekonomik yardım, yapacağımız işbirliğinin bir bedeli olarak değil, savaşan-

Kadınlar gününde de sokaklar bu öfkeye tanık oldu ve gün bu öfkeyi büyütme gündür. Gün anti-emperyalist bilinci kitlelere taşıma günüdür. Unutmamak gerekir ki; emperyalist saldırganlığın ezilenler için yaratacağı tek şey daha çok yoksulluk ve yıkımdır ve bu yıkıma karşı ezilenlerin öfkesini örgütlemek bizim için geleceğin değil, bugünün sorunudur. Görev ve sorumluluklarımız da bu bilinçle yaklaşmak zorundayız.

da maliyeti vardır' diyerek, halka karşı besledikleri düşmanlığı; Amerika'ya duydukları hayranlığı ve sadakatini ifade etmekte geri kalmadılar.

AKP kurmaylarının, Amerikan uşaklığı ve savaş yanlısı tüm bu çabalarının kitleler tarafından görülmesi açısından parlamentodaki figüranları objektif olarak olumlu bir iş başardığını söyleyebiliriz. Tabii bu 'başarının' esası MGK toplantısında hükümete talimat veren ama kamuoyuna dönük ise tam bir ölüm sessizliğine bürünen, hatta 'askerler ABD'nin yaklaşımından rahatsızdır' temelinde Mehmetçik basına bilgi sızdıran askerlerin duruşunun net olarak açığa çıkarılmasıdır.

Tezkere oylamasından sonra askerler adına Genelkurmay

ların bize verecekleri zararın hiç olmazsa bir kısmının telafisi için istendi.'

İşte Kemalist kalemsörlerin 'milli kuvvetlerinin', 'milli görüşü!' **Askerler de tıpkı Tayyip gibi 'kasaya giren paraya' bakıyorlar.** Dahası Iraklı kadınların, çocukların katledilmesine yataklık etmek de 'milli menfaat' oluyor. Bu, emperyalizm ve uşaklarının menfaatına olabilir. Ama ezilen halkların bundan hiçbir menfaati yoktur. Tam tersine Irak halkının katledilmesi, coğrafyamızda yaşayan emekçiler için bir üzüntü, emperyalizme ve uşaklarına karşı bir öfke kaynağı olabilir ki oluyor da.

Ankara sokakları, 1 Mart'ta bu öfkeye tanıklık yaptı. Başta İstanbul olmak üzere 8 Mart Dünya Emekçi

Tezkere tartışması günlercedir kamuoyunu meşgul ediyor. Tezkere'nin mecliste ret edilmesinin birçok nedeni olabilir. Yani bazı İslamcı milletvekillerinin ferdi tepkileri de olabilir, ABD'nin ekonomik yardım paketini yeterli görmeyen bazı milletvekillerinin de ret cephesine katkısı olabilir.

Sınıfsal Bakış

EMPERYALİZMİN İLERİ

KARAKOLU,

“SÜREKLİ SAVAŞ

CEPHESİ’NE ÇEVİRİLİYOR!

Emperyalizmin ve faşizmin ordularının ülkemiz topraklarındaki hummalı faaliyeti sürmekte, Türkiye ve Irak Kürdistanı’ndaki yığınağı giderek büyümektedir. ABD’nin **İncirlik**, **TSK**’nın ise **Trakya**’dan **Ege**’ye dört bir yandan başlattığı asker, silah, araç, gereç sevkiyatı; son bir aydır devreye sokulan **İskenderun** merkezli çıkarma, aktarma ve intikal operasyonu ile **büyük** bir mesafe almış durumdadır. Yazılı ve görsel basın aracılığıyla gövde gösterisine dönüştürülen bu **saldırı/savaş** hazırlığının yarattığı **kanıksatma** atmosferinde, **“yeni misyonun koşulları”** adım adım örülmektedir.

Bu koşullar; Türkiye’nin güney illerinden Türkiye Kürdistanı’na uzanan bir bölgenin; fiili askeri **işgal görüntüsü** içinde, **Irak**’tan başlayıp bütün **Ortadoğu**’yu içine alarak, **Güneybatı ve Orta Asya**’ya uzanan bir coğrafyada, ABD emperyalizmi önderliğinde yürütülecek **müdahale-saldırı-işgal** dizisinde, askeri üs ve komuta **merkezi** olarak uzun yıllar işleyecek bir **saldırı/savaş cephesine** dönüştürülmesi anlamına geliyor. ABD’nin resmi kaynakları tarafından açıkça ifade edildiği üzere; İran, Suriye, Filistin başta olmak üzere Pakistan’a uzanan bir **“az sonra”** listesi, ülkemizdeki askeri yığınağın **devasa** boyutları ve **yerleşik/kalıcı** özellikleri ile birlikte değerlendirildiğinde, durum daha iyi anlaşılacaktır.

Faşist Türk devleti; emperyalizmin **“bölge jandarması”**, **“ileri karakolu”** gibi künyesinde yazılı görevlerin çok daha önemli ve kapsamlısına, açık bir savaş cephesi ülke statüsü bahşedilerek terfi ettirilmektedir. **8 Şubat**’ta ABD tarafından **“mutabakat zaptı”** adı altında dikte ettiri-

len **“sefer görev emri”** gereğince başlatılan hazırlıklar sonucu; **İncirlik**, **Diyarbakır** ve **Batman**’daki üslere ek olarak, **Mardin**, **Kızıltepe**, **Oyali**, **Nusaybin dörtgeni** ile **Mersin**, **Taşucu**, **İskenderun üçgeni**, fiilen ABD emperyalizminin **nüfuzuna** geçirilmiş; **Çorlu**, **Kurtköy**, **Afyon** ve **Gaziantep (Oğuzeli)** hava alanları, bölgedeki demiryolları ile **İskenderun/Mersin-Gaziantep-Mardin** otoyolunun kullanımı, **“operasyon”**a tahsis edilmiştir.

6 adetinde şimdiden fiili **OHAL**’in başlatıldığı (**koordinatör valilik** adı altında), **10**’un üzerinde ili kapsayan **savaş cephesi bölgesinde**; her geçen gün artan sayıda arsa, arazi, tarla, serbest bölge, sanayi sitesi, depo, fabrika, otel vb. binlerce dönümlük alan ve tesisler, **süresiz kiralama** yoluyla **ABD ordusunun** kullanımına geçmektedir.

Petrol, doğalgaz gibi enerji kaynaklarının ele geçirilmesi ile sınırlı olmayan, ABD emperyalizminin Afganistan’da başlayıp, Irak’la sürdürüp peşisıra büyütme hedeflediği bu hareket; **“elverişli/öncelikli bölgeler”** kapsamında, dünya egemenliği stratejisinin önemli bir parçasını oluşturmaktadır.

ABD’nin katliam kuvvetleri, Irak’a da, bu vesileyle **“müttefik”** konumunda girdiği ülkemiz topraklarına da, geçici değil **kalıcı** olarak yerleşmek amacındadır. Diğer emperyalistlerle daha işin başında köprüleri atma konumuna gelen, devreye bölge halklarının daha etkili muhalefeti/direnışı girdikçe işi **büyük ölçüde** zorlaşacak ABD’nin, **vurkaç** değil **vur-yerleş** yöntemiyle ilerlemek isteyeceği anlaşılmaktadır. Ne var ki, bu sürecin işgalciler açısından batağa adım attıkça **gömülen**,

çırpındıkça **batan**, vurdukça **eksilen**, öldürdükçe **tükenen** bir seyir izleyeceğinin işaretleri şimdiden alınmaktadır.

Ülkemizin önemli hacimdeki bir bölgesinin uğratıldığı bu fiili **istila/işgali andıran** süreç; komprador patron-ağa devletin efendileri emperyalistlere verdikleri söz, izin, pazarlık, anlaşma vb. olaylardan değil, Türkiye’nin **yarı-sömürge yarı-feodal** statüsünden kaynaklanmaktadır.

ABD; uşakları eliyle sömürdüğü, talan ettiği, yağmaladığı ülkemizi, şimdi de, dünya egemenliği yolunda atacağı adımlar için, kritik bir **jeost-ratejik** alanda, savaş cephesine dönüştürerek kullanmak amacındadır. Bunun için ne izin almaya ne de pazarlık yapmaya ihtiyacı vardır.

Gizli işgal statüsüyle elinde bulundurduğu toprakları kullanmak da, her türlü araç gerecinden silah ve cephanesine kadar kendi **donattığı** ve perde gerisinden **yönettiği** Türk ordusuna istediği emri uygulamak da, ABD emperyalizmi için **hiçbir sorun** teşkil etmemektedir. Bugün meclisin üçte iki çoğunluğuyla beraber hükümeti tek başına elinde bulunduran **AKP**, ABD’nin **müslüman-demokrat** model projesiyle icazet verdiği faşist bir partidir.

Meclisteki diğer faşist parti **CHP** ise, has adamı **K.Derviş**’in de ağırlıklı katılımıyla, ABD yörüngesindeki konumunu güçlendiren bir aşamadan geçirilmiştir. Bunların ABD temsilcileri/yetkilileri ile gerçekleştirdikleri temaslar sadece ve sadece **planlama, düzenleme, kamufle etme** kapsamındadır.

Yarı-sömürge ülkelerdeki faşist diktatörlüklerin en önemli **“demokrasi”** örtüsü **parlamentodur**. Parlamento (meclis, senato vb.); oluşum sürecine **“oyun”** şeklinde tezgahlanan bir seçimin de eşliğiyle, **“bağımsız”** bir ülke görüntüsü sağlanmasında ve o ülke halkının kendi kendini yönettiği bir rejim altında yaşadığı aldatmacasında, **etkili** bir argüman olarak kullanılmaktadır.

Ülkemizin egemen sınıfları, komprador-bürokrat burjuvazi ve büyük toprak ağaları; **iradelerini**; partiler, parla-

mento, hükümet, ordu, yargı organları eliyle kullanmakta, bu araçlar arasındaki ilişki ve çelişkiler, çeşitli klikler arasındaki çatışmalar, **“demokrasi”**, **“iktidar-muhalefet”** tarzında görüntülenmektedir.

Nitekim; meclis-hükümet-izin-tezkere dalaşmaları da, **Amerikan başçavuşu Türk orgenerali (ABD doları/TL ilişkisinin ters orantısı) H. Özkök**’ün müdahalesi (**05.03.03** tarihli konuşması) de, meclis başkanı **B. Arıncı**’nın riyakar tutum ve demeçleri de, **CHP** lideri **D.Baykal**’ın demagojik sahtekarlıkları da, anayasa-uluslararası meşruiyet konulu tartışmalar da, hep bu ülke gerçekliği ışığında değerlendirilmek zorundadır.

Elbette ki, **1 Mart** tarihinde hükümet tezkeresinin meclisten geçmemesi olayında; dünya çapındaki **15 Şubat** eylemliliklerinin ve ülkemizde de aylardır süren ve **1 Mart**’ta doruğa çıkan gösterilerin **küçümsenmeyecek** payı bulunmaktadır. Tıpkı; başka faktörlerin yanısıra, yaygın, sürekli ve kitlesel gösteriler sonucu, ABD’nin **“denetçiler”** sürecinin uzamasına bu kadar katlanmak zorunda kalması, İngiliz emperyalistlerinin bir süreliğine de olsa ikircikli bir pozisyona sürüklenmesi ve diğer bir dizi ülke egemenlerinin çark etmesinde ya da **“karşı”** tavrındaki ısrarını sürdürmesinde olduğu gibi. **CHP** grubunun ve **90** civarında **AKP**’linin tezkereye evet oyu vermeyişinde, **MGK**’nın sessiz kalarak topu **AKP**’ye atmasında, kitlelerin öfkesi/tepki ve mücadelesi rol oynamıştır.

Bu potansiyeli ve durumu değerlendirip, mücadelenin ivmesini yükseltme görevini **daha büyük bir şevkle** üstlenmekle beraber; gerçeklerden kopmamak, yanlış sonuçlar çıkarmamak ve kitleleri yanıltmamak gerekiyor. **1 Mart**’taki tezkere oylamasının sonucunu, **“demokrasi-nin/halkın zaferi”**, **cephe değil siper**”, **“meclis savaşa hayır/barış dedi”**, **“ABD meclisten tezkere alamadı”** manşetleriyle alkışlayan burjuva ve reformist basının abartma, saptırma ve çarpıtmalarından, **“meclisimi seviyorum”** sloganlı basın toplantısı düzenle-

yen (**03.03.03**) **“barış girişimcisi”** bir kısım aydın-sanatçı grubunun aymazlığına kadar uzanan bir **yanıltma faaliyeti** söz konusudur. Meclisin faşizmin maskesi olması bir yana; **“hayır cephesi”**ndeki **CHP**’nin **“asker gönderme”**’yi desteklediği, **“yabancı asker kabulü”**’ne ise sadece **“muhalefet”**’te olduğu için karşı oy verdiği, **AKP**’nin ise aktif düzeyde ancak **40-50** kişilik bir grubunun kitlelerin muhalefetinden etkilendiği göz önüne alınırsa, kutsama kampanyasının **vahameti** daha iyi anlaşılacaktır.

Aynı meclisin; **6 Şubat** tezkeresine izin vermesi, **1 Mart**’ta yalnızca 3 oy farkla tüzük hükümlerinin azizliğine uğraması, **H. Özkök**’ün çektiği **“dikkat”** üzerine şimdiden bir kısım **“hayır”**’cının esas duruşa geçmesi, dahası, resmiyette reddedilen **“asker gönderme ve yabancı asker kabul etme”** faaliyetinin **1** ay aşkın bir süredir her geçen gün artan bir hızla devam ettiği karşısında **seyirci** rolü oynaması, **faşizmi perdeleme** fonksiyonunu yerine getirmede bile işlevsiz duruma düştüğünü göstermektedir.

Bu süreçte yaşanan politik gelişmeler; halkı her zaman rahatlıkla aldatıp güdebileceğini sanan bütün **hakim sınıf klikleri/partilerinin**; **AKP**’yi öne sürme/kullanma hesapları tutmayınca devreye girmek zorunda kalan **faşist Türk ordusu** hakkında, **“yurtsever”**, **“anti-emperyalist”**, **“partiler üstü”** vb tanımlamalar yapan **karşı-devrimcilerin**; meclisi, parlamentarizmi kutsayan hem sahte hem de iflah olmaz **reformistlerin**; kan tüccarlarının satış ve talimat belletme görüşmelerinin **“pazarlık”** diye yutturulmasına aldanarak, uşaklara **“işbirlikçi”**, **“müttefik”** payesi veren bütün **“solcu”** gafillerin; ABD’nin sevkiyatına bakarak ülkeyi yeni işgal ediliyormuş sanan ve gösteren bütün **revizyonistlerin**; kitlelerin barışçıl mücadele biçimleri ya da daha ilerisi toplu ayaklanma vb. yollarla düzeni değiştireceği hayallerini yayan bütün **opörtünistlerin**, **ipliğinin pazara çıkmasına**, daha şimdiden ciddi veriler sunmuş bulunmaktadır.

Newroz'da isyan ateşini harlayalım

Aradan binlerce yıl geçmesine rağmen Kürt ulusu atalarının zulme karşı yaktıkları bu ateşin simgesi olarak her 21 Mart'ta ateşler yakarak kutlamaktadır Newroz Bayramını. Günümüzün Dehak'ları olan hakim sınıflar ise saltanatlarının son bulacağı korkusuyla her yıl Newroz kutlamalarına azgınca saldırmaktadır.

21 Mart yani Newroz, Kürt ulusunun asırlar öncüsinden günümüze uzanan direniş günüdür. Yüzyıllar öncesinde **Asur İmparatoru Dehak**'ın zulmüne karşı, teslimiyet zincirlerinin paramparça edildiği gün olarak geçer mitolojide. Dehak Asur İmparatorluğu içinde yaşayan halklara özellikle de, Kürt ulusunun ataları sayılan Med'lere, büyük acılar çektirmiştir. Mitolojiye göre Asur İmparatoru zalim Dehak amansız bir hastalığa tutulur. Hastalığının tedavisi için her gün iki Med gencinin beynini yemesi tavsiye edilir ünlü hekimlerce. Ve Dehak'ın askerleri her gün iki Med gencini katlederek, beyinlerini onun sofrasına sunarlar. Halk bu durumdan rahatsızdır. Ancak Dehak'ın zulmü karşısında sindirilmiş ve tamamen teslim olmuştur. Ta ki sıra demirci ustası **Kawa**'nın çocuklarına gelene kadar. Demirci Kawa çocuklarının beyinlerinin Dehak'a sunulmasına dayanamaz ve çekiciyle Dehak'ın kafasını parçalar. Sarayın burçlarında ateşler yakan Kawa, Med halkını zulüm düzenine karşı isyana çağırır. O günden sonra her sene Med halkı Zalim Dehak'ın Demirci Kawa tarafından cezalandırıldığı gün olan 21 Mart'ta ateşler yakarak Newroz bayramını kutlarlar. **Bir halkı yeniden**

ayakları üzerine diken, teslimiyet zincirlerini parçalayan ve egemenlerin zulmüne karşı isyanın adı olmuştur Newroz. Yakın tarihimizde de Newroz, Kürt ulusunun zulme karşı başkaldırısı anlamına gelmiştir hep. Diyarbakır zindanlarında 1980 darbesi sonrası tutsaklara her türlü zulümle dayatılan teslimiyete karşı **21 Mart 1982** gecesi Kürt Ulusunun yiğit evlatlarından **Mazlum Doğan** bedenini tutuşturarak teslimiyet zincirlerini kırmıştır.

Aradan binlerce yıl geç-

mesine rağmen Kürt ulusu atalarının zulme karşı yaktıkları bu ateşin simgesi olarak her 21 Mart'ta ateşler yakarak kutlamaktadır Newroz Bayramını. Günümüzün Dehak'ları olan hakim sınıflar ise saltanatlarının son bulacağı korkusuyla her yıl Newroz kutlamalarına azgınca saldırmaktadır. Örneğin geçtiğimiz yıl Mersin'deki Newroz kutlamalarında iki kişi panzerlerle ezilerek katledilmiştir. Bir yandan da binbir türlü ayak oyunlarıyla ve 'newroz' diye adlandırılarak direniş günü olan Newroz'un

içi boşaltılmaya çalışılmaktadır.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINDAN "NEVROZ" GENELGESİ

Türk hakim sınıfları bu yılki Newroz kutlamalarına saldırı planlarını aylar öncüsinden başlatmış durumda. Tunceli'de geçen yıl Newroz kutlamalarına katıldığı gerekçesiyle aralarında siyasi parti ve sendikacıların da bulunduğu 15 kişi hakkında dava açılmıştı. Bu yılki Newroz Bayramı öncesi açılan bu davayla hakim sınıflar kutlamalara katılanlara şimdiden gözdağı vermeye çalışmaktadır. İçişleri Bakanlığı ise Newroz'un içinin boşaltılarak "Nevroz" olarak kutlanması için valiliklere gizli genelge göndermiştir. Bakanlığa bağlı Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı tarafından **31 Ocak 2003** tarihinde valiliklere gönderilen genelgede, il valiliklerinin denetiminde "Nevroz Etkinlikleri Düzenleme Heyeti" oluşturulması isteniyor. Bu çerçevede Diyarbakır ve Bingöl'de valilikler bünyesinde resmi kurum, siyasi parti, oda başkanları, jandarma komutanlığının da aralarında bulunduğu kurum temsilcileriyle toplantı düzenlendi. DİHA muhabirine konuşan Bingöl HADEP İl Başkanı **Hacı Korkutata**,

katıldıkları toplantının sadece 5 dakika sürdüğünü belirterek, sözlerine şöyle devam etti; "Toplantıya ildeki tüm resmi kurum ve kuruluşlar ile İHD ve KESK'e bağlı kimi sendikalar, jandarma ve emniyet müdürlükleri katıldı. Ancak toplantıda sadece vali konuşma yaptı. Vali toplantıda bu yıl Newroz'un valilik bünyesinde kutlanacağını ve bunun dışındaki kutlamalara izin verilmeyeceğini belirtti. Konuşmanın ardından kimseye söz hakkı verilme-yerek toplantı sona erdi."

Diyarbakır'da ise 27 Şubat tarihinde yapılan toplantıda, katılan kurumlara valilik tarafından hazırlanan "Nevroz" programı açıklandı. Toplantıyla ilgili konuşan Diyarbakır HADEP İl Sekreteri **Hüseyin Bayrak**, programı şöyle anlattı; "Newroz'u bir hafta sürecek etkinlikle yapılması düşünülüyor. Kazakistan, Özbekistan ve Kırgızistan'dan getirilecek panelistlerle Newroz konusu işlenecek. Tiyatro, futbol turnuvası, kapalı spor salonunda devlet sanatçılarının katılacağı konser ve koşu yarışmaları var."

Newroz'u "Nevroz"laş-

tırmayı hedefleyen hakim sınıflar, "Bahar Bayramı", "Barış Günü", "Türklerin diriliş günü" gibi adlandırmalarla kan-can bedeli zulme karşı yaratılan değerlerin içinin boşaltılmak istemektedir. Egemenlerin karartmaya, gizlemeye çalıştıkları Newroz'un isyancı özüdür. Özellikle A. Öcalan'ın 1999 yılında bir komplo sonucu yakalanmasının ardından Ulusal Hareketin izlediği "barış" politikasının ve silahlara veda etmesinin ardından daha da azgınlaşan Türk egemen sınıfları, Kürt ulusuna tam bir teslimiyet dayatmaktadır. Egemenlerin tüm bu saldırılarını boşa çıkarmak için tüm Türkiye halkı bu yılki Newroz bayramını zulme karşı isyan günü haline getirmeli, emperyalist saldırganlık karşısında 21 Mart'ta alanlarda olmalıdır. Nitekim Irak'a yönelik emperyalist saldırganlığa karşı olan kurumlar ve uluslararası örgütler Newroz'u tüm dünyada Irak'ta savaşa karşı gösteriler yaparak kutlama kararı alarak, Newroz ile ezilen halkların emperyalizme karşı mücadelesini birleştirmiş durumda. (H. Merkezi)

Samsun Emniyeti'nden "Terör" Konferansı

Samsun Anadolu Lisesi'nde yapılan konferansta devrimciler "bölücü", "katliamcı", "vatan haini" olarak gösterilirken gençlere gözdağı verilmek istendi.

5 Şubat 2003 tarihinde Samsun Anadolu Lisesi 9. ve 10. sınıflara 45 dakika "terör" dersi adı altında devrimcilerin "bölücü", "katliamcı", "vatan haini" oldukları anlatıldı. Ve bir anlamda da devlete karşı gelenin sonunun nasıl olacağı genç beyinlere bir kez

daha kazanmaya çalışıldı. Ülkenin birçok yerinde tekrarlanan bu olaylarda devlet özellikle gençlere yöneliyor. Devrimcilerin 14-25 yaşlarındaki gençliği hedef aldığı, örgüte girdikten sonra bir daha çıkılmadığı, çirkinlerin tehdit edildiği, öldürüldüğü gibi söylemlerle

gençlere "siz sakın etrafınızda olan bitenle ilgilenmeyin" mesajı verilmek ve gözleri korkutulmak isteniyor.

Samsun'da yapılan konferansın ilgi çekici bir noktası da pişmanlık yasasından özellikle sözedilerek "böyle birşey başımıza geldiği zaman, örgütten kaçıp en yakın emniyete başvurun. Ve annenizle babanızla konuşur gibi derdinizi anlatın" denilmesi oldu.

Öğrenciler için hazırlanan raporda ayrıca itirafçıların söylediklerine yer verilerek devrimcilere karşı gü-

vensizlik tohumları atılmaya çalışıldı.

Eğitim sistemindeki çarpıklıkların "terör" örgütlerinin işine yaradığını ispatlamak için devrimci liderlerin okudukları üniversitelerin verildiği bölüm ise aslında tüm anlatılanları boşa çıkarıyordu. Çünkü yazının başında da okuma oranının düşük olduğu ve bunun devrimciler tarafından kullanıldığı belirtilmişti. Çelişkilerle dolu raporun okunduğu 45 dakika için öğrencilerin yorumu ise "bir ders daha kaynadı" şeklinde oldu.

(Samsun)

PEŞMERGELER KUZEY IRAK'TA

Körfez savaşı sonrası ABD'nin Kuzey Irak'ta bir süre tetikçiliğini yapan ve daha sonra ABD tarafından Büyük Okyanus'taki Guam Adası'na götürülen peşmergeler yeniden Kuzey Irak'a döndü. Kuzay Irak'tan çıkartıldıktan sonra uzun bir süre Guam Adası'nda tutulan peşmergelerin daha sonra Küba'daki Guantanamo Askeri Üssü'nde askeri eğitimler verildi.

Guamergeler olarak adlandırılan 2500 peşmerge önce İncirlik'e oradan da Kuzey Irak'a götürüldü. Peşmergeler Musul ve Kerkük'ten sorumlu olacak. ABD Özel Hareket Birimleri tarafından eğitilen peşmergelerin bazılarının askeri eğitim alırken bazılarının bölge yöneticileri olarak eğitildiği de öğrenildi. (H. Merkezi)

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ OHAL İSTEMİYOR

Diyarbakır'da faaliyet gösteren 37 kuruluş, OHAL'in tekrar gündeme gelmesine karşı ortak bir tavır sergiledi.

SES, Tes-İş ve İHD'nin de aralarında bulunduğu temsilciler Tüm-Bel Sen Şubesi'nde bir araya gelerek bir basın açıklaması yaptı. Kurumlar adına konuşan Tüm-Bel Sen Şube Başkanı **Edip Yaşar**; sıkıyönetim ve OHAL nedeni ile büyük kayıplara uğrayan bölgenin tekrar OHAL kapsamına alınmasının Türkiye'nin çıkarına hizmet etmeyeceğini söyledi. Barış, demokrasi ve insan haklarına ihtiyacı olan bölgeye OHAL veya sıkıyönetim ile cevap verilmesi gerektiğine dikkat çeken Yaşar, olası Irak savaşı her yönüyle etkilenecek olan bölge halkının devlet ile arasındaki yakınlaşma ve güven duygusunun zedeleneceğini belirtti. (Mersin)

“SEKA bizimdir, bizim kalacak”

1 Mart 2003 tarihinde Selüloz-İş Sendikası Giresun Şubesi “Özelleştirmeye hayır mitingi” düzenledi.

“Özelleştirme” adı altında fabrikaları bir bir peşkeş çeken AKP hükümeti yıllardır Giresun SEKA Kağıt Fabrikası’nı özelleştirmek için kendinden öncekilerin çabalarını devam ettiriyor. Fabrikada uygulanan bilinçli zarar ettirme politikası, % 40 kapasiteyle çalıştırma, işçilerin maaşlarının ödenmemesi vb. yolların denenmesine rağmen fabrika işçileri, bir kez daha “Özelleştirmeye hayır” diyerek alanlara çıktı.

1 Mart 2003 tarihinde Selüloz-İş Sendikası Giresun Şubesi “Özelleştirmeye hayır mitingi” düzenledi. Mitinge KESK’e bağlı sendikalar ve Eğitim-Sen de destek verdi. Öğlen saatlerinde başlayan miting Osmanağa meydanında 3500 kişinin katılımıyla gerçekleşti. KESK ve Eğitim-Sen’in önünden başlayan

yürüyüşte sık sık “Yılgınlık yok direniş var”, “SEKA bizimdir bizim kalacak”, “Özelleştirmeye hayır”, “Ölmek var dönmek yok” vb. sloganlar atıldı. Kitleye seslenen Türk-İş Genel Sekreteri Hüseyin Karakoç “IMF talimatlarıyla ülkeyi tam bir çıkmaza sürükleyenleri uyarıyoruz. Özelleştirmelere devam ederlerse bu miting sadece bir başlangıç olacaktır. Aksi halde Türkiye’nin her yerini miting alanına çevireceğiz” dedi. Selüloz-İş Sendikası Giresun Şube Başkanı Mehmet Aydın da hayatları pahasına özelleştirmelere karşı çıkacaklarını belirterek “5 yıldır özelleştirmeye karşı direniyoruz ve bundan sonra da direneceğiz” dedi. İşçiler ise 10 yıldır fabrikanın % 40 kapasiteyle çalıştırıldığını belirterek 2002 yılında 3 ay üç-

ret almadan çalıştıklarını, fabrikanın özelleşmemesi için de gerekirse canlarını vereceklerini söylediler. Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkin da mitingde bir konuşma yaparak, özelleştirmeden sorumlu devlet bakanının sözünü hatırlattı. “Bakan ‘ben bu işe kellemi koydum’ diyor. Bizler de fabrikalarımızın satılmaması için kelimemizi koyduk” dedi.

Ayrıca SEKA’ya bağlı Zonguldak Çaycuma fabrikası işçileri de 6 Mart’ta fabrikanın önüne siyah ç-

lenk bırakarak özelleştirmeyi protesto ettiler. Selüloz-İş Sendikası Çaycuma Şubesi Başkanı İlhan Aktaş yaptığı konuşmada ülke değerlerinin hiçe sayılarak, yok pahasına elden çıkarılmaya çalışıldığını vurguladı.

Aynı gün SEKA’nın Kocaeli’de bulunan işletmelerinde çalışan işçiler ikramiyelerinin verilmemesi üzerine SEKA yönetimini protesto ettiler. Sendika yöneticileri SEKA yönetiminin parayı çalışanlara vermediğini açıkladı. (Samsun)

Carmen Çuval’da grev hazırlığı

Tuzla’da yan sanayi sitesinde kurulu olan Carmen ambalajda çalışan 36 işçi Teksif Bakırköy Şubesine üye oldukları gerekçesiyle 16 Şubat’ta 3, 18 Şubat’ta 5, 22 Şubat’ta 30 işçiyi işten atmıştı. Bunun üzerine pasif direnişe geçen işçiler Tuzla Deri-İş Şubesi’nde başlattıkları direnişlerini 22 Ocak’tan beri sürdürüyorlar. İşçiler ikinci arabulucunun hazırlayacağı raporun ardından 45 gün içinde yasal grev sürecine girerek haklarını arayacaklar. Tuzla’da sendikalarının yardımıyla açtıkları bürolarında bekleyen işçilerin bir kısmı grev sürecine girme hazırlığında bir kısmı ise geçim sıkıntısından kaynaklı başka iş kollarında çalışmaya başladı. Carmen çuval fabrikası Temsilcisi Yaşar Başbüyük; “Grev sürecinde çok sıkıntı çekeceğiz. Bizlere grev çadırı kurdurmak için jandarma baskı ve gözaltı terörü uygulayacak ama biz hakkımızı aramakta kararlıyız” diyerek işçilerin ve sendikalarının greve hazır olduklarını belirtti. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

Sendika Kongrelerine Hazırlanalım; Devrime Yeni Mevziler Kazandıralım!

İşçi sınıfını ve emekçi halkımızı önümüzdeki günlerde çok yoğun bir mücadele gündemi beklemektedir. Sermaye cephesi koro halinde kazanılmış kimi demokratik hak kırıntılarını budamaya hazırlanırken, ilk başta çalışma yaşamını sermaye lehine yeniden düzenlemekle, işgünü süresini esnetmekle, ücretleri aşağıya çekmeye çalışmakla başlamıştır. Önümüzdeki günler çok yoğun geçecektir. Çünkü yüz yüze bulunduğumuz sorunlar sadece bugünün sorunları değil, geleceğimizi ilgilendiren temel sorunlardır.

Yüzyüze bulunduğumuz sorunları başlıca şöyle sıralayabiliriz:

* Kamuda ve özel sektörde 400 bin işçiyi kapsayacak Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri kapıdadır. Hükümet IMF’yi ve savaşı bahane ederek sendikaların istediğini vermemeye çalışacaktır. Hatta dün krizi bahane ederek işçi kıyımını gerçekleştirenler, bugün savaş bahanesiyle aynı oyunu tekrar sahneye koyarak yüz binlerce emekçiyi kapı önüne koyabileceklerdir.

* İşveren cephesinde büyük rahatsızlık yaratan İş Güvencesi yasası 15 Mart’ta yürürlüğe girecektir. AB normlarına uygunluk için çıkarılan bu yasaya karşı işveren cephesi başından beri büyük bir direnç göstermekte ve iş yasasında yapılacak değişikliklerle

bu alanda verileni geri almaya çalışmaktadır.

* 1475 sayılı İş Yasasında yapılmak istenen değişiklikler, İş Güvencesi yasasının yürürlüğe gireceği 15 Mart tarihine kadar yasalaştırılmak üzere meclise sunulmuştur. Sözde ‘Bilim Kurulu’na hazırlandığı iddia edilen bu yasa tasarısı kamuoyunca yerinde ve doğru bir tanımlamayla “Kölelik Yasaları” olarak adlandırılmaktadır.

* Yeni bir özelleştirme saldırısı kapıdadır. Hükümet özelleştirmeyi önüne bir program olarak koymuştur. Gerçekleştirmek için zaman kollamaktadır. Irak’a yönelik ABD saldırısını ve Türkiye’nin buna dahil edilmesini, buna bağlı olarak da savaşı bahane ederek, olağanüstü hal veya sıkı yönetim gibi uygulamalarla toplumsal muhalefeti baskı altına alarak özelleştirme uygulamalarını gündeme getirebilir.

* ABD emperyalizmi Irak’a yönelik saldırı hazırlıklarını kapsamlı bir şekilde sürdürmektedir. ABD emperyalizmine göbekten bağımlı Türk egemen sınıfları tezkere reddinin ardından, bunu demokrasi göstergesi olarak topluma sunmaya çalışmış, ancak genelkurmayın açık talimatıyla demokrasi balonu sönmüş ve anında çark ederek, bu savaşta ABD’nin yanında taraf olacağını, Türkiye’nin çıkarlarının bunu gerektirdiğini kesin bir dille kamu-

oyuna açıklamıştır.

Bölgemiz oldukça sıcaktır ve bu sıcaklık en çok da emekçileri kavurmaya adaydır.

Bu sorunların çözümü işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadeleyi yükseltmesi ile olanaklıdır. Mücadelenin kendiliğinden yükselmesini beklemek hayal alemine dalmak anlamına gelir. Mücadelenin yükselmesi, öncünün önderlik fonksiyonlarını gerçekleştirmesi ile olanaklıdır. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik işçi sınıfının güncel sorunlarını saptayıp, bu sorunların çözümüne yönelik çözüm politikalarını da ortaya koyarak sınıfa yol gösterici rolünü oynamalı ve emekçileri sarı-reformist-işbirlikçi bürokrat sendika ağalarının hegemonyasından kurtararak, sınıf sendikacılığı çizgisine oturtmalıdır.

Önümüzdeki günler bu politikaların hayat bulması için ciddi olanaklar sunmaktadır. Çünkü yakın gelecekte kimi sendikalar da; şubelerden başlayarak genel merkezleri de içine alacak kongreler sarmalı peş peşe gündeme gelecektir. Sendika kongrelerinin sınıfın gündeminin bu derece yoğun olduğu bir döneme denk gelmesi, Devrimci Demokratik Sendikal güçlere çok önemli bir görev ve sorumluluk yüklemektedir. Bu sorumluluğumuzun bilincinde olarak işçi sınıfı ve emekçilerle olan bağlarımızı güçlendirmeliyiz. Bunun için enerjimizi on kat, yüz kat artırmalıyız. Sorunlara kafa yormalı, çözümler üretmeliyiz. Yanımızda, yöremizde ne kadar duyarlı, sınıf bilinçli işçi ve emekçi varsa onlarla olan bağlarımızı geliştirmeliyiz. Yüzünü bize dönen kim varsa onu kucak-

layacak mekanizmalar oluşturmalıyız. Sekterlik, hotzotçuluk, kitleleri küçümseme ve onlara tepeden bakma, her şeyi kendinden menkul sayma bizim çalışma tarzımız olamaz. Devrim kitlelerin eserdir ve bunu herkes bilir, ancak pratikte bu uygulanmaz ve devrimi sanki öncüler gerçekleştirecekmiş gibi bir pratik sergilenir. **İşçi sınıfı kitleleri içinde güç olmak istiyorsak, sınıfın içinde gerçek anlamda var olmalıyız.** Bu var oluş etle tırnak gibi bir varoluş olmalı. Emekçiler nerede ise bizde orada, onların içinde olmalıyız. Bu fabrikadır, bu mahallesidir, bu onun gelip gittiği yöre dernekleridir, bu mahallelerdir, kahvelerdir vs.

Öteden beri bir alışkanlıktır gidiyor. Ne zaman bir kongre ya da önemli bir etkinlik olsa o zaman işçilere ve onların doğal önderlerine ihtiyaç duyuluyor, yani hatırlanıyor. O zaman da onlar “neden bugüne kadar ortalarda yoktunuz”u hatırlatıyorlar. Ve haklı olarak serzenişte bulunuyorlar. Bu alışkanlık tez elden terk edilmelidir. Bu alanda **faydacı çalışma tarzına düşülmemelidir.**

Devrimci Demokratik Sendikal güçlerin işçi sınıfı ve emekçiler ile bağları zayıflamış ise dolayısıyla onlar düzen politikalarından ya da reformist-tasfiyeci politikalarından daha fazla etkileneceklerdir. Kim ki yığınları etkiler, o güçlüdür. **Yığınların gücü ile bordasını şişiren bir hareket fırtınaları aşabilir.**

Bilimlidir ki: **“Üreten biziz, yöneten de biz olacağız” bir sınıf perspektifidir.** Bu perspektif işçi sınıfının nihai hedefine de uygundur. İktidarı hedeflemeyen bir ç-

alışmanın ciddiyetten uzak olduğu aşıkardır. İşçi sınıfı içinde çalışmayı ve bu alanda ortaya çıkan gücü, iktidara yani sendikalarda yönetimlere taşıyarak, yönetme yeteneklerimizi ve becerilerimizi artırmalıyız. Bu aynı zamanda bürokratik sendikal aygıttan farklılığımızı kitlelere kavratmak için de önemlidir. Zirveleri fethetme azmine ve kararlılığına sahip olmadan zafer yakınlaştırılmaz. Unutulmamalıdır ki; en uzun koşu olan maraton bile bir adım ile başlar. Yeter ki adım atılsın, gerisi mutlak gelecektir. Biz adımlarımızı atalım ve sıklaştıralım, bu uzun mücadeleyi yakınlaştırmamız mümkündür.

İşçi sınıfı ve emekçilerin gündeminin bir yığın sorunla yüklü olması, bu sorunların çözümünde bizim de etkili olabilmemiz ancak örgütlü gücümüzü artırmanın ve etki alanlarımızı genişletmemizle olanaklıdır. Aksi takdirde seyirci olma pozisyonumuzla yetinmek durumunda kalabiliriz.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, tüm çalışanları kucaklamayı ve onların örgütlü oldukları sendikalarda güç olmayı önüne bir görev olarak koymuştur. Bugünkü konjonktür bize ciddi olanaklar sunmaktadır. Yeter ki biz bu olanakları değerlendirmesini bilelim, işçi sınıfı ve emekçi halkımızın beklentilerine cevap olmayı becerelim. Bunun için çok büyük yetenekler gerekmiyor.

Hakim kılınması gereken; kitlelere karşı dürüst ve samimi, mücadelede cesaretli ve ilkeli, kendimize karşı ise eleştirel, kitlelerden öğrenmesini ve onlara öğretmesini bilen bir çizgi olmalıdır.

Tuzla'da toplu sözleşme hazırlığı

Toplu sözleşme hazırlığı içinde olan Deri-İş Tuzla Şubesi, mevcut haklarının dahi 1475 sayılı yasa tasarısıyla ellerinden alınacağı şu günlerde demokratik hakları için mücadele edeceklerini söylüyor. 12 Mart'ta yapılacak toplu sözleşmeyle ilgili Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**'nın görüşlerini aldık.

Hasan Sonkaya: Hükümet IMF'ye verdiği sözlere yerine getirebilmek için uğraşmaktadır. Onlar kendi görevlerini yapıyorlar. Bugün işçi sınıfının içinde bulunduğu durum hiç de iç açıcı değil. Devlet mevcut hakları dahi yeni 1475 yasası ile işçilerin elinden almak istiyor. Bu doğrultuda bizim 2003-2005 yılları arası yapılacak toplu sözleşmemizin çetin bir mücadele olacağı bir gerçeklik. Çünkü her yönüyle mevcut sistem bir saldırı içerisinde ve bu doğrultuda biz bir önceki yıla göre toplu sözleşmeye

biraz daha örgütlü, biraz daha güçlü giriyoruz. Neden daha örgütlü girdiğimizi ifade etmek istiyorum. Göreve geldiğimizde 25 tane fabrikada örgütlüydük. 625 tane sendikacı yetki almış çalışan üyemiz vardı. Bugün ise yeni yönetimle birlikte bu sayı 53'e çıktı. 1370 kişiyle toplu sözleşmeye oturuyoruz. Sermayenin yaptığı saldırılar, sendikamızın toplu sözleşmeye güçsüz girmesini sağlamak için aynı zamanda. **Ama sınıf bilincini almış işçiler herşeye rağmen bu hakların kolay kolay kazanılmadığını ve kolay kolay da verilmeyeceğini tavır ve duruşlarıyla gösterdiler.** Sonuç itibarıyla bu saldırıların ne ilk ne de son olacağını biliyoruz. **Bu saldırıları geri püskürtmenin yolu örgütlülükten ve işyerlerinde çalışmalarından geçiyor.** Bizler tüm işyerlerinde gelecek saldırılara karşı işçi komiteleri kurduk. Ve bununla ilgili sendikamızda 250 kişiye yakın katılımı toplantılar aldık, çalışmalar

yaptık ve onlarla birlikte taslaklarımızı hazırladık, mevcut taleplerimizi ilettik. Bu toplu sözleşmede bizim mevcut haklarımızın tekrar garanti altına alınmasını istiyoruz. Bir önceki yönetim döneminde yapılan geçici işçilik taşeron sistemine AKİT anlaşmalarına son verilip, bu maddelerinin tersine çevrileceği ve bölgemizde toplu sözleşmeli olan işyerlerinde taşeron çalıştırılmayacağı, özel AKİT anlaşmalarının yapılmayacağı, geçici işçi alınmayacağı gibi talepleri yeni toplu sözleşme taslağına koyduk. En demokratik haklarımıza sahip çıkmadığımız zaman var olmakla yok olmayı her zaman tartışırız. O temelde martta yapılacak olan toplantıda 1 Mayıs'ın yasallaşması ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü izninin tam gün olması yönünde toplu sözleşmemize madde koyduk.

Bizler sınıf sendikacılığını savunan sendikacılar yöneticiler ve işçiler olarak hiçbir hakkın müca-

dele etmeden alınmayacağına bilincindeyiz. Mevcut patronlara karşı olsun sisteme karşı olsun mutlak suretle güçlerimizi birleştirip bu toplu sözleşmeyi bir an önce bitirmek istiyoruz. **1475 yasa tasarısının çıkması tamamen ülkedeki işçilere yönelik kölelik dayatmasıdır.** Bu yasanın çıkması tüm sendikaların, tüm işçilerin, tüm konfederasyonların bir bütün

olarak şalterden gelen gücünü kullanıp, üretimden gelen gücünü kullanıp sokaklara dökülmesinden geçiyor. Aksi takdirde mevcut olan haklarımızı tek tek alacaklar. Biz deri işçileri olarak, sendika olarak bu yasaya karşı mücadele edeceğiz. Şu an toplu sözleşme görüşmelerimiz var. Demokratik haklarımız verilmediği müddetçe grev silahımız saklıdır. **(Kartal)**

Ferro Krom özelleştiriliyor

14 Ocak 2003 tarihinde AKP hükümetinin açıkladığı özelleştirme planında yer almayan **Eti Krom AŞ Ferro Krom** tesisleri, Başbakanlık Özelleştirme İdaresi'nin ulusal basında ilan ettiği özelleştirme ihalesiyle özelleştirme kapsamına alındı. Ferro Krom'un 14 Ocak'ta açıklanan özelleştirme planında yer almamasına rağmen Başbakanlık

Özelleştirme İdaresi'nin, ulusal gazetelere ihale ilanı vermesi Elazığ'da tepkiyle karşılandı.

Türk-İş'e bağlı Maden-İş Sendikası'nın Elazığ Şube Başkanı **İrfan Cirit**, 25 Şubat 2003 tarihinde özelleştirme idaresinden Ferro Krom Müdürlüğü'ne, tesislerin özelleştirilmesiyle ilgili faks geldiğini, özelleştirme meninin bir hafta içinde netlik kazanacağını be-

lirtti. Cirit konuşmasının devamında AKP'nin ANAP'tan beter çıktığını söyleyerek "Milletvekilleri bizi kandırıyor. Görüşmelerde bakanlar on dolar da kâr etse tesislerin çalışacağını söylemişlerdi. Aldığımız bilgilere göre AKP genel sekreterlerinden biri devreye girmiş. Tesisler yabancı firmalara peşkeş çekilecek" dedi.

(Malatya)

Buca'da

'sözleşmeli' kölelik

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı SSK Buca Seyfi Demirsoy Hastanesi'nde doktor, biyolog, hemşire, laborant gibi branşlarda çalışan 554 sözleşmeli sağlık emekçisi, bir yıldır kadroya alınmıyor. Sözleşmelilerle aynı işi yaptıkları halde kadroluların aldıkları ücretin yarısı veriliyor.

Şubat 2002'de, dö-

min Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Yaşar Okuyan** tarafından kadroya alınacakları sözü verilmesine rağmen verilen sözler havada kaldı.

SES İzmir Şubesi yönetim kurulu başkanı **Ergun Demir** de, personeli sözleşmeli olarak çalıştırmanın özelleştirme bir parçası olduğunu belirterek, uygulamanın sağlığı doğuştan kazanıl-

mış bir hak olmaktan çıkarıp ticari bir meta haline dönüştürmeyi amaçladığını söyledi. SSK Elbistan hastanesinde de aynı durum yaşandığını hatırlatan Demir, "biz, insanca yaşama mücadelesi veren sağlık ve sosyal hizmet çalışanları olarak arkadaşlarımızın derhal kadroya alınmasını istiyoruz" dedi.

(İzmir)

ORÜS İŞÇİLERİ ALDATILIYOR

Özelleştirme politikalarıyla binlerce işçiyi işsiz bırakanlar ve özelleştirmeyle kimsenin işinden olmayacağından dem vuranlar işçileri aldatmakta ve yalan söylemektedirler.

1996 yılında ORÜS Orman Ürünleri Sanayi AŞ'nin özelleştirilmesiyle, 6 yıl önce 183 işçi kapı önüne konulmuştu. Bu süre içerisinde çalınmadık kapı bırakmayan işçiler halen işsizler. Samsun Bafra Vezirköprü'de bulunan ORÜS'ün özelleştirilmesiyle 183 işçinin iş akitleri ödenerek, kısa sürede tekrar işe alınacakları sözü verilerek işten çıkarılmışlardı. İşçiler adına bir açıklama yapan **Mehmet Kaygusuz**, "bizleri kısa bir süre sonra işe alacaklarına söz verdiler. Ama 6 yıl

geçti ve bizler halen işsiziz. ORÜS adına verilen listede isimlerimiz siliniyor. Bizlere sahip çıkılmıyor. Çalınmadık kapı bırakmadık" dedi. AKP İl Başkanlığına da giderek Başbakan Yardımcısı **Abdullah Şener**'e seslenen işçiler, 4046 sayılı yasada yapılacak değişikliklerle özelleştirme sonrası işsiz kalma riskinin kaldırılacağını duyurduğunu hatırlatarak, "**bizler de 1475 sayılı yasaya tabii işçiler olarak 4046 sayıya yapılacak değişiklikten geriye dönüş özelleştirme mağdurları olarak yararlanmak istiyoruz**" dediler. Ayrıca Meclis'e faks çeken işçiler işlerine dönünceye kadar mücadele edeceklerini belirttiler.

(Samsun)

KESK KARADENİZ BÖLGE TOPLANTISI'NI YAPTI

KESK, Karadeniz Bölge Toplantısını 19 Şubat 2003 tarihinde Samsun Gazi Sahnesi'nde gerçekleştirdi. Toplantıya **Çorum**, Amasya, **Sinop**, Tokat, **Ordu** ve Samsun'da bulunan yöneticileri katıldı. Toplantıda 2003 Bütçesi ve ABD saldırganlığı konusunda bilgi verilirken, KESK Mali Sekreteri **İhsan Avcı**, 19 bölgede toplantılar yapıldığını belirterek "kapalı kapılar ar-

dında komşumuzu kötü duruma sokacak planlar yapılıyor. Hükümet ülkemizi savaş konumuna getirmiştir" dedi. Ülkenin savaşa girmesiyle emekçilerin daha kötü bir duruma geleceğini de söyleyen Avcı "sadece bir bankayı kurtarmak için milyarlarca dolar harcayan hükümet, emekçilere gelince "kaynak yok" diyor. Bu da hükümetin nerelere çalıştığını gösteriyor" dedi. **(Samsun)**

Mobil Santral zehir saçtı

Bir yıldır halkın çeşitli eylemliliklerle tepkisini göstermesine rağmen çalışan santralin ilk kurbanları kuşlar ve balıklar olurken çevrede bulunan köylüler ise ürünlerinin yandığını ve adeta zehir soluduklarını dile getirdiler.

Çalışan kuruluşları emperyalistlere kelepirci fiyatına peşkeş çeken uşak yönetim zehir saçan, doğayı ve insan sağlığını altüst eden tesislerin işleminde ise bir sakınca görmüyor. Doğayı ve insan sağlığını altüst eden tesislerden biri de Samsun'un Tekkeköy ilçesinde kurulan mobil santrali. Bir yıldır halkın çeşitli eylemliliklerle tepkisini göstermesine rağmen çalışan santralin ilk kurbanları kuşlar ve balıklar olurken çevrede bulunan köylüler ise ürünlerinin yandığını ve adeta zehir soluduklarını dile getirdiler. Bir an önce santralin kalkmasını isteyen köylüler santralin insanlar üzerindeki ilk etkilerinin başağrısı, kusma ve genizde yanma olduğunu söylediler. Çevre halkı ayrıca santralin kurulmasıyla ekinlerin öldüğünü de belirtti. Köylüler bundan sonraki ürünlerin ekimine de aynı sebeplerle endişeyle bakıyorlar. Konuyla ilgili birçok kurum santralin kuruluşuna eylemliliklerle tepki gösterirken, mobil santralin yapımcı firması CEKA, Enerji Üretim AŞ. Şantiye Müdürü **Erdoğan Eker** ise yaşanan kirliliğin santralle alakası olmadığını belirterek, test çalışması yapıldığını söyledi. Çev-

reye "kesinlikle" zarar verdiklerini savunan Erdoğan, halkın kendilerini hedef seçtiğini belirtti.

MOBİL SANTRAL BİR ÇEVRE KATLIAMIDIR

Yapılan araştırma ve incelemelerle santralin zehir saçtığı defalarca kanıtlanırsa da, çıkarı olanlar adeta "sağrıları" oynamaktalar. Devletin "yetkili" kurumlarınca yapılan incelemeler sonucu ölen kuşlar ve balıkların santralin ilk yakıtından denize sızan 6 No'lu Fuel-Oil'den öldüğü kanıtlandı. Ancak buna rağmen "yetkililer" sessizliklerini sürdürüyorlar. Konuyla ilgili bir açıklama da TMMOB Samsun İl Koordinasyon Kurulu yaparak santral katliamının durdurulmasını istedi. TMMOB adına konuşan **Metin Telat**, "bizlerin seçtiği 9 milletvekili de santrale karşı olduklarını söylediklerinde umutlandık ama umudumuz kursağımızda kaldı. Sözleşme bahane edilerek santral çalıştırıldı" dedi. Hiçbir siyasal dayanağı olmayan santralin siyasi kayırmalarla birilerine rant sağlamak için kurulduğunu belirten Telat ayrıca Samsun Baro-

su'nun açtığı yürütmeyi durdurma dava dosyasının mahkemeler arasında gezindiğini, santralin daha ilk yakıt transferinde çevrede büyük bir katliama neden olduğunu ekledi. Çevrede bulunan fabrikaların hiçbirinden bu kadar duman çıkmadığını belirten çevre halkı "bizleri adeta göçe zorluyorlar", "memleketi terketmemizi istiyorlar" diyerek tepkilerini dile getiriyorlar. Samsun Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu

Başkanı **Adnan Sakoğlu** ise santralle ilgili hem devletin hem de Samsun halkının kısıkaça olduğunu belirterek tepkisini "kim bu halkın beş kuruşunu haksız yere yediyse gözü kör olsun" dedi.

"ZEHİR SOLUYORUZ"

Çevre katliamının yaşandığı Çınarlık Beldesi Belediye Başkanı **Nihat Soluk** da santralin çalışmalarının kendilerini hayrete düşürdüğünü Çarşamba

Ovası'na büyük bir zarar verdiğini belirterek, defalarca karşı çıktıklarını ama bir türlü kimse-nin kendilerini anlamadığını söyleyerek "Çarşamba ovası zehir altındadır" dedi. Çevrede bulunan birçok belediye başkanı santralin kuruluşundan itibaren karşı olduklarını söylese-ler de Mobil Santral çalışmalarını sürdürüyor. Samsun halkı da Mobil Santral'in kalkması için eylemler yapıyor. Belediye başkanları tarafından meclise götürülen Mobil Santral tartışmaları sürerken, eylemler de sürüyor. 4 Mart 2003 tarihinde çevre halkı ve bir grup denizci ellerinde dövizlerle bir eylem yaptılar. İnsanlar dövizlere "Biz mobil santral istemiyoruz", "Bugün kuşlar, balıklar ölüyor, yarın insanlar ölecek", "Biz zehir istemiyoruz" yazarak tepkilerini gösterdiler. Ayrıca 10 Mart günü santrale yürümek için toplanan köylüler jandarmanın izin vermemesi üzerine Ordu-Samsun karayolunu bir süre trafiğe kapatarak jandarma ve polisle tartıştı. Mobil santralin verdiği zararlar ilgili dövizler taşıyan kadınlı erkekli yaklaşık 1000 kişi tepkilerini sloganlarla dile getirdi.

(Samsun)

600 bin ton patates çürümeye bırakıldı

Türkiye'nin en önemli patates üretim merkezlerinden biri olan Niğde'de bu yıl ürünlerini ellerinden çıkaramayan köylüler büyük sıkıntılarla karşı karşıya kaldılar.

Türkiye'nin patates ihtiyacının % 25'ini karşılayan Niğde'de geçen yıl 34 bin hektarda yapılan üretimden 1 milyon 245 bin 125 ton ürün elde edildi. Ürünün maliyetinin altında bir fiyata

satışa sunulması dahi patatesin ambarlardan çıkmasını sağlayamadı. Niğde Ziraat Odası Başkanı **Ali Özdemir** konuyla ilgili yaptığı açıklamada patatesin maliyetinin altında 11 bin ile 125 bin lira arasında satışa sunulmasına karşın 600 bin ton patatesin ambarlarda alıcı beklediğini; büyük marketlerde 300 bin liradan satılan patatesin üreticiye bir şey kazandırmadığını söyledi. (İzmir)

"Üreticinin hakkı verilsin"

Daha önce Trabzon ve Ankara'da gerçekleşen (FKK) Fındık Koordinasyon Kurulu'nun üçüncü toplantısı Ordu'da gerçekleşti. 12 Mart 2003 tarihinde gerçekleşen toplantıya TÜBİTAK, Fındık Tanıtım Grubu, Karadeniz ve İstanbul Fındık İhracatçıları Birliği yetkilileri ve ihracatçı firma temsilcileri katıldı. Toplantının açılış konuşmasını Ordu Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı **Ömer Aydın** yaptı. Aydın; fındık sorununun 1900'lü yılların ilk çeyreğinden bu yana tartışıldığına dikkat çekerek, o yıllardan beri hiçbir çözüm üretilemediğini, bu durumun fındık sektöründe bulunan özel, tüzel ve resmi kurumların ayıbı olduğunu belirtti.

Yine toplantıda konuşan Trabzon Ticaret Borsası Meclis Başkanı **Mehmet Civar** ise üreticinin desteklenmesi gerektiğine değinerek üretim aşamasında tüm zorluğu çeken üreticinin hakkının verilmesi gerektiğini belirtti.

Fındık alımlarını sürdüren Fiskobirlik ise üreticiye henüz borcunu ödemedi. Üreticiye 2 trilyon 950 milyar borcu olan Fiskobirlik, önümüzdeki hafta içinde Ziraat Bankası şubelerinden ödemeyi yapacağını açıkladı. Alım kampanyası ise 7 Mart tarihinde sona erdi. (Samsun)

Pancarda kota kaldırıldı

Kütahya'nın Hisarcık ilçesi Ziraat Odası Başkanı **Yusuf Çalışkan**; üreticilerin daha önce belirlenen kotanın % 15 eksik ya da fazla ürün teslim edebildiğini yeni uygulama ile bunun kaldırıldığını söyleyerek pancarda kota uygulamasının üreticiyi yıldırma politikası olduğuna dikkat çekti. Kota uygulaması ile kota fazlası üründen "yok pahasına" sa-

tın alınacağını, eksik yatırı-lacak olursa da çiftçinin tazminat ödeyeceğini dile getiren Çalışkan "böyle dayatma olur mu?" diyerek tepki gösterdi. Çiftçilerin tarlanın ne kadar ürün kaldıracağını bilemeyeceğini çünkü üründen iklim koşullarına ve ekilen tohumun cinsine göre farklı verimler alınabileceğini de sözlerine ekledi.

(H. Merkezi)

Diyarbakır'da susuzluk

Diyarbakır Ahmetli Köyü'nde 2 yıldır yaşanan susuzluk, köylünün canına tak etti. Su kuyuları tifo hastalığına davetiye çıkardığı için kapatılan köylüler, hergün eşek sırtında 2 kilometre yol katederek bidonlarla su taşıyor, banyoyu ise ancak 50 günde bir yapabiliyor.

Ergani'ye bağlı 350 haneli Ahmetli Köyü'nde 2001 yılı Aralık ayında, tifo salgını nedeniyle 90 köylü hastanelik oldu. Tifo salgının köyün su ihtiyacını karşılayan içme suyundan kaynaklandığının anlaşılması üzerine, su kuyusu, Ergani Sağlık Müdürlüğü ekipleri tarafından kapatıldı. Su kuyusunun kapatılmasının ardından Ergani Kaymakamlığı ve Diyarbakır Köy Hizmetleri Müdürlüğü tarafından yeni su kuyusu açmak için başlatılan çalışmalardan ise bugüne kadar sonuç alınmadı.

'SUSUZLUKTAN BULAŞICI HASTALIĞA YAKALANACAĞIZ'

Köy Muhtarı Abdulsamet Bingöl, su kuyusunun, sondaj, boru döşenmesi işlemlerinin bittiğini belirterek, "Köy Hizmetleri 8. Bölge Müdürlüğü dalgaç pompa ve elektrik pompası döşerse köy suya kavuşacak" dedi. Susuzluk nedeniyle köylülerin bulaşıcı bir hastalığa yakalanmasından korktuğunu ifade eden Bingöl,

şunları söyledi: "Daha önce su şebekemiz vardı. Tifo hastalığından sonra su şebekesi kapatıldı. Köylü su olmadığı için temizlik ihtiyacını gideremiyor.

Bulaşıcı bir hastalıktan korkuyoruz Her gün çevredeki kuyulardan su taşıyoruz. Bunların sağlıklı olup olmadığını da bilmiyoruz. Sorunun çözülmesi Köy Hizmetleri'nin elinde."

Ahmetli Köyü İlköğretim Okulu'nda ders veren, ismini vermek istemeyen bir öğretmen ise, öğrencilerin salgın bir hastalığa yakalanabileceğine dikkat çekerek, "Burada su bulunmadığı için içme suyunu evden getiriyoruz. Öğrenciler su olmadığından temizlik yapamıyorlar. Bunun da ileride bir salgın hastalığa yol açmasından korkuyoruz" diye konuştu.

SABAHTAN EŞEKLERLE SU TAŞIYORUZ

Ahmetli Köyü'nde oturan vatandaşlar ise hergün 2 kilometre ötedeki NATO Tesisleri ile çevre köylerden su taşıdıklarını belirttiler. Hadi İz adlı köylü, "Bir yıldır, her sabah eşeklerle birlikte kilometrelerce öteden su taşımaya başlıyoruz. Bazen günde 10 defa gidip geliyoruz. Sadece içme suyu değil hayvanlar için de su getiriyoruz. Devlet 1 yıldır çözemediğini söylüyor ama çözemedi. Çözmediği için perişan olmuşuz" dedi. Kuyulardan su taşınırken çoğu zaman tartışmalar yaşandığını dile getiren Hüseyin Yel ise, "Kuyu sahipleri bazen su almamıza izin vermiyorlar. Bazen de kadınlar sıra kavgası yapıyorlar. Korkarım bu tartışmalar bir gün kötü kavgalara neden olacak" dedi.

'50 GÜNDE BİR BANYO YAPIYORUZ'

Yasin Güner ise, 50 günde bir banyo yapabildiklerini dile getirerek, "Köyde 2 bin 500 kişi yaşıyor. Kuyu suları ile banyo yapmak zorunda kalıyoruz. Banyoyu da artık bit oluşmasını diye 50 günde bir yapıyoruz. Bu köye su gelirse ilk işim temiz bir banyo yapmak olacak. Sadece ben değil herkes artık temiz yaşamak istiyor. Bir yıldır bu sorunu çözeceklerini söyleyen yetkililer ise hep söz veriyorlar, yok. Devlet bu sorunu çözsün" diye konuştu.

KAYMAKAM: 15 GÜN İÇİNDE KUYU FAALİYETE GEÇECEK

Konu hakkında DİHA'ya bilgi veren Ergani Kaymakamı Abdülkadir Güven ise, su kuyusunun büyük kısmının bittiğini ve bugüne kadar 5 milyar 500 milyon lira masraf yaptıklarını belirterek, "3 ay boyunca Ahmetli Köyü'ne tankerlerle su taşıdık. Köy Hizmetlerinin bu masrafı karşılaması gerekirken biz kaymakamlık olarak karşıladık" dedi. Köy Hizmetleri 8. Bölge Müdürlüğü'nün su kuyusunda 10 günlük bir işi kaldığını belirten Güven, "Dalgaç pompayı aldık. Köy Hizmetleri elektrik işini bitirirse kuyu faaliyete geçecek. Kuyu en geç 15 gün içinde faaliyete geçecektir" diye konuştu. (DİHA)

Bergamalı "casuslara" beraat

Yıllardır bölgelerinde siyanürlü altın çıkarılmasına karşı direnen Bergama köylüleri ve köylülere destek verenlerin direnişlerini kırmak için çeşitli ayak oyunlarına başvuran Normandy şirketi yöneticileri ve bu şirketin yerli uşakları köylülerin ve destekçilerinin Almanya adına casusluk yaptıklarını iddia etmiş ve 25 kişi hakkında çeşitli ceza istemleri ile DGM'de dava açmıştı. Davaya kanıt olarak da geçtiğimiz aylarda bir silahlı saldırı sonucu öldürülen Dr. Necip Hablemitoğlu'nun yazdığı ve finansı Normandy şirketi tarafından karşılanan "Alman Vakıfları ve Bergama Davası" kitabı sunulmuştu. Geçtiğimiz günlerde 3. duruşması görülen davada sanıklar hakkında beraat kararı istendi.

(İzmir)

Çiftçi ödemeleri yapılmıyor

"Tarım ve GAP" konulu bir panele katılan Tarım ve Köy İşleri Bakanı Sami Güçlü kemer sıkma politikasının devam edeceğini söyledi.

28 Şubat 2003 tarihinde "Tarım ve GAP" konulu bir panele katılan Tarım ve Köy İşleri Bakanı Sami Güçlü panel çıkışında gazetecilere bir açıklama yaptı. Özellikle 2003 yılı bütçesinde tarıma ayrılan pay ve DGD ödemelerine ayrılan 1.4 katrilyonluk bölümün kesilmesi ile ilgili açıklama yapan Sami Güçlü yaşananlarda içinde bulunulan konjonktürün de etkisi olduğunu söyleyerek kemer sıkma politikasının devam edeceğini söyledi. Ödemelerin ancak 2004 yılında yapılacağı mesajını veren Güçlü daha sonra sırayla köylüleri bekleyen yeni saldırıları sıraladı. Bu sırada basın mensuplarının buğday

stokları ile ilgili sorulara

Sami Güçlü Türkiye'de buğday fazlası olduğunu belirterek ancak olası savaş durumunda fiyat artışı olabileceğini, gerekli önlemleri aldıklarını söyledi.

rına da yanıt veren Tarım Bakanı Sami Güçlü, Türkiye'de buğday

fazlası olduğunu belirterek ancak olası savaş durumunda fiyat artışı olabileceğini, gerekli önlemleri aldıklarını söyledi. Söz konusu önlemlerin aslında savaşla bir ilgisi olmadığını da söyleyen Güçlü "önlemler fiyat artışının normalleştirilmesi ile ilgilidir" dedi. Şu anki buğday stoklarının ise 1 milyon tonun üzerinde olduğunu söyleyerek 2002 yılı DGD ödemelerinin ise Mayıs ayı sonuna kadar tamamlanacağını ifade etti. Çiftçi borçlarının ne zaman affedileceğini soran gazetecilere "bu soruyu hazine bakanı yanıtlayacak" şeklinde kaçamak cevap vererek üreticilere yeni saldırıların haberi verdi. (H. Merkezi)

Tarımda tohum sıkıntısı

Tarım için oldukça verimli toprağımız var ancak yeterince destek verilmediği için tohum üretimi gerçekleşmiyor.

Konya Meram Ziraat Odası Başkanı Mustafa Hepokur, domateste yaşanan gelişmeler üzerine bir açıklama yaptı. Türkiye'de üretilmeyen ve ithal yoluyla karşılanan 1 kg. domates tohumu için 5 tır dolusu domates ihraç edildiğini belirten Hepokur; şimdiye kadar gelip geçen hükümetlerden hiçbirinin tarımda çok önemli olan tohumculuğa gereken önemi vermediğini bu duyarsızlık sonucu Türkiye'nin tohum ihtiyacının Hollanda

ve İsrail'e bağımlı hale gelerek bu ülkelerden karşılandığını söyledi. Hepokur, 1 kg. tohumun 1.5 milyon lira olduğunu, 1 kg. tohum

yatlarının düştüğü dönemlerde bu rakamın 10 tıra kadar çıktığını söyledi. Hepokur "1 kg. domates tohumu 150 dekar alana ekiliyor.

Türkiye'nin tohum ihtiyacı Hollanda ve İsrail'e bağımlı hale getirildi.

için 5 tır dolusu domates ihraç edildiğini, domates fi-

için devletin destek vermesi şart" dedi. (İzmir)

Y a k l a ş ı k 2500 ton ürün elde ediliyor. Bunun da % 10'u tohum masrafına gidiyor. Tarım için oldukça verimli toprağımız var ancak yeterince destek verilmediği için tohum üretimi gerçekleşmiyor. Kaliteli ürün ve tohum üretimi yaygınlaşması için devlet destek şart" dedi. (İzmir)

can daha aldı

yok” çılgınlıklarını atarken, Ölüm Orucu direnişlerini boşa çıkarmak amacıyla “zorla müdahale işkencesini” yasalastırmayı da ihmal etmiyor. Yürütülen bu ikiyüzlü politikaların bir ayağını devrimci tutsakları yok etmek oluştururken diğer ayağını da toplumu öncülerinden tecrit ederek örgütlenmelerinin önüne geçmek oluşturuyor. Tecritin aldığı son can ise 23 yaşındaki **Orhan Uğur** oldu.

Tekirdağ F tipi hapisanesinde, tek kişilik hücrede tutu-

lan Uğur tecrite karşı 16 Şubat'ta “**birşeyler yapmak gerek**” sözlerini haykırarak kendini yakmıştı. Hastaneye kaldırılarak tedavi altına alınmış ancak **27 Şubat**'ta bulunduğu hastanede yaşamını yitirmişti. Uğur'un cenazesi, polislerin istememesine karşı akrabalarının çabaları sonucu alınarak Okmeydanı Cemevine oradan da Hasköy mezarlığına götürüldü. “**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz**”, “**Orhan Uğur yoldaş ölümsüzdür**” sloganlarının atıldığı ve yakla-

sık 150 kişinin katıldığı törende, cenaze gömüldükten sonra saygı duruşu yapıldı; ardından da vasiyeti üzerine “Şu Derdim'in Dağları” türküsü söylendi.

Öte yandan edindiğimiz bilgilere göre 1 Mart'ta İzmit Devlet Hastanesinde bulunan TKEP/L davası tutsağı **Hasan Öksüz**, Ölüm Orucunun 275. gününde “zorla müdahale işkencesi” yasasına dayanılarak zorla müdahale işkencesine maruz kaldı. (İstanbul)

Devletin 3 yıldır devrimci ve komünist tutsaklara yönelik uyguladığı tecrit politikası öldürmeye devam ediyor. Devlet “F tiplerinde tecrit

F Tiplerinde “Master Planı” uyguluyor

Bülent Barmaksız

Gerek F Tipi hapisanelerde gerekse diğer hapisanelerde yaşanan hak gasplarına hemen hemen her gün bir yenisi daha ekleniyor. Tutsaklar özellikle F Tipi hapisanelerde tecrit uygulamaları ile teslim alınmaya çalışılıyor.

Hastaneye gidiş gelişler dahi tutsaklar için adeta bir işkence halini aldı. Bolu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan **Bülent Barmaksız**, hastaneye gidiş gelişte üzerinin 9 kez aranmasına tepki gösterince gardiyanlar tarafından dövüldü. Meydana gelen darp izlerinin raporlanmaması için ise bir hafta süreyle doktora götürülmedi.

Konuyla ilgili DİHA muhbirine bilgi veren **Bülent Barmaksız**'ın avukatı **Gülizar Tuncer** bu uygulamanın F Tipi hapisaneler için hazırlanan “**Master Planı**”nın bir sonucu olduğunu söyledi. 1994 yılında gözaltına alınarak 18 yıl 6 ay ceza alan Barmaksız, 19 Aralık katliamı sırasında Gebze Hapishanesi'nde bulunuyor-du.

Bolu F Tipi'nin açılmasıyla buraya sevk edildi. Toplam 12 siyasi tutsağın bulunduğu Bolu F Tipi Ha-

pishanesi, diğer hapisanelere oranla keyfi uygulamaların daha çok yaşandığı bir hapisane. Gülizar Tuncer bu keyfi uygulamalardan bir tanesi olan müvekkili **Bülent Barmaksız**'ın yaşadığı olayı şu şekilde aktarıyor: “Müvekkilim **Bülent Barmaksız**, cezaevindeki koşullar ve gördüğü işkenceler nedeniyle tüberküloz, zatürre, bronşit, faranjit gibi hastalıklara yakalandı. Bu nedenle tedavi için hastaneye götürülüp getiriliyordu. En son 20 Aralık 2002'de yine hastaneye götürülürken aramaya tabi tutuluyor.

İlk arama hücre kapısında gerçekleşiyor. İkinci arama X-ray cihazı önüne geldiğinde yapılıyor. Gene aynı biçimde elle üst araması ve ayakkabı araması yapılıyor. Üçüncü arama olarak X-ray cihazından geçiriliyor. Cihazda geçiş esnasında kemer, saat gibi eşyalar çıkarılıp tekrar geçiriliyor. Son olarak da mahkum kabul kısmı denilen bölüme götürülerek gene askerler tarafından elle üst ve ayakkabı araması yapılıyor.

Müvekkilim hastane dönüşünde de aynı aramalara maruz kalıyor ve bir odaya konarak bir süre tek başına bırakılıyor. Sonra baş gardiyan ve yanındaki içeri girip soyunmasını söylüyor. Müvekkilim Barmaksız, buna gerek olmadığını, hastaneye giderken 4 aramadan geçtiğini, zaten hastanede kaldığı süre boyunca askerlerin kendisini hiç yalnız bırakma-

diğini, hatta tuvalete giderken bile yanında kaldıklarını, bu yüzden soyundurularak aramaya gerek olmadığını belirtiyor. Bunun üzerine baş gardiyan, “**Tı-pış tı-pış soyunacaksın, beni sınırlendirme, çıkar üzerindeki**” diyerek müvekkilimin yüzüne bir yumruk atıyor.

Ardından da diğer infaz koruma memurları da tekme tokat girişip üzerindeki parçalarına çıkarıyor ve X-ray cihazından geçiriyorlar. Bu da yetmiyor, el dedektörünü müvekkilimin çıplak vücudunun üzerinde gezdirip

arama yapıyorlar.

Bunu tamamen tahrik amaçlı yapıyorlar”. Müvekkiline işkence yapanların cezalandırılması için ne gerekiyorsa yapacaklarını belirten Gülizar Tuncer, Bolu Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve AİHM'e başvurduklarını belirtti.

Ayrıca bu uygulamaların kamuoyundan gizli tutulan ve kimler tarafından ne zaman oluşturulduğu açıklanmayan “**Master Planı**”na dayandırıldığına dikkat çeken Tuncer, bu planla ilgili de şunları söyledi: “**F Tipi cezaevlerinde uygulanmak üzere**

özel olarak Master Planı hazırlandığını biliyoruz ama bunu kim, ne zaman, nasıl hazırlamış öğrenebilmiş değiliz. Çok gizli tutuluyor. Hatta ilk duyulduğunda, İstanbul Barosu bunun açıklanması için Bakanlık'a talepte bulunmuştu ancak hiçbir şekilde açıklanmamıştı.

Geçenlerde bu olaya ilişkin AİHM'e başvuruda bulunduğumu belirterek bu planı istedim. Aslında vereceklerini hiç tahmin etmiyordum. Ama Master Planının aramalarla ilgili bölümünü bana gönderdiler.

Bu planın bir maddesinde “**Daha önceden belirlenenler ile şüpheli görülenlerin vücut aramaları, gerekli önlemler altında özel olarak yapılır**” diye belirtiliyor. Şimdi daha önce bildirilenlerden kastedilen ne, kim neyi bildiriyor? Müvekkilime karşı uygulanan taciz şeklindeki arama buna dayandırılıyor. Aslında F Tipindeki bütün uygulamaların kaynağı bu. Ancak bu bir genelge değil, tüzük değil, bir plan. Herkesten gizli tutulan bu planın yasallığı ise tartışma konusu.”

(H. Merkezi)

Kürkçüler Hapishanesi'nde 12 Eylül uygulamaları

Adana Kürkçüler Hapishanesi'nde tutuklu bulunan 29 kişi 12 Eylül'ü aratmayan insanlık dışı uygulamalara maruz kaldılar. KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'a uygulanan tecriti protesto etmek amacıyla 14 ve 15 Şubat 2003'te yapılan eylemlerde gözaltına alınan 29 kişi 19 Şubat'ta KADEK'e yardım ve yataklık ettikleri iddiasıyla tutuklanarak Kürkçüler Hapishanesi'ne götürülmüşlerdi.

29 tutuklu hapisane girişinde hapisnenin dış güvenliğinden sorumlu bulunan jandarmalar ile gardiyanların saldırısına uğradıkları gerekçesiyle Adana İl Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundular. Avukatları aracılığıyla yapılan itiraz başvuruları sonucu serbest bırakılan tutuklulardan **Nusret Bakır, Zülküf Tezkorkmaz, Şükrü Beyav**, DİHA muhbirine Kürkçü-

KADEK'e yardım yataklıktan Kürkçüler Hapishanesi'nde

tutuklu bulunan 29 kişi insanlık dışı uygulamalara maruz kaldılar.

ler Hapishanesi'nde yaşanan uygulamaları anlattılar. Anlatmak ile yaşamının çok büyük farklar taşıdığını belirten **Nusret Bakır**; “Cezaevinin dış güvenliğinden sorumlu olan jandarmalar ile bizi cezaevine getiren polisler gözlerimiz bağlı bir şekilde ve daha cezaevine girmediğimiz halde bizi tek tek araçtan indirerek saldırdılar. Saldırıları sonucu dışlarımız kırıldı. Vücudumda morartılar oluştu. **Sözde güvenliğimizden sorumlu olan jandarmalar bizlere işkence yapan, işkenceci birimler haline gelmiş**” derken çırılçıplak soyularak saldırıya uğrayan **Zülküf Tezkorkmaz** ise “**Bizi isim kaydı yapmak için çırılçıplak soydular. Daha sonra teker teker bir odaya**

aldıktan sonra dörder jandarmanın saldırısına uğradık. Saldırıdan sonra aldığım darbeler nedeniyle kulaklarım duymuyor” diye konuştu. Saç ve sakallarının zorla kesildiğini söyleyen **Şükrü Beyav** ise “Cezaevi kimliğinin çıkartılması için saçlarımızın kesileceği söylendi. Saçlarımız ve bıyıklarımız kesildi. Koşullara dağıtılmadan önce 4 gün tecrit odalarında kaldık ve saldırılar sonucu kulağımın zarı patladı. Kaburgalarımdaya ciddi sorunlar var” diyerek hapisane dış güvenliğinden sorumlu jandarmalar ile gardiyanlar hakkında ayrı ayrı Adana Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulduklarını kaydetti.

(H. Merkezi)

Umut Yayıncılık

“Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya” isimli kitap hakkında İstanbul DGM tarafından soruşturma başlatıldı. Soruşturma kitabın yazarlarının yanında kapak tasarımcısına, derleyenine, Umut Yayıncılık yetkililerine ve hatta kitabın basıldığı Kayhan Matbaa'nın yetkililerine yönelik de açıldı. DGM'nin bu soruşturması bizleri hiç şaşırtmadı. Kitabın isminden de anlaşılacağı gibi İbrahim Kaypakkaya, yıllardır Türk egemen sınıfları tarafından Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale'dir. Öyle ki şu ana kadar İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan onlarca kitap, dergi, gazete hakkında davalar açılmış ve toplatılmıştır.

Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale; İbrahim Kaypakkaya

Umut Yayıncılık tarafından çıkartılan ve Nihat Behram, Ragıp Zarakolu, Ali Taşyapan, Hasan Kıyafet, Temel Demirer, Mihri Belli, Muzaffer Oruçoğlu, Şükran Soner, Oral Çalışlar ve Nurgül Oral'ın kaleme aldığı ve İbrahim Kaypakkaya'nın yaşamını, mücadelesini ve düşüncelerini anlatan yazılardan oluşan “Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya” isimli kitap hakkında İstanbul DGM tarafından soruşturma başlatıldı. Soruşturma kitabın yazarlarının yanında kapak tasarımcısına, derleyenine, Umut Yayıncılık yetkililerine ve hatta kitabın basıldığı Kayhan Matbaa'nın yetkililerine yönelik de açıldı. DGM'nin bu soruşturması bizleri hiç şaşırtmadı. Kitabın isminden de anlaşılacağı gibi İbrahim Kaypakkaya, yıllardır Türk egemen sınıfları tarafından Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale'dir. Öyle ki şu ana kadar İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan onlarca kitap, dergi, gazete hakkında da-

İbrahim Kaypakkaya da bugün halk kitlelerine mal olmuş -ister onun görüşlerini benimsersin ya da benimsemezsin- son derece saygın bir isimdir. Kahramanlığı, direnişi ve fikirlerindeki tutarlılığı ile.

valar açılmış ve toplatılmıştır. 12 Eylül öncesi yayınlanan ve İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarının yer aldığı kitaplar; toplatmalar, yasaklamalar, yakmalar ve her türlü saldırılarla karşı karşıya kalmıştır. 12 Eylül'ün bilim, düşünce ve kitap düşmanlığının en keskin hedefi olmuştur. Aradan geçen yıllar, Türk egemen sınıflarının İbrahim Kaypakkaya üzerinde uyguladığı sansürden hiçbir şey eksiltmemiş, aksine daha da artmıştır. Yine Umut Yayıncılık'tan çıkan ve Nihat Behram'ın yazdığı “Ser Verip Sır Vermeyen Komünist Önder” ve Ozan Yayıncılık'tan çıkan ve Turan Feyizoğlu tarafından kaleme alınan “İbo” isimli kitaplar da buna bir örnektir.

Peki neden Türk egemen sınıfları İbrahim Kaypakkaya üzerinde böyle bir sansür uygulamaktadır? Bu soruya verilebilecek en kısa yanıt O'nun düşüncesidir. Gerçekten de O'nun düşünceleri yaşadığı dönemden günümüze kadar en “tehlikeli” olarak belirlenmiştir Türk egemen sınıfları tarafından. Çünkü egemen Kemalist ideolojinin etkisi altındaki devrimci harekete karşı çetin bir ideolojik mücadele vermiştir İbrahim Kaypakkaya. Türk devletinin niteliğini ve Kemalizmin faşist özünü gün ışığına çıkartan İbrahim Kaypakkaya, ayrıca Kürtlerin ezilen bir ulus olduğunu ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkı olduğunu net olarak ortaya koymuştur.

İbrahim Kaypakkaya'nın yaşamı, mücadelesi, düşünceleri ve ardıllarının O'nun çizdiği güzergahta ilerlemedeki ısrarı sadece egemen sınıfları rahatsız etmemektedir. Burjuvazinin hizmetkarlarını ve her türlü oportünistleri de rahatsız etmektedir. Hiç kuşku yok ki yıllardır ülkedeki burjuva ve burjuva-demokrat aydınlar Kaypakkaya ismini özellikle “yok” sayar. Çünkü onların oportünist teorileri de, İbrahim Kaypakkaya'nın proleter devrimci çizgisi tarafından büyük bir darbe yemiştir. İbrahim Kaypakkaya'nın düşün-

celeri, Türkiye Devrimci Hareketini etkisi altına alan reformist, şovenist, revizyonist vb. akımların teorilerini çürütmüştür. İşte bu yüzden teorik otoritelerini kaybetme korkusuyla ya Kaypakkaya ismine azgınca saldırılmış ya da kompleksli bir şekilde aldırmaçlıktan gelmeye çalışılmıştır. “Yok” saymanın altında yatan bir diğer etken ise Türk egemen sınıflarının İbrahim Kaypakkaya'nın ismine dahi azgınca saldırmasıdır. Bu saldırı karşısında bu aydınlar, İbrahim Kaypakkaya'yı telaffuz bile edememektedir. Çünkü sonunda Türk egemen sınıflarının O'na yönelik saldırılarından onlar da paylarına düşeni alacaktır.

Bu gerçeklerin yanında bir başka gerçek daha vardır ki; o da İbrahim Kaypakkaya ismi ne kadar saklanmaya çalışılırsa çalışılın başta işçiler ve yoksul köylüler olmak üzere emekçi halkımızın O'nu yakından tanınmasıdır. Emekçi halk, Onun adını ve resmini fabrikalara, okullara, emekçi halkın yaşadığı semtlerin sokaklarına, dağlara işledi. O'nun için sayısız türküler, ağıtlar, şiirler, kitaplar yazıldı. İşte bunlar O'nun bu topraklardan asla silinmeyeceğini kanıtlar.

Umut Yayıncılık tarafından yayınlanan “Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale İbrahim Kaypakkaya” isimli kitapla da 30 yıldır söndürüle-

yen meşalenin yaşamını, mücadelesini ve düşüncelerini ezilen, sömürülen, baskıya uğrayan emekçi halk, O'nu tanıyanların dilinden taşımak hedeflenmiştir. Kitap hakkında, haklarında DGM tarafından soruşturma başlatılan kitapta yazıları olan aydın-yazarlarla görüştük ve düşüncelerini aldık.

RAGIP ZARAKOLU

İbrahim Kaypakkaya ile ilgili kitap hakkında dava açılmasını son derece anlamsız buldum. Çünkü İbrahim Kaypakkaya artık Türkiye siyasi tarihine mal olmuş, kendi siyaset kültürümüz içinde yerini bulmuş bir isim. Belli bir saygı hatta düşman olanların bile saygısını almıştır.

Hem direnişiyle hem sergilediği sağlam ideoloji ve duruşuyla. Bu bakımdan bu kitabı yasaklamak anlamsız olduğu kadar bu zihniyeti sergileyenlerin zavallılığını da yansıtan bir karar. Ümit edebiliriz yargılama süresinde bu karar kaldırılır. Çünkü bu, insanların bilgi edinme, öğrenme özgürlüğüne doğrudan yapılmış bir müdahale. Ve bu tür yasaklarla hem okurların okuma özgürlüğü engelleniyor hem de yayıncıların yayımlama özgürlüğü çigneniyor. Ve sonuçta bilgi edinme özgürlüğü engelleniyor. Yasakçı zihniyet

Türkiye'nin özellikle son 30 yılını karartmış durumda. Ve bununla bir yere varılamayacağı da ortada. Eğer Nazım Hikmet ile ilgili yasaklama kararlarını hatırlayacak olursak, bu kararın da ne kadar anlamsız ve ayıplanacak bir davranış olduğu anlaşılacaktır. Nazım Hikmet'in şiirini cebinde taşıyan gençler gözaltına alınıyordu. Ama geçtiğimiz yıl Kültür Bakanlığı Nazım Hikmet yılı ilan etti. Bu çok açık bir ikiyüzlülüktür. Artık bu ikiyüzlülüğün vazgeçmek gerekiyor. İbrahim Kaypakkaya da bugün halk kitlelerine mal olmuş -ister onun görüşlerini benimsersin ya da benimsemezsin- son derece saygın bir isimdir.

Yıllar sonra bir insanın hayatının yazılmasının hakkında dava açmanın mantığı yok. Yani 30 yıl önceki bir öğrenci liderinin yargılanması hiçbir mantığa uymuyor. Ayıp yani.

Kahramanlığı, direnişi ve fikirlerindeki tutarlılığı ile. Yasaklamalarla bu gerçeklikleri değiştirmek mümkün değil. Bu sadece yasakçıları utandıran bir davranış olabilir.

İbrahim Kaypakkaya ile ilgili yasakçı tavır diğer önderler arasında da görüldü. Mustafa Suphi, Deniz gibi. Fakat İbrahim Kaypakkaya ile ilgili ilginç, bir çeşit kin sözkonusu. Bu da İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerinin özellikle bazı çevreleri, resmi ideolojiyi destekleyen çevreleri hala rahatsız ettiğinin kanıtı.

ORAL ÇALIŞLAR

Kitapla ilgili dava açılması bir kere çağa, mantığa herşeye aykırı. Üstelik biz Türkiye'nin demokratikleştiği iddiasındayız ve Türkiye'nin

Böyle uygulamalar herhalde Kaypakkaya'ya daha çok yöneltiliyor. Politik duruşu nedeniyle fikirleri nedeniyle. Buna benzer birçok uygulama da sürüyor. Kitaplar toplatılıyor, insanlar yargılanıyor, sorgulanmaya devam ediyor.

İbo'nun zindandaki direnişi değil, ortaya koyduğu görüşlerdir DGM'yi korkutan. Sanırım bu korku, korkuya neden olan derin toplumsal sorunlar devam ettiği müddetçe varlığını sürdürecektir.

AB'ye girmesi için kanunların değiştirildiği söyleniyor. Ama pratikte baktığımız zaman uygulanmadığı ve bunların hepsinin göstermelik olduğu bu kitap davasında ortaya çıkıyor.

İbrahim Kaypakkaya kitabına gelince. Kaypakkaya genç yaşta öldürüldü. Ve bu öldürülme olayı öncesinde birçok olaya tanıklık ettik. Onu tanıyoruz, arkadaşız. Onun için de tarihe tanıklık etsin diye yaşadıklarımızı, gördüklerimizi onunla ilgili bildiklerimizi anlatıyoruz. Bu bir kere zaten tarihe bir hizmet. Tarih sadece resmi tarihten ibaret değil ki bir de sivil bir tarih var. İnsanların yaşadığı özel bir tarih var. Bugüne kadar anlatılması gereken tarihi var. Bu öyle bir faaliyettir. Böyle uygulamalar herhalde Kaypakkaya'ya daha çok yöneltiliyor. Politik duruşu nedeniyle fikirleri nedeniyle. Buna benzer birçok uygulama da sürüyor. Kitaplar toplatılıyor, insanlar yargılanıyor, sorgulanmaya devam ediyor. Tabi bunun kabul edilebilir bir yanı yok. Protesto etmek ve böyle sözlerin artık tarihte kalacağını, kalması gerektiğini kabul etmek gerekir. Ben bu kitaba dava açıldığını duyduğumda sinirlendim. Yani hala DGM savcılarının işleri

Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ın 12 Mart döneminde ifade ettiği görüşleri bugün olduğu gibi savunan örgütlenmeler ve teşkilatlanmalar yoktur. Ancak İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerinin takipçileri hala bugün politik alanda mücadelelerini yürütmektedir.

güçleri yok kitap okuyarak, kitapların kapaklarına bakarak, yayınevlerinin adlarına bakarak dava açıyorlar. Bunlar tarihte kalması gereken şeyler.

Herhalde eski alışkanlıklar eski mantık bazı savcılarda devletin güvenliğini böyle koruduğunu zanneden insanlarda devam ediyor. Bunların değişmesi gerektiğini, ayıplanması gerektiğini, böyle mahkemelerin açılmaması gerektiğini düşünüyorum. Ve yapılan işi protesto ediyorum.

ŞÜKRAN SONER

Genellikle geçmiş yıllardan bazı isimler için özel notlar vardır. Bu dosyalara yazılı bir nottur. Ama bu kaynak polis kaynaklı olur, farklı şeyler olur. Yani yıllar sonra bir insanın hayatının yazılmasının hakkında dava açmanın mantığı yok. Bu kitapta kullandığım yazıları gazetede çok yazdım. Ama her savcının farklı baktığını düşünüyorum.

Yani isim takınılmış bir isimdir. Bu ismin geçtiği her yerde reaksiyon vardır.

Yani 30 yıl önceki bir öğrenci liderinin yargılanması hiçbir mantığa uymuyor. Ayıp yani.

MUZAFFER ORUÇOĞLU

Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale adlı kitabı yayınladığınız için sizlere kutlarım. Kaypakkaya'yı yakından tanıyan aydın insanların görüşlerine başvurmanız, gelecek kuşaklar açısından da iyi bir belge olacaktır. DGM'nin soruşturma açması beni şaşırtmıyor. Siz bildiğiniz yolda yürüyeceksiniz, DGM ise soruşturma dosyalarıyla karşınıza çıkacak. İbo'nun zindandaki direnişi değil, ortaya koyduğu görüşlerdir DGM'yi korkutan. Sanırım bu korku, korkuya neden olan derin toplumsal sorunlar devam ettiği müddetçe varlığını sürdürecektir. DGM ve onun dayandığı derin devlet sönmüş ateşlerden korkmaz. İbo'nun yükselttiği meşale gücünü ve parlaklığını sürdürüyor; ezilen sınıfların, ulusların, cinslerin, inançların saflarında gerçek bir özgürlük meşalesi olarak...

İbo'nun meşalesini, Ortadoğu'yu kan ve ateş havzasına çeviren ve ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkını hayasızca çiğneyen ABD emperyalizmine ve yandaşlarına karşı yükseltmenin zamanıdır. Çabalarınızı selamlıyor, başarılar diliyorum.

TEMEL DEMİRER

Türkiye'de, rejim kendisine gerçek anlamda muhalif olan herşeyi yoketme yanlısı bir tutum içerisinde. Düşünce ve ifade özgürlüğü alanından politik mücadeleye kadar her alanda TC devleti kendisine alternatif oluşturabilecek her türlü itirazı yoketme temelinde kendisini örgütlemektedir.

Kanaatim şu. Birincisi, Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ın 12 Mart döneminde ifade ettiği görüşleri bugün olduğu gibi savunan örgütlenmeler ve teşkilatlanmalar yoktur. Ancak İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerinin takipçileri hala bugün po-

litik alanda mücadelelerini yürütmektedir. Birincisinin bu olduğu kanaatindeyim. İkinci nedene gelince, çok açık söylüyorum. TC devleti kendisine karşı radikal komünist duruşları, -tekrar ediyorum, burada radikal sözcüğünün altını çizmekte büyük yarar görüyorum- radikal komünist duruşları kitlelerden yabancılaştırmak, koparmak, kitlelerin onlarla buluşmasını ve dayanışmasını engellemek için sansürletmekte ve buna bağlı olarak, insanların bilincinde unutturmaya yönelik operasyonlar örgütlemektedir. İbrahim Kaypakkaya da bunlardan birisidir. Gerçekten Türkiye komünist hareketinde çok önemli önder figürlerden birisi olan İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleri hayatın her alanında Türkiye egemenleri tarafından sansürlenmektedir. Daha da sansürlenecektir. Çünkü Türkiye'de egemenler, devrimci alternatif politik görüşlerden hayaletten korkar gibi korkuyorlar. İbrahim Kaypakkaya'ya karşı bu davranışları da bu açıdan gayet tutarlıdır. Çünkü Türkiye'deki Amerikan işbirlikçisi, karşı devrimci görüşlerin, politikanın ve egemenliğin devrimcilere, komünistlere hayat hakkı tanınması pek mümkün görünmemektedir.

NİHAT BEHRAM

Halkına bağlılıkta, zalime karşı mazlumun yanında saf tutuşta, haksıza karşı haklıyı savunuşta İbrahim Kaypakkaya'nın bıraktığı miras bizim bu halkın dahası insanlığın öz mirasıdır. Ve bu mirasa sahip çıkmak bugün her zamankinden daha önemlidir. Bir yanda tehdidin her türlüyle mazlum insanları sindirmeye kalkan emperyalist zalimler, bir yanda bu tehdidin hedefi durumundaki mazlum halkların en güçlü silahı kendi tarihlerinden alacakları direniş miraslarıdır. İşte İbo bizim direniş tarihimizden almamız gereken bu silahın simgesidir. Zalimler mazlumları silahsızlandırmak istiyor. İbo'nun unutturulma çabası egemen güçlerin mazlum halkları silahsızlandırma çabasının bir parçasıdır. Bizim İbo'ya İbo gibi tarihten bize kalmış direniş destanlarına sahip çıkmamız zalime karşı mücadelede en doğal hakkımız, güvencemiz ve korunağımızdır. İBO'nun hayatıyla ilgili bir kitabı günışığına çıkarmak ve O'nu gerçek sahibi insanlara sunmak onur verici bir durumdur. İnsanlık adına bu çabaya emeği geçen bütün yazar arkadaşları ve yanevini kutluyorum.

Utancı verici olan mazlum insanların katli, yoksul halk kitlelerinin zulmün hedefi kılınmasıdır. Bunu yapanlar utansın. Halkı kendi direniş ruhuyla, bu direniş ruhunu tarihindeki mirasıyla buluşturanlar insanlık adına onurlu bir iş yapıyorlar. Sizin yaptığınız budur. İbo doğru bildiği yolda canı pahasına boyun eğmeyişi öğretmeniydi. Dileğim haklı bildiğiniz yolda bu ve benzeri çabaları hiçbir baskıya boyun eğmeden sürdürmenizdir. Bu da zaten İbo gibi bir öğretmenin öğrencisi olmanın doğal ifadesi değil midir?

HASAN KIYAFET

12 Eylül ve 12 Mart'tan sonra en çok kitabı toplatılan yazarlardan biriyim. 7-8 tane çocuk kitabı, ilkökul ansiklopedisi-ëşimle beraber yazdığım- toplatılan kitaplarımdan. Bunun için uluslararası düzeyde gelip bize sordular. Nasıl böyle birşey oluyor diye. Yine 35 yıl önce yazdığım "Komünist İmam" isimli romanımda eşitsizliği anlattığımdan çeşitli gerekçelerle toplatılmıştı. Son olarak İbrahim Kaypakkaya ile ilgili yazdığım bir makalenin yayımlandığı kitaba dava açılması demokrasinin dört ayağının oturmadığı ülkemizde bana doğal geldi. Doğal karışıldım. Bir yandan AB süreci, bir yandan da "demokratikleşiyoruz" söylemleri altında normal gelişmiyor ülkemiz. Sosyolojik açıdan "düşünceyi çürütmekte"ler. Hem de bunu "memleketimi seviyorum" diyerek yapıyorlar. Birçok devlet aslında düşünceye saygı göstermediği için yok oluyor. Tansu Çiller'in bir lafı vardı "Anadolu bir mezarlıktır" diye. Nasıl böyle bir sözü söylemiş bilemiyorum ama kırk yılda doğru bir laf etmiş bence. Düşüncenin önünü açmak, özgür bırakmak gerekiyor. İki omuzunda savcı, polis oturan yazarlarımız ne yazsınlar, nasıl yazsınlar. Düşünce üretilemez tabi. Nazım'ın başına gelenler bunun bir örneğidir. Sanki düşünce için hep aynı masal anlatılıyor. Bu yüzden düşünceler çürüyor, ölüyor.

Kitabın ve bizlerin beraat edeceğini umuyorum. Ülkemiz değişik bir ülke. Burası Türkiye! Belli olmuyor ne olup, ne olmayacağı. Bu yüzden kitaba dava açılmasını hem yadırgıyorum hem de yadırgamıyorum. Açıkçası üzüntü ile karşılıyorum. Her konuşmamda söylerim sevgili İbrahim Kaypakkaya ülkemizin yetiştirdiği en değerli güzel insanlardan biriydi. Ahmet Kayalidere'de o döneme ilişkin anılarında anlatır "Hasanoğlan'a İbrahim gibi biri gelmedi" diye. O'nu anmak, O'nu gelecek kuşaklara, O'nun değerini anlatabilmek niye suç olsun ki. O'nun savunduğu düşünceler yanlış değildi ki. O'nun yaşamasına saygı göstermediler. Özgürlüğümüzün önünün açılmasını istiyoruz.

MUSTAFA DEMİR

(Ozan Yayıncılık)

Neden İbrahim Kaypakkaya ile ilgili kitaplar toplatılıyor sorusunun cevabı çok açık. Yani o günden bugüne ortada kalan bir hareket olan tek hareket İbrahim Kaypakkaya hareketidir. Ve bu hareket halen bir güç olarak, çok ciddi bir güç olarak devrimci hareketler içinde kendini sürekli gösteriyor. Belki bir nedeni ise şu an Güneydoğu'da yaşanan politik boşluğun doldurulması riskinin de gözönünde tutulması. Belki de İbrahim Kaypakkaya ile ilgili kurguları, korkularının ön planda olması.

Türkiye genelinde düşünüldüğünde tüm kitaplar üzerinde baskı var, sansür var, şiddet var. Ama özelden düşünüldüğünde İbrahim Kaypakkaya ve onu şu an temsil ettiği harekete doğru yönelen şiddet akımı biraz güçlüdür.

İbo'nun unutturulma çabası egemen güçlerin mazlum halkları silahsızlandırma çabasının bir parçasıdır. Bizim İbo'ya İbo gibi tarihten bize kalmış direniş destanlarına sahip çıkmamız zalime karşı mücadelede en doğal hakkımız, güvencemiz ve korunağımızdır.

Her konuşmamda söylerim. sevgili İbrahim Kaypakkaya ülkemizin yetiştirdiği en değerli, güzel insanlardan biriydi. O'nu anmak, O'nu gelecek kuşaklara anlatabilmek niye suç olsun ki. O'nun savunduğu düşünceler yanlış değil ki?

Neden İbrahim Kaypakkaya ile ilgili kitaplar toplatılıyor sorusunun cevabı çok açık. Yani o günden bugüne ortada kalan bir hareket olan tek hareket İbrahim Kaypakkaya hareketidir.

Depremzedelerin çilesi bitmiyor

27 Ocak 2003 tarihinde meydana gelen Pülümür depreminin yarattığı sorunlar hala çözülmedi. **Depremde en çok hasarı afet konutları ve kamu binaları görmüştü.** Şu an ilçe Tarım Müdürlüğü binası, Kaymakamlık, Milli Eğitim ve Adliye tarafından ortak kullanılıyor. PTT ve Telekom, eski belediye binasında; Tapu Kadastro Müdürlüğü konteynirlarda çalışmalarını yürütüyor. Pülümür Yatılı İlköğretim Bölge Okulu (YİBO)'nun da zarar görmesiyle öğrenciler ve öğretmenler de zor durumda kalmışlardı. Kırmızıköprü'de bulunan YİBO'nun askeriyeye verilmesinden dolayı, öğrenciler Akpazar YİBO'ya aktarıldı. Bu da öğ-

rencilere ve velilere sıkıntıları yaratmaya devam ediyor.

Meydanlar Mahallesi'nde daha önce Afet konutlarında oturan depremzedeler de halen çadırlarda kalıyorlar. Çadırlarda kalan insanlarda özellikle üst solunum yolları enfeksiyonları, tansiyon gibi hastalıklarda artış yaşanıyor. Kar yağışı ve soğuklar devam ederken depremzedeler için Pülümür'e 100 konteynir geldi. Bunların 13 tanesi kamu kurumları tarafından kullanılıyor. 87 tanesi kurayla depremzedelere dağıtılırken yalnızca 3,5 ila 5 milyar arasında değişen kontratlara imza atanlar konteynirlara girebilecekler. **Konteynirlara giren depremzedelere**

ise yeni elektrik ve su aboneliği dayatılıyor. Mağdur durumda olan insanlardan 110 milyon elektrik aboneliği, 80 milyon su aboneliği ücreti isteniliyor. Halk zor durumda olduğundan abonelikleri kabul etse de parayı ödeyecek durumda değil. Ayrıca depremzedeye yardım için gelen paralardan 30 milyarı il Bayındırlık Müdürlüğü'nde tutuluyor. Bu para deprem bölgesine aktarılrsa bir nebze olsa da depremzedenin ihtiyaçlarını karşılayabilecekken şimdiye kadar bu konuda bir adım atılmış değil. Yani Dersim'de devlet mezar soyguncuları gibi, yaşam mücadelesi veren halktan hala "ne koparsam kârdır" diye düşünüyor. (Malatya)

Basına yönelik saldırılar sürüyor

Azadiya Welat gazetesinin Van bürosunda çalışan Hamza Özkan ve Özgür Kadının Sesi dergisi çalışanı Derman İşçimen PKK/KADEK'e yardım ve yataklık ettikleri iddiasıyla tutuklandılar.

Azadiya Welat gazetesinin Van bürosunda çalışan Hamza Özkan ve Özgür Kadının Sesi dergisi çalışanı Derman İşçimen PKK/KADEK'e yardım ve yataklık ettikleri iddiasıyla tutuklandılar.

Hacıbekir Mahallesi'nde evlerine gitmek üzere minibüs durağında beklerken Van Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler tarafından gözaltına alınan Özkan ve İşçimen Savcılık'a ifade verdikten sonra tutuklama istemiyle Sulh Ceza Mahkemesi'ne sevk edildiler. Mahkeme, Özkan ve İşçimen'in TCK'nın 169. maddesine istinaden "PKK/-KADEK'e yardım ve yataklık ettikleri" gerekçesiyle tutuklanmasına karar verdi. Özkan ve İşçimen duruşmanın ardından Van Hapishanesi'ne gönderildi.

Ayrıca **Özgür Halk** dergisinin Diyarbakır bü-

rosu çalışanlarından **Cevat Düşün** polisler tarafından kaçırıldığını ve götürüldüğü Diyarbakır Merkeze bağlı Sade köyü yakınlarında bir uçurumdan aşağıya atıldığını söyledi. Olayla ilgili yaşadıklarını anlatan Düşün öğle saatlerinde Sento caddesinde polisler tarafından zorla bir arabaya bindirilerek götürüldüğünü söyledi ve şöyle devam etti; "araç kahverengi Şahin marka 06 HV plakalıydı. Gözlerimi bağlayan polisler beni uzun süre dolaştırdılar. Beni sürekli Koçtar mevkiinde polis otosuna molotof kokteyl atmak, KADEK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ı sahiplenme kampanyası çerçevesinde eylemler yapmakla suçladılar. Kafama silah dayayıp suçlamaları kabul etmemi istediler ve aksi takdirde beni ve aile

bireylerini öldürmekle tehdit ettiler"

Ardından Sade köyü yakınındaki boş bir araziye götürüldüğünü burada da kaba dayığa maruz kaldığını, tehdit edildiğini belirten Düşün "Kimliklerimi, cep telefonumu, kitap ve dergilerimi aldıktan sonra kafama montu bağladılar ve uçurumdan aşağıya atıp, arkamdan iki el ateş ettiler. Düşüğüm yerde bir süre ölü numarası yaptıktan sonra gece kalkıp şehre gittim. **Beni öldürmek amacıyla kaçırdılar. Öldü sanıp bıraktılar**" diye konuştu. Düşün, can güvenliğinin olmadığını söyleyerek Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunacağını söyledi.

Yine Yeni Gündem gazetesi Gaziantep dağıtımını yapan **Hüseyin Işık** da polisler tarafından dövüldü. (H. Merkezi)

"Kriz bitti" diyenler yalan söylüyor

Ekonomik kriz her geçen gün binlerce insanı bir çıkmaza sürüklerken, ülke ekonomisinin gittikçe "iyiye" gittiğini söyleyenler ise kendilerini avutmaktan öteye gitmiyorlar. Çünkü her ilde binlerce esnaf kepenk kapatmaya devam ediyor. Bu illerden birisi de Ordu. **Ordu'da 2001 kriziyle 1.239 işyeri kapanırken; 2002'de bu rakam 1.435'e çıktı.** Konuyla ilgili bir açıklama yapan Ordu Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı **Mustafa Arslan** "esnafımız hergün kepenk indiriyor. Esnaf Kefalet Kooperatifinden kredi kullanan 8 bin kişiden 650'si şu anda icra takibi altındadır" dedi. Ayrıca ilin en önemli geçim kaynağının fındık olduğuna dikkat çeken Arslan "fındığa da destek yok" dedi. Kriz bitti diyenlerin yanıldığını ve yalan söylediklerini de sözlerine ekleyen Arslan "**esnafımız kendi kaderine terk edilmiş perişan bir haldedir**" dedi.

Bir açıklama da Samsun Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı yaparak "savaşın gündeme girmesi ve insanların dikkatlerinin oraya çekilmesiyle ülkede yaşanan gerçekleri kimse görmüyor" dedi. Esnafın çok zor durumda olduğunu belirten başkan "hergün zam geliyor. İnsanlar bırak vergisini ödemeyi, karnını zor doyuruyor. Bu gerçekler görülmemelidir" dedi. (Samsun)

GÖÇ-DER YENİDEN YAPILANMA KONFERANSI'NI YAPTI

2 Mart 2003 tarihinde Göç-Der Genel Merkezi'nde kurucu genel başkan, eski genel başkan, geçmiş dönemdeki yöneticiler, şube başkanları ve yöneticileri şu andaki mevcut genel başkan ve yönetimle delegelerden oluşan 45 kişinin katılımı ile "**Yeniden Yapılanma Konferansı**" yapıldı.

Üç oturum şeklinde yapılan konferansın birinci oturumunda; son siyasi gelişmeler, Kürtlerin geçmişten bu yana yaşadıkları göçler, göçün tarihsel gelişimi, olası Irak saldırısı, Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit konuları üzerinde duruldu. Derneğin 7 yıllık çalışmalarının değerlendirildiği ikinci oturumda; şube çalışmalarına ağırlık verilmesinin gerekliliği ortaya kondu. Önergelerin verildiği üçüncü oturumun ardından göç haritasının hazırlanması ve koruculuğun kaldırılmasına yönelik bir kampanyanın başlatılmasına, dernek faaliyetinin geliştirilmesine karar verildi. (İstanbul)

“Belirlenmiş örgütsel biçimlerle değil, belirlenmiş politikalar ekseninde örgütlenilecektir; belli bir biçimle değil, belli bir biçime uygun her biçime açık olarak örgütlenilecektir” anlayışı ışığında

KİTLELERİN ÖRGÜTLENMESİNDE BAZI ENGELLER ÜZERİNE

Yüzünü her zaman kitlelere dönmek, onları devrim mücadelesine kanalize etmek, savaş içerisinde halkın kendi gücüne güvenini kazanmasını sağlamak her Komünist Partisinin başat görevlerindedir. Bizim de özgülümüzde ağırlık vermemiz, yönelmemiz ve içinde kökleşmemiz gereken geniş halk kitleleridir. Bu gerçeklik ortadayken, Proletarya Partisi militanlarında kitle çalışmasının önemi hala yeterince bilinince çıkarılamamıştır. Kitle faaliyeti konusundaki anlayışlarımız defalarca yayın organlarımızda yer almasına, yazılıp çizilmesine rağmen atılan adımların cılızlığı, konuya yönelik anlayışlarımızın yaşama yeterince geçirilmediğini göstermektedir. Yaşama geçirme yönünde yeterli adımların atılmaması ve varolanların zenginleştirilmemesi sonucu konuya ilişkin yazılarda da belli bir tekrara düşülmektedir.

Yedinci süreçle birlikte, kitle faaliyetine yönelik anlayışlarımızı pratiğe geçirmek bugün çok daha önem kazanmaktadır. Kitlelerin arayışına cevap olan Komünist Partisi’ni kitlelerle kaynaştırmanın ve kitleleşmenin adımları da ancak böyle atılabilecektir. **Kitleleştiğinçe Proletarya Partisi önderliğinde geniş halk kitleleri birleştirilebilecek ve devrime doğru büyük adımlar atılabilecektir. Yine böylesi bir pratik içerisinde kitle çalışmasına ilişkin yeni yöntemler ortaya çıkarılıp, çalışmalar zenginleştirilebilecektir.** Atılacak her pratik adımın önemi ortadadır. Bugün bu görev yedinci oturumla birlikte çok daha somutlanmış olarak Proletarya Partisi militanlarının önünde durmaktadır. Kaybedecek zamanın olmadığı bilinciyle bu görevi kilitlenmek ve layıkıyla yerine getirmek, kitle deryasında balık olmak için seferber olmak, tüm engelleri azami çabayla aşmak zorun-

luluktur.

Yüzümüzü kitlelere döndüğümüzde, en yakınımızdakilerden başlayıp örgütlenme faaliyeti yürüttüğümüzde, ulaşabildiğimiz ve devrimden çıkarılabilecek tüm ileri kesimleri siyasal olarak yönlendirmeye başladığımızda, işte o zaman gelişme yönünde de önemli adımlar atmış olacağız. Geriliklerimizi, yetmezliklerimizi, zaaflarımızı çok daha kolay aşabileceğiz. Bu devrimci dönüşümü zü hızlandıracaktır. *“temel mücadele yolu ve biçiminin uygulanması anlamında partimiz hiçbir mücadele biçimini ilke olarak reddetmez. Hangi mücadele biçimini uygulayacağına somut tahlillerle ve kesinlikle Marksist-Leninist-Maoist öğretinin kılavuzluğunda karar verir. .... Partimiz her alanda, sınıf mücadelesinin sorunlarına ilişkin politikalar ekseninde, her biçimde örgütlenmeye açık olarak, ülke devrimi için benimsenen biricik doğru yolun ve savaşı çizgisinin belirlemiş olduğu ilkeler ışığında profesyonel devrimciler olarak örgütlenecektir. Belirlenmiş örgütsel biçimlerle değil, belirlenmiş politikalar ekseninde örgütlenecektir; belli bir biçimle değil, belli bir biçime uygun her biçime açık olarak örgütlenecektir; hedefsiz ve dağılmış değil devrim için ve savaşa göre örgütlenecektir; kalabalık bir yağın olmak için değil bilinçli ve profesyonel bir önderlik ve örgüt yönetimi altında iktidara yönelen bir örgüt ciddiyetiyle örgütlenecektir...”* (7. Konferans Kararlarından) Böylesi bir yaklaşım aynı zamanda halka önderlik etme, onları partiye yakınlaştırma sürecinde, halka olan güvenimiz artacak, devrime olan inancımız güçlenecektir. Partiye, halka, yoldaşlara duyulan sevgi ve bağlılık böylesi bir süreçte daha da kökleşecek, derinleşecektir.

Kitlelerin örgütlenmesi

noktasında parti militanlarının karşı karşıya bulunduğu sıkıntılarının belli oranda anlaşılabilmesi açısından, çeşitli açılardan konuyu incelemekte fayda vardır.

TASFIYECİLİK SÜRECİNİN ETKİLERİ

Yukarıda kitle çalışmasında, yani kitlelere gitmede, onlara önderlik etmede, örgütlemeye olmamız gereken yerde olmadığımızı belirttik. Şimdi bunların sebeplerini irdelemeye çalışalım.

Emperyalistler 1980’lerden sonra “Yeni Dünya Düzeni” aldatmacası doğrultusunda dünya çapın-

veda ederek ya legalleştire ya da başka şekillerde reformistleştire. **Bu süreçte ideolojik, politik ve örgütsel olarak ayakta kalan ve gelişen, tasfiyecilikten en az etkilenen partiler Maoist partiler oldu. Peru, Filipinler, Nepal ve Hindistan’daki Maoist partiler ülkelerinde Halk Savaşı vererek sınıf mücadelesini ivmelendirdiler.**

Ülkemizde de bu süreç çeşitli biçimlerde etkisini gösterdi. “Yeni Dünya Düzeni”nin bir parçası olarak ülkemizdeki egemenler, 1980 Darbesi’yle halkın üzerinden bir silindir gibi

ziyade, düzen sınırlarını aşmayan mücadele biçimlerinin ön plana çıkartılması, yasalılık, silahlı mücadelenin terk edilmesi vs. tasfiyecilik sürecinin ülkemizdeki sonuçlarındandır.

EGEMENLERİN ÇEŞİTLİ SALDIRILARININ ETKİLERİ

Egemenler, tüm bu saldırılarıyla kendi düşüncelerinin doğru ve meşru olduğunu yaydılar ve Marksist düşüncelerin meşruluğunu tartışılır hale getirdiler. Onlara göre, onlar gibi düşünmeyen, onların yörüngesin-

saldırmaya başladılar. Bu süreçte radikal devrimci örgütlerden kopuş ve ona cephe alımlar hızlanırken, yasal, demokratik, ekonomik talepler bu kesimlerce amaç haline getirildi.

Geçen yirmi yıldan fazla süreçte bu düşünceleri kitlelere ve devrimcilere öylesine empoze ettiler ki, devrimci örgüt ve partilerin aktivistlerinde de önemli bir meşruluk sorunu yaşanmaya başlandı. Meşruluk sorunu Proletarya Partisi militanlarında da çeşitli düzeylerde yaşanmaktadır.

Halkın ileri kesimleri böylece reformizmin bataklığında uyutulmaya çalışılırken, egemenler öte yandan devrimci örgütlere ve kitlelerin politik eylemlerine yönelik saldırılarını artırdı. Bu süreçte işkencede ölümler, gözaltında kayıplar, sokak infazları, onlarca yıla varan hapis cezaları, hapis hane katliamları vs. sürdü. Politik, radikal eylemlere düşman azgınca saldırıp, insanları kıyasıya dövüp kan revan içinde bırakırken, bu manzaralar televizyonlarda, gazetelerde boy boy gösterilmeye başlandı. Bu görüntüler hem ilerici, demokrat kesimleri, hem de halk kitlelerini psikolojik olarak etkilemeyi hedefliyor, yılgınlık ve korku yaratılmaya çalışılıyordu. “Bizim çizdiğimiz sınırlar dışında hareket ederken size de aynısını yaparız”ın dolaylı mesajıydı bu. Egemenler bunda kısmi de olsa başarı elde ettiler. Öte yandan ise suya sabuna dokunmayan politika açısından geri ve sınırlı eylemlere (basın açıklamaları, mitingler vs.) saldırılmıyor ve bu eylemliliklere medyada diğerlerine oranla daha geniş yer veriliyordu. Bunlar egemenler nezdinde kabul edilir, meşru görülür ve gösterilirken, kendisini direkt hedef alan politik eylemlerin meşru görülmediği, azgın saldırılarla defalarca kitlelerin bilincine sokuluyordu.

da devrimci ve komünistlere yönelik ideolojik ve fiziki saldırılarını yoğunlaştırdılar. 1990’larda sosyalist maskeli bürokratik diktatörlüklerin çöküşüyle birlikte, bu saldırıları daha da güçlendirdi. “İdeolojiler öldü”, “sınıf uzlaşmacılığı” vb. ideolojik saldırılarını çeşitli iletişim araçlarını da ustaca kullanarak tüm dünyaya yaygınlaştırdılar. Sosyalist maskeli bürokratik diktatörlüklerin çöküşü, Çin’deki revizyonizmin olumsuz etkileri ve emperyalizmin yarattığı tasfiyecilik ortamında tüm dünyada güçlü bir reformist dalga oluştu. Bu tasfiye hareketi tüm dünyada etkili oldu. Silahlı mücadele veren küçük burjuva örgütler silahlara

geçti. Ardından T. Özal’a atfedilen politikalarla başta toplumun en ileri kesimleri olmak üzere geniş halk kitleleri ideolojik olarak etkilenmeye, dejenerasyon edilmeye çalışıldı. Marksizm-Leninizm-Maoizm’i rehber edinmiş Proletarya Partisi bu tasfiyecilik sürecinden kısmi düzeyde etkilense de sınıf mücadelesindeki kararlı duruşundan taviz vermedi. Ancak Türkiye’deki birçok parti ve örgüt dünyada estirilen tasfiyecilik dalgadan önemli derecede etkilendi. Bazı illelik ortamında tüm dünyada güçlü bir reformist dalga oluştu. Bunların dışında kalan birçok devrimci parti ve örgüt önemli ideolojik sarsıntılar geçirdi. Devrimci radikal mücadeleden

de hareket etmeyen hiçbir radikal-devrimci-komünist güç ve fikir meşru değildi. Egemenler kendisi gibi düşünmeyen meşru da olmayacağını propagandasını yoğun olarak yaptılar. **Radikal devrimci mücadele yerine, sınırları içindeki demokratik, ekonomik mücadeleleri ön plana çıkartmaya ve kitlelerin denetimleri dışına çıkmasında buralara kanalize olmalarına göz yumdular.** Reformistler de egemenlerin ekmeğine yağ sürdü. Onlarla uzlaşma zemini aramaya ve etkileri altındaki kitleleri düzen sınırları içinde tutmaya çalıştılar. **Onlar da kendi cephelelerinden radikal devrimci örgüt ve partilere**

BİREYCİLİĞİN ETKİLERİ

Egemenler diğer yandan özellikle kitle iletişim araçlarını da kullanarak bireyciliği geliştirdiler. Özellikle medyada dizilerinden reklamına kadar empoze edilen bireycilik, yozlaşma ve yalnızlaştırma politikaları, halk kesimlerini ortak çıkarları düşünüp ortak harekete geçmekten alıkoyan önemli bir etkidir. İnsanlar bırakalım eylem bazında bir araya gelmeyi, komşuluk, arkadaş ziyaretleri vs. şeklinde dahi artık bir araya gelmek istemez hale getirildi. Demokrat, ilerici kesimler ise kendileri gibi düşünen insanlar bulup, zamanlarını onlarla geçirmekte, halk kitlelerinden kopmakta ve böylesi bir çevrenin içine sıkışıp kalmaktalar. Laf devrimcilikten, solculuktan açılınca mangelde kül bırakmayan bu kesimler, iş pratiğe, yani herhangi bir eyleme vs.

gelince kolayca yan çizemilmekte ya da kendilerini zorlamayan, kurulu yaşımlarını bozmayacak geri düzeydeki eylemlere kısmi düzeyde katılabilmekteler.

Yukarıda bahsini ettiğimiz tüm gerçeklikler, parti militanlarını da çeşitli düzeylerde etkilemektedir. **Bireycilik, yabancılaşma, az iş yapıp çok konuşma, rahatçılık, statüko, liberallik vs. saflarımızdaki yansımalarıdır. Devrimci mücadeleye katılan Proletarya Partisi militanlarında bireycilik, meşruluk sorunu ile birleşince ortaya hantal, yetinmeci, kendiliğindenci, kitleden halktan kopuk militanlar çıkmaktadır.** Parti aktivistlerinde devrimci mücadelenin, partinin ve kenarın içine sıkışıp kalmaktalar. Laf devrimcilikten, solculuktan açılınca mangelde kül bırakmayan bu kesimler, iş pratiğe, yani herhangi bir eyleme vs.

sinde ya da tutuk kalınmasında **meşruluk sorunu** yatmaktadır. Kişi her ne kadar devrimci saflara katılmış olsa da, ideolojisinden ve siyasetinden tam anlamıyla emin olmadığı için bu düşüncelerini çevresindekilere aktaramamaktadır.

KİTLELERE YETERİNCE GİDİLMEYENİNDEKİ ENGELLER

Proletarya Partisi militanlarının kitlelere gitmemesinde/gidememesinde ki engeller militanların sınıf kökenine, yetiştirilme tarzına, aile ve çevrenin kültürel yapısına, cinsiyetine, öğrenim düzeyine, beyinsel gelişimine, yaşına vs. göre değişir. Dolayısıyla kitle çalışması yapmakta geri ve tutuk kalan militanların buldukları alanlardaki parti önderlikleri tarafından bütünlüklü tahlil edilmesi ve aşılması için yol gösterilmesi gerekir. Biz burada

belli başlı sebepler üzerinde duracağız.

Birincisi; Partiyi ve kendisini politik bir güç olarak görmemesidir. Bu aynı zamanda düşmanı olduğundan fazla güçlü (özellikle fiziksel olarak) gören bir anlayıştır. Düşman ve devrim cephesine, halk hareketlerine vs. bakışı dardır. Düşmanın görece üstünlüğünü görürken, onun tükenişini, eninde sonunda tarih sahnesinden kaldıracağımızı ve bizim tarihsel gücümüze göremeyen, bilince çıkaramayan bir anlayıştır. Dünya ve ülkemiz gerçekliğine dar bakmasından kaynaklı, ağırlıklı olarak egemenlerin açtığı pençelerden bakar. Oysa **sisteme eleştirel ve onun karşısında durarak baksa, dünyada ve ülkemizde gelişen halk hareketlerine ve bunların gelecek vaat eden yönelimlerine baksa, Marksizm-Leninizm-Maoizm ışığında araştırma inceleme yap-**

sa, ezilenlerin gücünü, geleceği ortak yaratacağımızı, yeryüzündeki tüm ezenleri tarihin çöplüğüne atma güç ve kudretinin bizde, dolayısıyla kendisinde de olduğunu görecektir. Bu bakış açısını kazanmak zorunludur. Bunu kazanmanın yolu ise bilimsel sosyalizmi ve onun düşünme yöntemi olan diyalektik materyalizmi öğrenmek, özellikle düşman ve ezilenler cephesindeki gelişmeleri titizlikle takip etmekten, buradan çıkarsamalar yaparak pratik mücadeleye girişmekten geçer. Bu kapsamda yayınlarımızı pratik faaliyete ışık tutması perspektifiyle okuyup incelemek gerekir. Böylece kişi kendisini de özne olarak görmeyi başaracak ve ezenlerin yarattığı akıntıya göğüs germeyi öğrenecektir. Bu da *"partide örgüt bilincinin zayıflığı pratik çalışmalarımızın çözümlenmesi temelinde ideolojik-politik eğitimi*

öne çıkartmamızı gerektirmektedir. Marksist-Leninist-Maoist eserlerin sürekli incelenmesi, pratik çalışmalarımızın incelenmesi, parti sorunlarının incelenmesi, eğitim toplantularına gereken önemin verilmesi parti içi eğitimin esas öğeleridir. 'Birinci planda her zaman mutlaka pratik propaganda ve ajitasyon çalışması bulunur ve çünkü, birincisi, teorik çalışma, yalnız ikincisinin öne sürdüğü soruları yanıtlar. İkinci olarak, sosyal demokratlar, kendilerine bağlı olmayan koşullar dolayısıyla, sık sık, pratik çalışmaya olanak sağlayan her anı değerlendirmeyi bilmemekten çok, yalnız teorik çalışma sınırı içinde kalmaya zorlanırlar' (Lenin)" 7. Konferans Kararlarından' yaklaşımında ortaya konulan anlayışının pratiğe geçirilmesiyle yaşam bulur.

Devamı gelecek sayıda

PUSULA

HALKIN ÇOĞUNLUĞUNA YÜREKTEN GÜVENELİM (MAO)

Bugün çok önemli tarihsel ve güncel görevlerle karşı karşıyayız. Görev ve sorumluluklarımız dünden daha fazla ağır ve yakıcıdır. ABD'nin emperyalist saldırı tehlikesiyle yüz yüzeyiz. Zayıf ve güçsüz bir Ortadoğu ülkesinin güçlü bir emperyalist ülke tarafından işgal ve istila tehlikesi artık somutluk kazanmaktadır. Her geçen gün daha fazla somutluk kazanan bu tehlike karşısında ilerçiler, yurtseverler, devrimciler ertelenemez anın tarihsel görevleriyle karşı karşıyadır. Saldırının hazırlık süreci tamamlanmak üzeredir. Düşman tepeden tırnağa ölüm kusan silahlarıyla başta Irak halkı olmak üzere, ezilen dünya halklarının karşısında büyük bir tehdit olarak durmaktadır. Devrim ve karşı devrimler tarihinin en kanlı sayfaları yazılacaktır. Yaşanan her gelişme atılan her adım, tarih olarak karşımızda okunacaktır.

Sınıf bilinçli proletaryanın görevleri zor, taşıdıkları sorumluluklar ağırdır. Kitlelerin öfkesini, tepkisini örgütlemek göreviyle karşıyadır. Peki kitleleri hangi politik çizgi ve anlayışla, nasıl örgütleyeceğiz?

Devrim gerçekleştirme iddiası taşıyan politik bir partinin temel görevlerinden biri amacını gerçekleştirmek için hedef kitlesini

örgütlemektir. Böylesi bir görevi gerçekleştirmeyi ihmal eden, savsaklayan bir parti, devrim iddiasını gerçekleştiremez. **Kitleleri örgütlemek için bilimsel bir dünya görüşüne, doğru bir devrim stratejisine ve anlayışına, doğru bir kitle çizgisine sahip olmak gerekir.** Ancak bunları yaşama uygulayacak politikalara, taktiklere, araçlara, komitelere ve herşeyden önemlisi kadrolara sahip değilsek, sahip olunan politika kağıt üzerinde kalmaya mahkum olur. Bugün, devrimci hareketlerin kitlelerle bağlarının önemli oranda zayıfladığı ve bir daralma yaşadıkları açıktır. Bu gerçekliği yok sayamayız, gözlerimizi kapayıp, ham hayallerle vakit kaybedemeyiz. Buna vaktimiz yoktur. Parti içi hastalıkların ve yaşanan sorunların bir ölçüde çözümsüz kalmasının etkili bir nedeni de **kitlelerden kopuk ve pratik süreçten yoksunluktur.** Yani işçilerden, yoksul köylülerden, kamu emekçilerinden, halk gençliğinden kopuktan bahsetmekteyiz.

Emperyalistler ve hakim sınıflar Proletarya Partisi'ni ve devrimcileri halktan koparmak onlardan yalıtılmak için her türlü yöntem, baskıya ve araca başvurmaktadır. Düşman sınıflar yaşadıkları deneyim ve tecrübelerden dersler

çıkarmakta bu dersler doğrultusunda yeni yöntemler, yeni taktikler geliştirmektedir. Sınıf düşmanlarımızın ne yaptıkları, neyi amaçladıkları açıktır. Ancak, bizlerin yeterince düşmanın hareket tarzını incelediğimiz söylenemez. Uyguladıkları yöntemler kullandıkları araçlar yeterince izlenmiyor, incelenmiyor.

Oysa, devrim iddiasıyla yola çıkan bir politik hareket ancak sınıf düşmanı hakkında kapsamlı bir bilgilenmeyle iddiasını gerçekleştirebilir. Bu başarılmadan devrimin politik görevleri yerine getirilemez. Sınıf düşmanları proletaryayı ve onun müttefiklerini imha ve yok etmek için her gün yeni yöntemler geliştirmektedir, bu faaliyetlere milyonlarca dolarlık bütçe ayırmaktadır. Sınıf düşmanları işlerini ciddiye alıyor. Ancak komünistler ve devrimcilerin işlerini yeterince ciddiye aldıkları söylenemez, yaşanan pratik ve gerçeklik bu tezi defalarca doğrular temeldedir.

Sınıf düşmanlarının proletaryanın devrimci partisini imha ve yok etmek için faaliyetleri ve çabaları ortada iken, bizlerin yanlışlıkları, hata ve zaafaları, eksiklikleri de ortaya çıkarılmamalıdır. Kendi hata ve zaafalarına karşı devrimci tarzda yaklaşmayan bir parti devrimin görev ve sorumluluklarını da yerine getiremez. Hata ve zaafalara karşı özeleştirel yaklaşım, devrimin sorunlarını ele alışıdaki ciddiyetle doğru orantılıdır. Devrimin en büyük silahlarından biridir eleştiri ve özeleştiri. Devrimin ustaları, kadroları, pratisyenleri laf olsun diye bu tespiti yapmamışlar. **"ELEŞTİRİ VE**

ÖZELEŞTİRİ, DEVRİMİN ÖNEMLİ BİR SİLAHIDIR." Bu tespit devrimin sayısız deney ve tecrübelerinden damıtılarak süzülüp gelmiştir. **Kanla, emekle kazanılan, yaratılan devrimin silahlarına karşı ciddiyetle yaklaşmak, devrim karşısındaki tutumumuzu belirler.** Özeleştirel yaklaşmayan devrimci bir parti, bir devrimci, devrimi ve Proletarya Partisi'ni örgütleyemez. Hata ve zaafalara karşı tavır almak için bilimsel bir tutum ve devrim iddiası ve gerçekliğe hakim olma cesareti gerekir.

Bolşevik devrim öncesi proletaryanın ve Sovyet halkının elinde güçlü bir propaganda, ajitasyon ve ÖRGÜTLEME aracı vardı. "ISKRA" bu rolü önemli ölçüde oynadı. Kitleleri örgütlemeye güçlü bir araçtı. Çarlığın elinde göz ve kulağa hitap eden güçlü görsel medya araçları pek yoktu, bunlara fazla sahip değildi. O dönem bilimin, teknolojinin gelişim düzeyinin geriliği sınıf savaşımının araçlarına da yansımaktaydı. Bolşeviklerin elindeki propaganda araçları sınıf düşmanlarıyla aralarında eşitsiz de olsa uçurumlar kadar farklılık arz etmemektedir. Oysa, bugün sınıf güçlerinin dengeleri açısından muazzam düzeyde fırsat farklılıkları mevcuttur. Eşitsizlik ve dengesizlik uçurum boyutundadır. Farklar, fülle karınca arasındaki kadar büyüktür. Peki bugün yaşanan bu dengesizlik eşitsizlik hangi politika ve araçlarla kapatılacak? Hangi politikayla hasmımız üzerinde galebe çalacağız? Ancak, **MLM kitle çizgisini gerçek anlamda ruhuna uygun olarak, uygulayarak bu farkı azal-**

tabilir, açığı kapatabiliriz. Başka bir silah ve yöntemle bu açığı kapamamız mümkün değildir.

Komünist ve Devrimci örgütlerin geçmişte ve günümüzde kitleleri örgütlemeye uyguladıkları yöntemler, kullandıkları araçlar ders ve deneyim açısından küçümsenmeyecek düzeydedir. Kitleleri örgütlemek için geçmiş deney ve tecrübelerin sentezlenerek güncelle uyarlanması ertelenemez görevdir.

Özellikle dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler çok ciddidir, bu durum ertelenemez boyutta **müdahaleyi ve mücadeleyi** önümüze koymaktadır. Acil ve somut olarak, önümüze konulan günün görevleri bu süreçte, kitleler içinde olmak, savaş karşıtı eylemlerde yer almak, bizzat bu eylemlerle örgütlemenin öncüsü olmaktır. Sürece, devrimci tarzda bilinçli bir şekilde aktif olarak müdahale etmektir.

Komünist ve devrimcilerin erlediği görevi, boş bıraktığı alanları kimler doldurur? Yanıt, açıktır. Öyleyse, yanıtın bilinciyle, görevimizin sorumluluğuyla, emperyalist saldırının somutluk kazandığı bu süreçte yeni çalışma tarzıyla kitlelerle sıkı bağlar kurmalıyız. Ülkemizde halkın % 94'ünün emperyalist saldırıya karşı olduğu bilinmektedir, bu durum örgütlenme açısından muazzam fırsatlar doğurmaktadır. Bugün, kitleleri örgütlemenin aldığı gerçeklik, saldırı karşıtı somut duruş temelinde yükselerek, gerçekleşmelidir. Buradan işe başlamalıyız.

AGAÇ SÜKUNETTEN HOŞLANABİLİR, AMA RÜZGAR DİNMEYECEKTİR.

IMF savaş bütçesine onay vermeyelim! SIRTIMIZA YÜKLENEN FATURAYI ÖDEMEYELİM!

Savaşa katılımı resmileştirecek olan “Başbakanlık Tezkeresi” nin onay görmemesi üzerine 2. Tezkere hazırlıklarını sürdüren AKP hükümeti; esas olarak emekçi halk kitlelerinin yükselen savaş karşıtı protestolarının etkisiyle uğradığı yenilginin acısını 2003 bütçesine ilave ettiği ve 15,7 katrilyonluk “Tasarruf ve Ek Vergiler” paketiyle halktan çıkartmanın yoluna gitmiş bulunuyor.

“Vergileri hafifleteceğiz, ek vergi koymayacağız” (AKP Seçim Beyannamesi’nden) 3 Kasım seçim propagandalarının temel argümanları arasında yer alan bu sözlerin yalan olduğu 100 gününü dolduran AKP hükümetinin TBMM’ye sunduğu 2003 bütçesiyle bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu. ABD emperyalizminin kanatları arasında koşar adım savaşa katılmaya karar veren AKP’nin, savaşa girmenin resmileşmesi anlamını taşıyacak “tezkere”yi meclise sunması ve kabul edilmemesinin ardından alelacele sunulan bütçenin Maliye Bakanı Kemal Unakıtan tarafından “Barışın Bedeli” olarak açıklanması ise “takıyıcılığın de bir sınırı var” dediyecek cinsten. Neyse ki ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Ali Babacan’ın “meclise sunulup reddedilen tezkerayla yürürlüğe sokulan ‘tasarruf ve gelir artırıcı önlemler’ paketinin bir alakası yok. Bütçeye yerleştirilen ve 15,7 katrilyon lira tutarındaki önlemler paketi tamamen IMF ile

sürdürülen çalışmaların sonucunda karar altına alınmıştır” yönlü itirafları gerçekleri yoruma yer bırakmayacak şekilde ortaya koyuyor. Bütçe ve tasarruf tedbirlerinin “tezkere”nin reddiyle bağlantısı olmadığını söyleyen İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Türkel Minibaş; “2003 bütçesi ve tedbirlerin artırılması, kamunun ekonomik yaşamdaki alanının küçültülmesi planının devamı üzerine kurulu. Dolayısıyla savaşla gerek bütçenin gerekse beraberindeki paketin doğrudan ilgisi yok. Ama böyle bir paketin savaşa da tezkere öncesinde açıklanması, AKP’ye oy verenlerin tepkisine, savaş karşıtı hareketlerin daha da büyümesine neden olurdu” yorumu AKP’nin tavrını ortaya koyması açısından önemlidir. Sosyal politikalar uygulanacağı vaatleriyle hükümete gelen

AKP’nin bundan önceki uşak hükümetler gibi IMF ve DB’nin öngördüğü ve içerikleri daha da ağır olacak ekonomik ve sosyal politikaları hayata geçirecekleri 100 günlük icraatlarıyla bir kez daha kanıtlanmıştır.

Seçim meydanlarında “Kasımpaşalı Delikanlı” havasıyla

esip gürleyen Tayyip’in emekçi halkımıza yönelik vaatlerinin ve halkın taleplerinin hiçbirisini 100 günlük icraatlarında bulmak mümkün değil. Tam aksine AKP’nin 100 günlük uygulamaları da tüm diğer hükümetler gibi komparator burjuvazi ve büyük toprak ağalarının menfaatlerini karşılayacak şekilde bir seyir izlemiştir. “Mali miladın kaldırılması ve Vergi Affı”nın yürürlüğe sokulması ile bir avuç patron-ağa ve tefecinin yüzleri güldürül-

müş, özelleştirme uygulamaları hızlandırılarak işsizler ordusuna yenileri eklenmiş ve bazı özelleştirme kapsamındaki işletmelerde çalıştırılan işçiler de memur kapsamına alınarak varolan kazanılmış hakların gaspedilmesi gerçekleştirilmiştir. 100 günlük süreçte ya-

şamımızın bir parçası haline gelen zamlar süreklilik kazanmış, köylülere vaadedilen destekleme programları unutulmuş, yine köylülere ödenmesi gereken DGD (Doğrudan Gelir Desteği)’nin büyük bir kısmı ödenmediği gibi üreticilerin borçlarının icra yoluyla alınması uygulanmasına hız verilmiştir. Bütün bu gelişmeler ışığında hazırlanan ve Meclis’in onayına sunulan 2003 yılı bütçesi IMF ve savaş bütçesidir. Daha önceki birçok yazımızda da belirttiğimiz gibi 58. hükümet IMF ve savaş hükümetidir.

BÜTÇENİN YARISI FAİZE GİDİYOR!

Aylardır IMF gözetimi altında planlanan ve şekillendirilen 2003 yılı bütçesi 46,1 katrilyonluk açıkla 146,9 katrilyon olarak belirlendi. (Bakınız-Tablo 1) Bütçenin rakamlarına baktığımızda 65,5 katrilyonluk bir meblağla faiz ödemeleri ilk sırayı almış durumda. Görüldüğü üzere yatırım, kamu personel harcamaları ve sosyal güvenliğe ayrılan payın

Tablo 1

EK VERGİLER	HEDEFLENEN TASARRUF
• Kurum ve geçici verginin yükseltilmesi	780 trilyon TL.
• Vergi istisnalarının gözden geçirilmesi	200 trilyon
• 2003 için ek emlak vergisi	650 trilyon
• 2003 yılı için ek motorlu taşıtlar vergisi	1.1 katrilyon
• Belediyelerin vergi gelirinden kesinti	275 trilyon
İSTİHDAM ÖNLEMLERİ VE ZAMLAR	
• Otoyol ve köprü geçiş ücretlerinde artış	200 trilyon
• Kamu taşınmazlarının değerlendirilmesi	200 trilyon
• Memur, kesenek oranının yüzde 16’ya çıkarılması	146 trilyon
• Emekli aylıklarından sağlık primi kesintisi	76 trilyon
• İşçilerin 1 ikramiyesinin ertelenmesi	140 trilyon
• Tarımsal destekleme ödeneklerinden kesinti	73 trilyon
• Doğrudan Gelir Desteğinden kesinti	1.4 katrilyon
• Yatırımları hızlandırma ödeneginden kesinti	16 trilyon
• Personel açıktan atamalarının sınırlandırılması	50 trilyon

SAĞLIK	HEDEFLENEN TASARRUF
• İlaç katkı paylarının maaştan kesilmesi	65 trilyon
• Antibiyotiklerden tasarruf	45 trilyon
• İlaçla ortalama fiyat uygulaması	150 trilyon
• Ödeme öncesi reçete kontrolü	50 trilyon
• Sarf malzemelerinde standart ve fiyat birliği	20 trilyon
• Negatif ilaç listesi uygulaması	25 trilyon
• Yeşil kartların sağlık karnesine dönüştürülerek yenilenmesi	130 trilyon
YATIRIM VE DİĞER ÖNLEMLER	
• Yeni binek ve hizmet taşıtı alımının yapılmaması	90 trilyon
• Yatırım ödeneklerinin harcamaya dönüşmemesi	450 trilyon
• Yatırım ödeneklerinden kesinti	2.6 katrilyon
• Dış proje kullanımından kesintiye KDV tasarrufu	148 trilyon
• Emekli olacaklara harcırahın 500 milyon lira ile sınırlandırılması	
• Yatırımları Hızlandırma Ödenegi’nden her proje için aktarılacak miktarın 5 trilyon lira ile sınırlandırılması	
• Yedek ödenekten yatırımlara aktarma yapılmaması	

toplamı faiz ödemelerine ayrılan miktarın gerisinde kalıyor. Bütçenin yarısı neredeyse faize ayrılmış durumda. Ayrıca "diğer cari harcamalar" kalemine ayrılan 9.3 katrilyon miktarın 6,3 katrilyona indirilmesi düşünülüyor. Askeri harcamalar, eğitim ve sağlık giderlerini içeren bu kalemden yaklaşan saldırganlık dolayısıyla askeri harcamaların kısıtlanmayacağı, aksine değişik fonlardan aktarılacak paylarla güçlendirileceği düşünülürse kesinti eğitim ve sağlık kesiminde hızlanan özelleştirmenin daha da yoğunlaşmasına yol açacaktır.

IMF direktifleri doğrultusunda hazırlanan bütçenin "yüzde 6,5 faiz dışı fazla" hedefi ile belirlenmesi zorunluluğu 2003 bütçesinin "Borç ve Faiz Bütçesi" olacağını temel göstergesidir. Bu da ancak faiz ödemeleri dışındaki tüm kalemlerde kısıntıya gidilmesi ve yeni ek vergilerin yürürlüğe konmasıyla mümkündür. AKP iktidarına yakınlığıyla tanınan MÜSİAD (Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği) Başkanı **Ali Bayramoğlu**; "*Dünyanın hiçbir yerinde faiz dışı fazla diye bir şey yok. Faize dokunulursa piyasalar tedirgin olur, piyasalar tedirgin olursa ekonomi durur*" şeklindeki yaklaşımlarının yanısıra süreci "dezenformasyon" olarak nitelerek iktidarın IMF'nin isteklerine boyun eğdiği, faiz lo-

bisinin esiri olduğu yönlü açıklamalarda bulundu. AKP'nin iktidara gelmesinden önce ve acil eylem planıyla IMF'ye tahhüt ettiği yüzde 6.5 faiz dışı fazlası daha az eğitim, daha az sağlık hizmeti, emekli ve çalışanların yoksulluğa mahkum edilmesi, kamunun yatırımlardan tamamen çekilmesi demektir. Böylelikle ülkenin tüm kaynakları rantiyeye aktarılacaktır. Herkesten fedakarlık istendiği bir dönemde faiz, borsa gibi finansal kazançlara, holding ve bankaların kârlarına dokunulmamaktadır. 2003 bütçesi ve beraberindeki paket AKP tarafından bir avuç patron-ağaya sunulmuştur. Uşak AKP hükümetinin yaptığı bütçenin ana çerçevesi de bu yöndedir. Vergi Affı ile patron-ağaların trilyonlarca borçlarını silenler çareyi her zaman olduğu gibi emekçi halkımızın cebine el atmakta buldular. Bunun sonucu olarak 9,8 katrilyonluk bütçe harcamalarında kısıtlamaya gitmek ve 5 katrilyon 972 trilyon liralık "ek gelir artırıcı" önlemler olarak toplam 15,7 katrilyonluk bir kaynak yaratarak emperyalist efendilerinin ve onların yerli uşaklarının kasalarına akıtmıştır. Gerek 100 günlük icraatları gerekse hazırlıkları 2003 bütçesi "müslüman" etiketli bir uşak takımının da emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının bir hizmetçisi olduğunu çok kısa zamanda ortaya çıkar-

dir.

FATURA HALKA KESİLDİ!

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırısında "tektikçiliğe" soyunan egemen sınıfların "kan pazarlığı"ni sürdüren AKP iktidarının mecliste ilk raundu başarısızlıkla sonuçlandı. Savaşa katılımı resmileştirecek olan "Başbakanlık Tezkeresi"nin onay görmemesi üzerine 2. Tezker hazırlıklarını sürdüren AKP hükümeti; esas olarak emekçi halk kitlelerinin yükselen savaş karşıtı protestolarının etkisiyle uğradığı yenilginin acısını 2003 bütçesine ilave ettiği ve 15,7 katrilyonluk "Tasarruf ve Ek Vergiler" paketiyle halktan çıkartmanın yoluna gitmiş bulunuyor. Bir yandan ABD haydutundan daha fazla para koparmanın peşinde koşarken öte yandan savaş ortamında yararlanarak daha fazla palazlanmak isteyen patron-ağalar halkın sırtına çok ağır bir fatura daha eklediler. Halkımızın sırtına vurulan bu paket içerisinde işçilerin bir ikramiyesinin ertelenmesi, tarımsal alandaki desteklenmelerin iptal edilmesi, ilaç katkı paylarının işçi, memur ve emeklilerin aylıklarından kesilmesi, 2003 yılında ek emlak ve taşıt vergilerinin alınması, kamu arzilerinin satışa sunulması, yatırımların kesilmesi, personel alımının durdurulması, özelleştirme furçasının Tekel'den başlayarak daha

Tablo 2

BÜTÇE KALEMLERİ	(KATRİLYON LİRA)
Harcama ödenegi	146.9
Tasarrufla gider ödenegi	145.6
Harcanacak tutar	144.8
Personel harcamaları	29.5
Diğer cari	9.3
Yatırım	9
Transferler	99.1
Faiz	65.5
Sosyal güvenlik	14.9
Vergi iadesi	6.8
Gelirler	100.8
Vergi	85.9
Vergi dışı normal gelirler	10.3
Özel gelir ve fonlar	4.1
Katma bütçe gelirleri	0.4
Bütçe açığı	46.1
Faiz dışı fazla	19.3
Faiz dışı fazlanın/GSMH oranı	Yüzde 5.4

çalışıyorlar hem de boğazına taktıkları ipi daha da sıkarak boğmak ve tamamen köleleştirmek istiyorlar. Bunu da hiç sıkılmadan "Barışın Bedeli" olarak sunmaya çalışıyorlar. Tezkerenin geçmemesinin ardından kameraların karşısına çıkan ve efendilerine bu durumu nasıl izah edeceklerinin telaşı içerisinde olan R. Tayyip Erdoğan; "Meclisin kararına saygılıyız, ancak unutulmaması ki her alternatifin de bir bedeli var" şeklinde konuşarak adeta halkımıza gözdağı vermeye çalışıyordu. "Meclis kararına saygılıyız" diyenler, parti içi demokrasiden dem vuranlar, emperyalist efendilerinden gelen mesajlar üzerine hemen 2. Tezker hazırlıklarına giriştiler.

ACI İLACI İÇMEMEK VE SAVAŞI ENGELLEMELİMİZDE!

IMF ve savaş hükümeti olarak emperyalizm tarafından hükümete getirilen AKP'nin ipliği çok kısa sürede pazara çıkmış görünüyor. Emperyalist haydutların "istikrar" sağlanması noktasında hükümete taşınan AKP, ezici meclis çoğunluğuna rağmen yönetmiyor, ekonomik ve siyasi krize çözüm üretmiyor. Daha şimdiden yıpranmaya, kendi içerisinde çatlamaya başladı. Halk kitlelerinin ezici çoğunluğunun karşı çıktığı ve bu durumu istenilen düzeyde olmasa da çok çeşitli eylem biçimleriyle alanlarda yansıtmaya çalıştığı "emperyalist saldırganlık" karşısında halkın sesine kulak vermek yeri-

ne efendilerinin hizmetine koşan AKP hükümetinin sonu da diğer uşak hükümetlerin yaşamakla yüzyüze kaldıkları son gibi olacaktır. Gerek hazırladıkları ve halkımıza içirmeye çalıştıkları acı ilaç (2003 bütçesi) gerekse de halkın kanını pazarlayarak girmeye soyundukları Irak saldırısı sonlarının başlangıcıdır. Diğer düzen partileri gibi AKP de iradesini ve varlık zeminini emperyalist haydutlardan ve onların yerli uşaklarından almaktadır. Onların Kâbesi halkımıza yutturmaya çalıştıkları üzere Mekke değil, başta ABD emperyalizmi olmak üzere diğer emperyalist ülkelerin başkentleridir. Artık halkımız AKP'nin de gerçek yüzünü görmeye başladı. Zira onlar sömürü ve zulmü bizzat yaşıyorlar ve çektikleri acılar onların en iyi öğretmeni oluyor. Halk kitleleri yaşadıkları gerçeklikleriyle düne nazaran örgütlenmeye ve savaşıma objektif olarak daha hazır durumdadırlar. Onların tek eksiklikleri örgütsüzlükleri ve alternatif çözüm noktasındaki bilinçsizlikleridir. Bu görev ve sorumluluk ise başta komünistler olmak üzere tüm devrimci güçlerin omuzlarındadır. Tarihsel süreç komünist ve devrimcileri yakıcı bir şekilde rollerini ve misyonlarını oynamaya çağırıyor. Hiçbir gerekçe ve kaygı bu yakıcılığın önüne engel olarak çıkartılamaz. Bu bilinç ve sorumlulukla halk kitlelerini örgütlemek ve savaştırmak için sınıf mücadelesinin engin denizindeki adımlarımızı hızlandıralım.

Vergi Affı ile patron-ağaların trilyonlarca borçlarını silenler çareyi her zaman olduğu gibi emekçi halkımızın cebine el atmakta buldular.

miştir. Halkımızın "sarmısağı gelin etmişler 40 gün kokusu çıkmamış" özdeyişi bu taktikçi takımına nasıl da uyuyor. Daha 100 gün geçmeden halk düşmanı yüzleri kendilerine oy veren kitleler tarafından dahi çok rahat görülmekte-

re yıllardır emperyalistler tarafından sunulan ekonomik ve sosyal yıkım politikalarını halkımız üzerinde uygulayan egemen sınıflar şimdi de savaş ortamından yararlanarak çemberi daha da daraltarak hem halkımızın kanını pazarlamaya

EMPERYALİZM KÜRTLER İÇİN ÖZGÜRLÜĞÜN DEĞİL, BAĞIMLILIĞIN TEMİNATIDIR!

Hiç şüphesiz önderliklerinin izledikleri politikalar bugüne kadar esas olarak Kürt halkı için yalan, ölüm ve sürgün olmuştur. Kürt halkı bu önderliklerden kurtulamadığı sürece bugüne kadar yaşadıkları, yarınlarının ne olacağını da bir anlamda teminatı sayılır. Çünkü, değişen sadece tarihlerdir. Sahnede olan ise, yine aynı aktörler ve fügüranlardır.

ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırısının temelinde yatan gerçeğin, petrol ve enerji kaynakları üzerinde denetim kurmak olduğu düşüncesi artık geniş yığınların ortak düşüncesi haline geldi. Dolayısıyla

Bush ve suç ortaklarının "bölge halklarını Saddam diktatörlüğünden kurtaracağız", "barış ortamı yaratacağız" vb. tüm iddiaları gerçek amaçlarını gizlemeye dönük, köksüz iddialardır. İkiyüzlü ve sahte söylemlerdir. Bu duru-

dan çok, başka güçlerin çıkarları için baş salladıkları gerçeği, **ikincisi**; izledikleri tüm teslimiyetçi politikalara rağmen, emperyalistlerin, faşist diktatörlüklerin kurşunlarından kurtulamadıkları gerçeğidir.

ve döne döne tekrarlanan bu politikaların altında yatan gerçekler nedir? Elbette ki bu politikaların altında yatan gerçeklerin nedenlerini bu feodal-burjuvaların ideolojik-siyasal ve örgütsel hattında aramak lazım. Yani, ulusal devrimci bir örgütlenmeden çok aşiretçi, bağımsız düşünme, bağımsız hareket etme yerine, bağımlı düşünüp bağımlı hareket etmeyi bir yaşam tarzı haline getiren, emperyalistlerin, işbirlikçilerin arasındaki çelişkilerden yararlanma adı altında her zaman birilerine yaslanmayı politika sanan bu önderliklerin sınıfsal niteliğinde aramalıyız.

Hiç şüphesiz bu tür önderliklerin izledikleri politikalar bugüne kadar esas olarak Kürt halkı için yalan, ölüm ve sürgün olmuştur. Kürt halkı bu önderliklerden kurtulamadığı sürece bugüne kadar yaşadıkları, yarınlarının ne olacağını da bir anlamda teminatı sayılır. Çünkü, **değişen sadece tarihlerdir. Sahnede olan ise, yine aynı aktörler ve fügüranlardır.**

TC PLANLARINI KÜRTLER'İ SİNDİRME ÜZERİNE YAPIYOR

Faşist diktatörlük, ABD haydutlarına yaptığı tetikçiliği kamuoyuna benimsetmek, kamuoyundan destek almak için hep "güvenlik" gerekçesini ileri sürüyor. Güvenlik deyince de ilk akla gelen Kürtlerdir. Düne kadar PKK-KADEK hareketine karşı birlikte mücadele ettikleri, defalarca Ankara'da en üst düzeyde ağırladıkları Barzani ve Talabani bir anda TC'nin ulusal güvenliği için tehdit durumuna geldiler. vb. vb. Elbette ki ortaya çıkan tabeladan hareketle iki doğrudan sözetmek olumluluktur.

Birincisi; Barzani ve Talabani gibi Kürt önderliklerinin TC için ciddi bir tehdit oluşturmadıkları gerçeği. **İkincisi**; Kürt önderliklerin bugünkü objektif durumları nasıl olursa olsun, Kürt korkusu Kemalist diktatörlüğün ırkçı-şoven beynine yerleşmiş olduğu gerçeğidir.

Bundan dolayı TC Kürtlük

adına ortaya herhangi bir oluşumun çıkmasını istemiyor. ABD'nin Saddam sonrası sözünü ettiği yeni Irak yönetimi içinde IKDP ve IKYB'nin de olması planı dahi TC'yi öfkeleniyor. Burjuva medyasının kiralık kalemşörleri bu öfkeyi gazetelerinde şu başlıklarla dile getiriyorlar: "Bağımsız Kürdistan'ın" adını atılıyor Irak'ta. Oluşturulacak yeni federasyonda "Kürtlerin yetkileri daraltılmalıdır", "Kürtler Musul-Kerkük'ten uzak tutulmalıdır." "IKDP Türkmenlere baskı yapıyor" vb. vb. Ve tüm bu haberler arkasında emperyalist efendilerinden Kürtlere dair habire güvence istiyorlar.

Bir yandan bu propaganda yapıırken, diğer yandan ege-men sınıflar Irak halkının kanı üzerinde ABD haydutuyla yaptıkları onursuzca "pazarlıklar" neticesinde "güvenlik" konusunda güvence aldıklarını Taha Ak-yol şu cümlelerle ifade ediyor: "Güvenlik bakımından önemli olan Kürtlere silah dağıtılması ve toplanması konusu, Türkiye'nin istediği gibi çözüldü."

Bu sorunun TC'nin istediği doğrultuda çözülüp-çözülmediği tartışılır. Ama bu süreçte ABD haydutu için tartışılması zor olan bir gerçek var. O da Talabani ve Barzani'ye yüklediği misyondan dolayı, onları kolayca TC'ye yem ettirmeyeceği olgusudur. Kürt önderlikleri de, bunun farkındadır. Ve Kürt kentlerinde sokağa taşan öfkelerin bu objektif durumdan belli yönleriyle cesaret aldığı da unutulmamalıdır.

Tüm bunlar ne kadar doğruysa, ABD haydutu, Ortadoğu'daki çıkarları için, TC gibi stratejik bir uşağı Kürtler için feda etmez. Ve aynı zamanda direkt karşısına da almaz. Elbette ki bu şu anlama gelmez. ABD'nin Kürtler'e yönelik atacağı her adım mutlaka TC'nin adımlarıyla çakışacak. Hayır, çakışmayabilir. Dahası bunu belirleyen esas olarak ABD'nin stratejik çıkarlarıdır. Bugünkü somut durum, ABD için bu feodal burjuva önderliklerin biraz da olsa ağızlarını tadlandırmayı zorunlu kılıyor ve ABD haydutunun yaptığı da budur.

ABD haydutu Ortadoğu'daki çıkarları için, TC gibi stratejik bir uşağı Kürtler için feda etmez. Ve aynı zamanda direkt karşısına da almaz. Elbette ki bu şu anlama gelmez. ABD'nin Kürtler'e yönelik atacağı her adım mutlaka TC'nin adımlarıyla çakışacak. Hayır, çakışmayabilir. Dahası bunu belirleyen esas olarak ABD'nin stratejik çıkarlarıdır.

mun geniş yığınlar tarafından görülmesi, gelecek açısından bir olumluluktur.

Ama hala emperyalistlerin bu ikiyüzlü söylemlerine inanan, yada inanmış gibi görünenler vardır. Ve bunlardan biri de ABD'nin Saddam sonrası oluşturulacak yeni Irak yönetiminin aktif adaylarından olan Kürtlerdir. Yani, Mesut Barzani'nin önderliğini yaptığı IKDP ve Celal Talabani'nin önderliğini yaptığı IKYB gibi partilerdir. Bu parti yöneticileri, öteden beri Ankara, Amerika hattında, feodal aşiretçi düşünüş tarzlarına uygun olarak çok yol katettiler. Aldıkları öğütlerden hareketle yeri gelince PKK-KADEK'e karşı, yeri gelince ABD haydutunun direktiflerine uygun olarak Saddam diktatörüne karşı savaştılar. Burada iki önemli noktayı hatırlatmakta ve altını çizmekte yarar vardır.

Birincisi; bu feodal burjuvaların, bugüne kadar Kürt halkın-

Evet, Kürt halkının direnişlerle ve ihanetlerle dolu tarihine baktığımızda, bu önderliklere ait olan tarihi sayfalarında halkından çok başkaları için dövüşen, başkalarının çıkarları için kendi halkına kurşun sıkmakta, ihanet etmekte asla tereddüt etmeyen pratikleri, gerçekleri görüyoruz. Yıllarca TC'nin kendilerine sunduğu bir tas çorba ve bir pasaport karşılığında PKK hareketine karşı savaştılar. Yine defalarca emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin böl-parçala ve yönet politikalarına uygun olarak birbirini boğazladılar. Eğer bugün birarada duruyorlarsa, bu Kürtlerin genel çıkarından çok ABD haydutunun çıkarı içindir. Bu ortamda elde edecekleri "tüm kazanımlar"ın da ABD haydutunun genel çıkarına endekli olacağı açıktır.

Peki tüm bu yaşananlar Irak coğrafyasındaki Kürtler için bir kader mi? Kesinlikle hayır. O halde özünde bir farkı olmayan

Bunu yaparken dahi, stratejik uşağının hassasiyetlerini de hesaba katıyor. Mesala ABD basını bu süreçte Kürtler'e ilişkin ABD haydutunun zorluklarını dengelerinden kaynaklı olarak izlediği iki yönlü politikalarını şu cümlelerle özetliyor: "Kürtler'in devlet kurmalarını engelleme" Iraklı muhaliflere de "Türkiye'nin tek taraflı harekette bulunmasını engelleme" yolunda güvence verildiğini, yine Washington Post gazetesi, Türk askerlerinin K. Irak'a girmesi ve Kürt milislerini silahsızlandırması konusunda anlaşmıştı... New York Times ise Bush'un Irak danışmanı Zalmay Hailzad'ın Kürtler'e, Türkiye'nin ABD ile birlikte Irak'tan ayrılacağı" konusunda güvence verdiği...

Tüm bunlar bize, TC askeri- nin bölgeden hemen ayrılmaya- çağını ve yine TC'nin Kürt genç- lerine yönelik yapacağı saldırı- larda karşısına ABD'nin tavrını esas alarak belirleyecek olan fak- törün emperyalist çıkarları oldu- ğunu gösteriyor. Keza Kürtlerin silahsızlandırma söylemi ise ta- mamen kamuoyuna dönük basit bir propaganda malzemesidir. Çünkü, ABD ve suç ortaklarının Irak'a yönelik planları eğer ger- çekleşirse, bu feodal önderlikler, zaten kurulacak yeni Irak yöneti- minde olacaklardır. Dolayısıyla bunların silahsızlandırılmasın- dan çok, daha düzenli silahlı bir güç haline gelmeleri sözkonusu- dur.

Bu açık. ABD haydutu

TC'nin Kürt düşmanlığını ve korkusunu iyi biliyor. Bu neden- le her fırsatta bu korkuyu körük- lüyor. Ve yine egemen sınıfların birçok sözcüsü yaptıkları hainlik ve uşaklığı "Tarih yazılırken o masada oturmak lazım" söyle- miyle perdelemeye çalışıyorlar. Gerçek olan şu ki; **emperyalist- ler orada kanlı bir tarihi yaz- maya hazırlanıyorlar ve TC'nin yazılacak bu kanlı ta- rihteki rolü figüranlıktır. Mu- sul-Kerkük petroleri TC için sadece boş bir hayal. TC, tari- hi boyunca bu hayalle yaşadı ve yaşamaya da devam ediyor.**

Bu gerçeği TC de biliyor ve gelinen aşamada Kürtler'le kom- şu olmaksızın ABD haydutunun eli kanlı bir uşağı olmayı tercih ediyor. Bundan dolayıdır ki, AKP hükümetinin Dışişleri Ba- kanı Yakış, Bush'un talimatları karşısında bir emir eri gibi durur- ken, "Kuzey Irak'a Kürt'lere gözdağı vermek için giriyoruz" diyebiliyor.

KADEK, ZORLUKLARLA DOLU BİR SÜREÇLE YÜZYÜZEDİR!

KADEK için süreci bu den- li zorlaştıran ulusal devrimci ze- minden reformist zemine doğru kayışı ve "İmralı manifestosu" ile birlikte tamamen sistemleştirdiği reformist kimliğin doğal bir sonucudur. Bu kimlikte "federal birlik" yok. Bu kimlikte "bağımsızlık" Kürtler için görülebilecek kötü bir rüyadır. Bu kimlikte fa- şist kemalist diktatörlük "de-

mokratik cumhuriyet" olarak ta- rif ediliyor.

İşte gerçeklerin bu kadar ters yüz edilmesi, dün kara denilene bugün beyaz denilmesi Kürt cep- hesinde -özellikle yurtsever kit- lelerde- şaşkınlık yaratırken, bi- linç kırılmasına yol açarken, fa- şist diktatörlük cephesinde psi- kolojik bir moral üstünlüğüne yol açtı. Egemenler belli bir du- raksamadan sonra sağladıkları bu moral üstünlüğünden hareket- le Kürtlere yönelik imha ve inkar politikalarındaki ısrarlarını sür- dürmeye devam ettiler.

Kürtler'e yönelik tutukla- malar, Kürtçe isimlerin yasaklan- ması için açılan davalar, gerillaya dönük operasyonlar devam etti ve ediyor da. Tüm bunların yanı- sıra son dönemde KADEK ön- deri A. Öcalan'ın ailesi ve avu- katlarıyla görüşmesi de engellen- di ve engellenmeye de devam ediyor. Özet olarak Kürtler ken- dilerine yönelik başlatılan geniş kapsamlı ve çok yönlü bir saldırı gerçeğiyle yüzyüzedirler. Öyle ki, TC Türkiye Kürdistanı'nda Kürtlere uyguladığı imha ve sin- dirme politikasıyla yetinmeye- rek, Irak coğrafyasındaki Kürt- ler'e karşı Osmanlı zihniyetine uygun olarak yeni planlar peşin- dedir.

TC YENİ KATLIAMLARA HAZIRLANIYOR

ABD haydutunun suç ortağı TC yeni durumu fırsat bilerek, içerde ve Irak Kürdistan'ında bu- lanan KADEK gerillalarına yön- elik bir katliam peşindedir. Di- yebiliriz ki, ABD, TC ve IKDP, IKYB'nin feodal burjuva önder- liklerin üzerinde asgari düzeyde hemfikir oldukları konulardan biri de KADEK hareketini her bakımdan kuşatmak ve yok et- mektir. Diğer bir ifadeyle, Irak Kürdistanı'ndaki hain önderlik- ler, KADEK'in etkisiz hale geti- rilmesi için TC'ye sunmayacak- ları hiçbir destek yoktur. Bu des- teklerini engelleyecek tek şey, TC'nin kendilerine karşı daha da pervasızlaşması ve Irak coğraf- yasında yaşayan Kürtlerin TC'ye karşı giderek tepkilerinin artma- sıdır. Nitekim TC'nin tehditleri- ne karşı son dönemde bu tepkiler sokaklarda kitlesel gösterilere dönüşmeye başladı. Tüm bunlar yaşanan bunca olumsuzluklar içindeki olumluluklar olarak de- ğerlendirilebilir.

TC'nin bu planları karşısın- da KADEK güçlerine kalan tek seçenek, yok olmamak için di- renmektir. KADEK önderliği, tüm bu yaşananlardan sonra, ha- yallerle değil, gerçeklerle uğraş-

mak zorunda. "İmralı manifestos- u" sosyal pratik karşısında iflas etmiştir. Faşist Kemalist diktatör- lüğün üzerine "demokratik cum- huriyet" tabelasını asmakla faşist diktatörlük, demokratik olmaz. KADEK önderliği zaman zaman bu yaklaşımlarını yadsıyan daha sol açıklamalar yapsa da temelde girdikleri yönelimi tersine çevi- recek bir pratik hatları sözkonusu değildir.

Bu hatta yürüyüş, yaratılan güvensizlikleri gidermez, daha da derinleştirir. Sorun oldukça ciddidir. Soyut ajitasyonlar, tehdit içerikli açıklamalarla bu aşıl- maz. Sorunun ciddiyetini gör- mek için, blokun seçim sonuçla- rına, yürütülen kampanyalarda sokağa dökülen kitlelerin sayısal gücüne bakmak yeterlidir. Yasal gösterilere katılan Kürt kitesinin sayısal gücü kimseyi abartılı ve yanılgılı sonuçlara götürmesin. Alnabilecek ağır kayıplar var olan tabloyu daha da zor ve kar- maşık hale getirir.

Taktik yönelimimiz elbette- ki somut duruma denk düşmeli- dir

Eğer politikayı taktiklerimi- zi somut duruma göre yapacak- sak -ki yapmak zorundayız- o halde görmemiz gereken gerçek şu: Bugün Kürt halkı ciddi bir saldırıyla yüzyüzedir. Son aylar- da onlarca insan tutuklandı, Kürt gazetecileri gözaltına alındı. Ya- saklar serisi tüm hızıyla devam ediyor. TC'nin militarist güçleri- nin yanı sıra, Kürt coğrafyasına ABD'nin katilleri de yerleşme hazırlığı içinde...

Bu durumda devrimcilerin ve komünistlerin yapması gere- ken, KADEK'in siyahı beyaz gösteren ve bundan dolayı Kürt- ler'de bilinç bulanıklığı yaratan politikalarını eleştirmekten çok, Kürtler'e yönelik saldırılara kar- şı daha aktif tavır almak en doğ- ru ve anlamlı olandır. Milli zul- me karşı ezilenlerle omuz omu- za, yada milli zulme karşı yaşa- sız ezilenlerin mücadelesi vb. şı- arlar güncel şiarlarımız olmalıdır. Yani, yanlış politikaların yol aç- tığı sonuçları eleştirmekle yapma- mız gereken öncelikli görevleri- mizi birbirine karıştırmamalıyız. Yada yanlışları eleştirmemiz, bu- gün Kürtler cephesinde yükselen her haklı ve meşru haykırışa ka- yıtsız kalmamızı gerektirmez; bi- lakis bu haklı sese sesimizi kat- mamız bizim için bir görevdir. Halkın, ezilenlerin inleyişlerine, acılarına seyirci kalmak devrim- cilerin-komünistlerin işi değildir. Tam tersine onları vareden, var- lık koşulu olan bu konudaki du- yarlılıklarıdır.

Kürtler'e yöne- lik tutuklamalar, Kürtçe isimlerin yasaklanması için açılan davalar, gerillaya dönük operasyonlar devam etti ve ediy- or da. Tüm bun- ların yanısıra son dönemde KADEK önderi A. Öcalan'ın ailesi ve avukatlarıyla görüşmesi de engellendi ve engellenmeye de devam ediyor. Özet olarak Kürtler kendilerine yönelik başlatılan geniş kapsamlı ve çok yönlü bir saldırı gerçeğiyle yüzyüzedirler. Öyle ki, TC Türkiye Kürdistan'ında Kürtlere uygula- dığı imha ve sindirme politikasıyla yetinmeyerek, Irak coğrafyasındaki Kürtler'e karşı Osmanlı zih- niyetine uygun olarak yeni plan- lar peşindedir.

Türkiye'nin bölgedeki rolü taşeronluktur, tetikçiliktir

ABD Irak'a yönelik saldırıda tüm dünya halklarının karşı koyuşuna rağmen ısrarlı gözükürken TC devleti de efendisi ABD'nin verdiği görevleri yerine getirme çabasını sürdürüyor. Tezkerenin Meclis'te reddedilmesinin ardından "savaş karıştığının bedelini ödeyin" der gibi yeni vergiler ve zamlar açıklandı. Saldırganlıktaki tavrı, Türkiye'ye biçilen rol ve genel olarak ABD'nin saldırganlığı üzerine , geçen dönem meclisin içinde Saadet Partisi milletvekili olarak bulunan **Mehmet Bekaroğlu** ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

Herkes biliyor ki İsrail'in elinde Saddam'dan kat kat fazla, bölgeyi bir değil bir kaç kere yok edebilecek, bütün canlıları öldürebilecek kimyasal silahlar var. Üstelik İsrail'in başındaki diktatör de, zalim de, kasap da Saddam'dan aşağı kalır birisi değil, Şaron.

- ABD Irak'taki yönetimin diktatörlük olduğunu ve oraya demokrasi getirmek amacıyla olduğunu söylüyor. Ama biz bunun böyle olmadığını biliyoruz. Sizce ABD Irak'a gerçekten ne için girmek istiyor?

- Yani aslında sorunun cevabı, sorunun içinde gizli. Doğrudur. Irak'ta Saddam diktatördür. Komşu halklara, kendi halkına zulmetmiştir. Halepçe'de beşbin Kürdü katletmiştir kimyasal silahla. Arapları katletmiştir, Şii'leri, Sünnileri herkesi katletmiştir, zalimdir, diktatördür. Doğru ama Saddam ve Saddam gibi nice diktatörler var bu topraklarda. Temel olarak, şunu da söyleyeyim; bu diktatörlerin doğmasında ve büyümesinde temel suçlu da ABD'dir. Saddam'ı doğuran ABD'dir. Saddam'a

kimyasal silahları veren ABD'dir. Şimdi ne diyor? "Saddam'ın elinde kimyasal silahlar var, kitle imha silahları, biyolojik silahlar var, nükleer silahlar var. Saddam'ın da ne yapacağı belli olmaz, tam bir diktatördür, normal değildir, delidir. Dolayısıyla bunun elinden silahları alacağız." Saddam'ın elinde kitle imha silahları olup olmadığı şüphe götürür. Kaldı ki BM'nin görevlendirdiği denetleme ekibi yapmış olduğu çalışmalarda, kimyasal silah ya da nükleer, biyolojik silah olduğuna dair bir veri çıkmadığını söylüyor, hadi sakladı onları. Zaten Amerikalılar bunu biliyor. Çünkü kendileri verdiler. Ama herkes biliyor ki İsrail'in elinde Saddam'dan kat kat fazla, bölgeyi bir değil bir kaç kere yok edebilecek, bütün canlıları öldürebilecek kimyasal silahlar var. Üstelik İsrail'in başındaki diktatör de, zalim de, kasap da Saddam'dan aşağı kalır birisi değil, Şaron. Niye ona saldırmıyor? Amerika'nın Irak'a saldırmamasının sebebi bir hegemonya savaşının ilk adımı Bu bölgeye burdan hareketle de bütün bölgeye yerleşecek. Zaten Colin Powell bunu açıkça söyledi. **'Savaş sonrasında bölgenin Amerikan çıkarları doğrultusunda yeniden düzenleneceğini umuyorum'** dedi. Açıkça, niyetlerini saklamıyorlar. Bu öyle bir savaştır, dolayısıyla ABD'nin söyledikleri tamamen bahanedir.

- "Dünyanın hiçbir yeri verimsiz değildir. Her bölgenin bir jeopolitiği vardır. En azından tüketici olabilecek bile yığınlar vardır" Bu bir emperyalist söylemdir. Bundan yola çıkarak sizce ABD Irak'la yetinir mi?

- Amerika çıkarlarına uygun olmayan şartları bir sıraya koyarak düzeltmek istiyor. Dolayısıyla Irak'ı seçmiş olması Irak'ın sıralamadaki önceliğinden kaynaklanıyor. Irak'ta

hegemonya kurmak istiyor. Ki bu hegemonya kurmanın bir parçası İsrail'in güvenliğidir. Bu iki amaç için Irak'ın önceliği var. Siz Irak'a yerleşip Irak'ı parçalarsanız oraya, Kuzey Irak'a, ortaya, güneye üslerinizi kurarsanız -Amerika için söylüyorum- Türkiye'de üslerinizi kurarsanız, bir adım sonra İran, bir adım sonra Suriye, bir adım sonra diğer ülkeleri kontrol edebilirsiniz. Dolayısıyla Irak savaşı sadece bu yapılacak yeni düzenlemenin ilk adımıdır.

- Silahla, savaşla bir ülkeyi ilhak etmek eski tip sömürgecilik ise ABD emperyalizmi Irak'ı yeni tip sömürgecilik olan ekonomik ve siyasi ilhakla ele geçiremiyor mu?

- Irak'taki yönetimi silah kullanmadan da kontrol edemez mi? Edebilir, zaten ediyor da. 10 senedir silah kullanmadan kendi emperyalist çıkarı için bölgeyi düzenliyor, düzenlemiştir ve şimdi öyle bir noktaya gelindi ki artık fiilen yerleşmesi gerekiyor. Bunun bahanesi lazım. Bu da Saddam'ın diktatörlüğü, Saddam'ın elindeki kitle imha silahlarıdır. ABD terörü bahane ederek önce Orta Asya'ya, Afganistan, Tacikistan, Özbekistan buralara yerleşti, üsler kurdu. Bölge-mizde Türkiye, Suud, Körfez'de zaten üsleri var. Bununla yetinmiyor. Tamamen bu iki alanı birleştirebilmek istiyor. Çünkü dünya enerji kaynaklarının % 80'i buralarda. Bunları bütünüyle kontrol edebilmek için bölgeye tamamıyla yerleşecek. Fiilen askeri güç olarak girecek. Birşey daha var. ABD gücü konusunda. Şu anda tek güç, dünyada tek patron ama özellikle ekonomik rekabet hegemonyasından yükselen bölgeler var, havzalar var. AB bu şekilde yükseliyor. Çin bu şekilde yükseliyor. Rusya'da daha bitmiş değil. Dolayısıyla onlar açısından da bir takım kazanımlar elde et-

mesi lazım. Şu anda önde ama ne olur ne olmaz diye daha da öne geçmesi lazım. Bir de meşhur bir laf vardır. Erkek, kedi parçalamış evlendiği gece, kadın da bilirmiş bu adam çok güçlü diye. Böyle bir de kabadayılığın raconu var. Öyle sanıyorum ki bunların ötesinde Bush'un bu yapmış olduğu işlerin bir teolojisi var. Bush geçenlerde kilise değiştirdi. Şimdi Metodist kilisesine gidiyor. Orda yaptığı konuşmada "tanrı bana bu görevi verdi ve bu bizim anlayışımıza göre dünyayı düzenleme görevini yapıyorum" dedi. Dolayısıyla buraya fiilen girmesinin bir anlamı var.

- Peki bu saldırganlıkta Türkiye'ye biçilen rol nedir?

- Bir; kısa vadede Irak'a yapılacak askeri müdahalenin hem insan kaybı hem de para açısından daha ucuza malolması lazım. Onun için Türkiye'yi yanına almak istiyor. Ama bundan da ötesi bundan sonra ABD bu bölgeye yerleşecekse Türkiye gibi bir güce ihtiyacı var. Bunun bir medeniyetler savaşı olmadığını göstermek için Türkiye'ye ihtiyacı var. İki; hesapta iddiası var. "Ben demokrasi getireceğim bölgeye" diyor ve Türkiye demok-rasisini, -bunu tırnak içinde söylüyorum- örnek olarak sunmak istiyor. Dolayısıyla Türkiye'nin temel bir rolü var. Ama bu bir ortak falan değil, taşeron şeklinde düşünün; tetikçi, yardım ve yataklık gibi bir rol biçiliyor Türkiye'ye.

- Meclisin tezkerayı reddetmesini neye bağlıyorsunuz?

- Sanıyorum halk gerçekten de ciddi bir tepki koydu ortaya. Bu yansıdı. Bütün dünya 15 Şubat'ta gösteri düzenledi. Türkiye'de fazla insan yürümedi ama Londra'da 1 milyon, Barcelona'da bir milyon üç yüzbin insanın müthiş bir psikolojik etkisi oldu. Bir de AKP milletvekillerinin yapısı var. Bunların temel çekirdek kad-

rosu bir anti-Amerikan, anti-İsrail, anti-emperyalist damarı bulunan milli görüş kadrosundan geliyor. Dolayısıyla bu çevrelerin vicdanları üzerine çok büyük baskı kurdular. Biraz da tesadüf oldu. Çünkü milletvekilleri şöyle düşündüler. "Bu tezkere nasıl olsa geçecek. Ben hiç olmazsa buna bulaşmayayım." Böyle düşünenlerin sayısı 100'e yaklaşıncaya tezkere reddedilmiş oldu. Ama tabii bunu garantiye almak istiyor. Hemen arkasından Genelkurmay Başkanı'nın açıklaması ve şu andaki hava yeniden tezkerenin geleceği ve geçeceği gibi görünüyor.

- Sizce AKP hükümeti gerçekten de barışçı bir politika mı izliyor, yoksa ikili mi oynuyor?

- Bence AKP barışçı bir politika izlemiyor. Aslında bir politika falan da izlemiyor. Türkiye'de iktidara halkın onayıyla gelirsiniz ama gerçekten iktidarda kalmak için bir takım güç odakları vardır, bunlardan onay almanız gerekiyor. Nedir bunlar? Sivil-asker-bürokrasi, nedir İstanbul dükalığı dediğimiz büyük sermaye Avrupa, Amerika, İsrail gibi güçlerdir. AKP'nin içeride sivil-asker-bürokrasi-sermaye konusunda sivil-asker-bürokraside sıkıntıları var. Dolayısıyla AKP iktidarda tutulmak istiyor. Bunun için güç odakları arasında en güçlüsünü kendisine seçiyor. Bu da Amerika'dır. "Amerika sadece para verip Türkiye'nin ekonomisini düzeltir, işbirliği yapmazsak bozar" endişesi değil, aynı zamanda AKP Recep Tayyip Erdoğan'ın iktidarda kalmasını da sağlayacak bir güç olarak görülüyor. AKP'nin barış için Arap ülkelerine gitmesi filan bunlar dostlar alışverişte görsün tarzındaydı, yani halkla ilişkilerdi. Yoksa baştan beri kafalarında bu işi kurmazlardı. En azından yöneticiler için bunu söylüyorum.

- **Birinci tezkere reddedildi. Tekrar ikinci tezkere hazırlanması gündemde. Bu konuda görüşleriniz nelerdir?**

- İkinci tezkere geliyor. Özellikle Genelkurmay başkanının yapmış olduğu açıklamalardan sonra Türkiye sadece ekonomik sebepler, endişeler, işte 70 milyar dolar borç ödeyeceğiz gerekçelerini aştı. Her konuda olduğu gibi güvenlik gerekçesine endekslendi. Dolayısıyla "bu tezkere geçmezse Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurulur, bu da güvenliğimizi tehdit

eder, sorumlu olursunuz" bas-kısı altına alıyorlar hem halkı hem de milletvekillerini. İkinci tezkere gelecek öyle görünüyor. Muhtemelen de geçecek. Kaldı ki bunun sanki garantisini almış gibi ABD önce durakladı tezkere reddedildikten sonra. Arkasından tekrar birliklerini, güçlerini İskenderun'a indirmeye başladı. Hatta İskenderun'dan Mardin'e doğru yol almaya başladı. Sanki tezkere geçmiş gibi. Anayasa'nın 92. maddesine göre, açıkça anayasal suç işleyerek bir yabancı

lanmakta olan neo-liberal ekonomiye, IMF programlarına uyacağını, daha evvel taahhüt etmiştir. Millet bu AKP bizdendir, mazlumdur, mağdurdur diye yöneldi bunlara. Ama onlar açık açık da söylemişlerdi. Bu konuda bir çelişki yok. Daha önce nasıl yapıyorsa şimdi de o şekilde yapıyor. Bir bedeli var mı? Ha tamam öyle kabul edelim. O zaman herkes ödesin. Bedeli sadece garibanlar ödeyecek, işçi ödeyecek, memur ödeyecek, emekli ödeyecek. Peki Türkiye'de faizle

lik geçici bütçeyi de koyarsanız, yüzyetmiş-yüzseksen katrilyona varan Türkiye'nin bütçesinin bir kısmını 5-10 katrilyonunu kullanma, dağıtma karşılığında iktidardaymış gibi görünerek, neo-liberal ekonominin kurumlarının ve Türkiye'de siyasete ve toplumsal hayata vaziyet eden sivil-asker-bürokratik kurumların istediklerini yapıyorlar. Türkiye'de demokrasi bu. AKP de bunu yapıyor, bunun dışına kesinlikle çıkmıyor. "Yeniyim, farklıyım" falan diyor; Tayyip Erdoğan

Kısa vadede Irak'a yapılacak askeri müdahalenin hem insan kaybı hem de para açısından daha ucuza malolması lazım. Onun için Türkiye'yi yanına almak istiyor. Ama bundan da ötesi bundan sonra ABD bu bölgeye yerleşecekse Türkiye gibi bir ülkeye ihtiyacı var.

Tezkere reddedildikten sonra, arkasından ABD, tekrar birliklerini güçlerini İskenderun'a indirmeye başladı. Hatta İskenderun'dan Mardin'e doğru yol almaya başladı. Sanki tezkere geçmiş gibi. Anayasa'nın 92. maddesine göre, açıkça anayasal suç işleyerek bir yabancı askeri güç Türkiye'ye yerleşiyor.

askeri güç Türkiye'ye yerleşiyor. Eğer dikkat ederseniz radyolarda ve televizyonlarda Amerikan yanlısı yayınlar arttı. Amerikan muhitleri, dostları, neyse mandacıları müthiş bir faaliyet içerisindedir. Milletvekillerini suçluyorlar. 98 AKP milletvekilini suçluyorlar. "Türkiye'yi tehlikeye attınız" gibi bir psikoloji yaratmaya çalışıyorlar. Ve bu psikolojileriyle "bu tezkere bu meclisten geçer" diyorlar. Geçmese bile bir takım yollarını bulurlar. NATO Anlaşması çerçevesinde derler, terörle mücadele çerçevesinde derler. Derler de derler.

- **"Bu barışın bir de bedeli vardır" diyen AKP yeni tezkereyi meclise kabul ettirdiğinde zamları geri alması gerekiyor mu?**

- Maliye Bakanı böyle derken, eski Maliye Bakanı şimdi Başbakan yardımcısı bu tezkere reddedilmese de bu zamlar gelecekti diyor. Zaten AKP uygu-

geçinenler, parası olup da devlete faizle verenler var. Niye faize vergi getirilmedi bir bedelse? Öyle değil, yani AKP bundan önce nasıl yapıyorsa aynı şekilde yapıyor. Bu konuda ekonomiyi yönetme diye bir derdi yok. Ekonominin yönetimi bütünüyle IMF'ye, neo-liberal ekonominin kurumlarına havale edilmiş durumdadır. Siyasal, insan hakları gibi toplumsal işler de MGK'ya, sivil-asker-bürokrasiye havale edilmiş durumdadırlar. Onlar ekonomi egemenleri, neo-liberal ekonominin patronları ve kurumları toplumsal alanda da siyasal alanda da buranın egemenleri, sivil-asker-bürokrasinin istediği yasaları düzenlemeleri çıkarıyorlar. Bundan evvel de böyle oldu. Buna karşılık da iktidarda gibi görünüyorlar. Yani biz iktidardayız. Buna karşılık şu kadar maaş alırlar, ihaleleri yakınlarına verirler, yüzelli katrilyona üç ay-

ğan ikide bir çıkıyor "eski siyaset bitti" diyor. Hayır Demirel'in, Ecevit'in yaptığını yapıyor. Hiçbir fark yok yani.

- **Tezkere reddedildikten sonra AKP hükümeti birçok vergi hazırladı. Zam yaptı, bunu da tezkerenin reddedilmesine bağladı. Sizce tezkerenin reddedilmesiyle yeni zamların nasıl bir ilişkisi olabilir?**

- Bence çok fazla bir ilişkisi yok. AKP ile IMF arasında pazarlıklar zaten devam ediyordu. Bütçe bunun için gecikiyordu. Bunlar yeni durumu bir günde hazırladılar. Dikkat edin cumartesi reddedildi, pazartesi açıkladılar. Bunlar hazırda. Ama şöyle sanıyorlardı. Herhalde acemiliklerinden; bir miktar para gelir, biz o parayı IMF denetiminden kaçırabiliriz, kullanabiliriz ve seçmenimize acaba hoş görünebilir miyiz? Ama sonra olmayacağını kısa bir zamanda gördüler yani. Zaten gelecek olan paranın tama-

mını turizmden kaybediyoruz. Bu bir yalandır. Savaşa girince para gelecek Türkiye rahatlayacak. Bu bir yalandır, öyle birşey yok.

- **Son olarak eklemek istediğiniz birşey var mı?**

- Herşeyi söyledik herhalde. Herşey derken bu çerçeveden bazı şeyleri söyledik. Tabi Türkiye çok sıkıntılı günler geçmişte de yaşadı. Şu anda da yaşıyor. Ekonomik olarak, siyaset açısından, toplumsal açıdan çok sıkıntılı günler yaşıyor. Ama bu savaşla beraber herhalde önümüzde daha yıllarca çok daha büyük sıkıntılar geliyor gibi. Bunu önlemenin çaresi var. 1 Mart'ta mecliste yapılan oylamada alınan sonucu hiç yabana atmamak lazım. Bu halkın "biz seçtik tamam 5 sene milletvekilleri ne yaparsa yapsın. Türkiye seçiyor milletvekillerini, 5 sene de onlara küfrediyor. Bu bir çözüm değil. Seçtikten sonra katılımcı demokrasinin bilinciyle sürekli olarak onları denetlemek, sokaktan denetlemek, sivil toplum örgütleri aracılığıyla denetlemek, savaş karşıtı çalışmalarda olduğu gibi çok yararlı olduğunu gördük aslında. Bunun devam etmesi gerekiyor aslında. Demokrasi, halk için, daha güzel şeyler yapılabilmesi, daha iyi demokrasi, daha iyi özgürlükler diyorsak, "oyumu kullandım işim bitti ya da hiçbir şey yapılamaz" psikolojisinden çıkmamız gerekiyor. Hayır, oyumu kullandım ama işim bitmedi. Birçok şeyler de yapılabilir ve yapmaya devam ediyorum, her an denetliyorum, her an oyumu kullanıyorum bilinciyle hareket etmemiz lazım. Teşekkürler.

Onbinler haykırdı: ABD'nin çıkarları için ölmeyeceğiz

Irak'a yönelik emperyalist saldırganlığa karşı ülkenin her yerinde birşeyler yapılıyor; Emekçi semtlerde meşaleli yürüyüşler, basın açıklamaları, oturma eylemleri. Geçtiğimiz 15 günün en büyük mitingi ise 1 Mart'ta ülkenin dört bir köşesinden gelenlerin katılımıyla 100 bini aşkın kitlenin gerçekleştirdiği Ankara mitingi oldu.

1 Mart'ta meclis savaş tezkeresini görüşmek üzere masaya oturdu. Aynı saatlerde Ankara Hipodromunda Türkiye'nin dört bir yanından gelen insanlar yerlerini aldı. 100 bini aşkın insan "Halk bu savaşı durdurabilir" mitinginde bulundu.

Türkiye'nin dört bir yanından gelip "oğlumu Amerikan'ın çıkarı uğruna kurban etmeyeceğim", "Komşumun evini balkonumdan bombalamanıza izin vermeyeceğim", "Müslümanı müslümana kırdırtamayacaksınız" diyen-

Ardından KESK Genel Başkanı **Sami Evren** sahneye çıkarak mitinge katılanları kendi geleceklerine sahip çıkarlar olarak değerlendirirken herkesin bu amaçla hareket etmesi gerektiğine işaret etti. Londra'da yapılan Uluslararası Barış Konferansı'ndan gelen mesajı okuyarak meclisi ve AKP hükümetini uyardı. "Milyonlarca insan genel grev çağrısı yapıyor. Bu savaşı ancak genel grev, genel direniş durdurabilir."

Mitingde savaşın vahşetini, korkunçluğunu, yarattığı tahribatı anlatan çeşitli

dan gelen savaş karşıtları, Ankara'da Yüksel Caddesi'nde oturma eylemi yapmak istediler. Ancak polisin engellemesiyle Abdi İpekçi Parkı'na giderek burada sabahladılar. Aynı hafta içinde saat 18:00'de Yüksel Caddesi'nde "Savaşa hayır" dövizleri taşınarak gece fenerleriyle nöbetleşe oturma eylemi gerçekleştirildi. Yine aynı saatlerde Sakarya Caddesi'nde meşaleli yürüyüş yapıldı. Ankara Adliyesi önünde ise avukatlar mum yakıp, çeşitli dövizler taşıyarak "Barışa bir şans daha tanınmasını istiyoruz" dedi-

mesi gerektiğini, Tohum Kültür Merkezi olarak bu saldırılara sessiz kalmayacaklarını ifade etti.

Konuşmanın ardından bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun sona ermesi ile sahnede yerini alan Yasemin Göksu Çimen'in parçaları hep birlikte söylendi. Halayların ardından etkinlik son buldu.

* 26 Ocak'ta Beyazıt meydanında Irak'ta savaşa hayır koordinasyonunun düzenlediği mitinge katılan aralarında Hasan Toprak, Ali Cansı, Hasan Gülüm gibi isimlerin de bulunduğu çok sayıda kişi hakkında soruşturma açıldı. İfadelerini vermelerinin ardından bir basın açıklaması yaparak bu uygulamayı kınadılar. (İstanbul)

"IŞIKLAR İRAK HALKI İÇİN SÖNÜYOR"

Bursa Savaş Karşıtı Platform her akşam saat 20:00'de AKP önünde ABD'nin Irak'a yönelik saldırganlığını mumları söndürerek alkış, zılgıt, düdük ve sloganlarla protesto ediyor. Kitle bu eylemlerde en çok ABD emperyalizmi ve onların ülkemizdeki uşaklarını temsil eden AKP hükümetinin uşaklığına vurgu yapıyor.

Bursa Savaş Karşıtı Platform ayrıca her hafta emekçilerin yoğun olduğu semtlerden Teleferik, Mesken ve Soğanlı mahallelerinde saat 20:00'de ışık söndürme eylemleri yapıyor. (Bursa)

"ABD VIETNAM'I UNUTMA"

* 27 Şubat Perşembe günü İzmir Emek Gençliği'nin düzenlediği eylemde "ABD 6. Filo'yu unutma" pankartı açan gençler "Türkiye'nin son süreçteki durumunu ve savaşa sürüklenmesini" protesto ettiler. Emek Gençliği adına konuşma yapan **Pelin Karasu**; "Halkı artık kandıramazsınız. Tezkeresi onaylamayı planlayan hükümetin planları suya düştü" dedi. Eylemde "Şalter incek savaş duracak", "ABD askeri olmayacağız" vb. sloganlar atıldı.

* 28 Şubat Cuma günü emperyalist savaşa hayır demek için bir kez daha Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yaklaşık 700 kişi ellerindeki mumlar ve meşalelerle ABD'yi ve AKP hükümetini protesto etti. Eylemde konuşan Savaş Karşıtı Platform Sözcüsü **Alim Murathan** milletvekillerine seslendi. (İzmir)

PETROL İÇİN DÖKECEK KANIMIZ YOK

* Malatya Savaş Karşıtı Platform 25 Şubat 2003 tarihinde Yeşilyurt semtine bağlı Onbin Konutlarda meşaleli eylem yaptı. Yeşilyurt Komutanlığına bağlı askerler eylemden sonra 20 kişiyi izinsiz gösteri yaptıkları gerekçesiyle gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar aynı akşam serbest bırakıldılar. Gözaltına alınanlar 26 Şubat'ta

Mazlum-Der'de gözaltına alınmalarıyla ilgili bir basın açıklaması yaptıktan sonra savcılığa giderek kendilerini keyfi bir şekilde gözaltına alan yetkililer hakkında suç duyurusunda bulundular.

* Yine Malatya Savaş Karşıtı Platform 26 Şubat akşamında Afet Evler'de meşaleli eylem yaptı. Burada platform adına yapılan açıklamada, devlet yetkililerinin keyfi tutumu kınanarak her koşulda savaşa karşı eylemlerin devam edeceği vurgulandı.

* Mecliste tezkere kararı oylamaya sunulduğu saatlerde ise Malatya **Temel Haklar ve Özgürlükler Girişimi** ile **İşçi köylü ve YDG okurları** ABD emperyalizmine ve AKP hükümetine karşı tepkilerini dile getirdiler.

Çeşitli sloganlarla yürüyen kitle AKP önünde bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada ABD emperyalizminin dünya halkları üzerindeki saldırgan tutumu ve AKP'nin ABD'nin çizdiği yolda ilerlediği vurgulanırken, hapis hanelerde devam eden tecrit politikaları da dile getirildi. Basın açıklaması bitiminde ABD kuklası ateşe verildi.

* **Malatya Gençlik Derneği öğrencileri** 4 Mart Salı günü saat 13:00'te postane önünde bir basın açıklaması düzenlediler. Basın açıklamasında metni okuyan **Songül Akkurt** "bizi tanımayanlar, bize söz hakkı vermeyenler bizi temsil edemezler. Ülkemiz, Türkiye halkının istemediği bir savaşa sürükleniyor" dedi.

* Yine Malatya Savaş Karşıtı Platform 6 Mart Perşembe günü saat 13:00'de Tek Gıda İş Sendika binasında bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında metni okuyan dönem sözcüsü **Nurettin Kınık** "Ülkemizde ve dünyada ABD'nin Irak'a müdahalesine karşı yüz binler, milyonlar 'biz bu savaşı durdurabiliriz' şiarıyla alanlara çıkarak, savaş istemediklerini haykırıştır" dedi. (Malatya)

TARSUS YDG'DEN EYLEMLER

3 Mart Pazartesi günü, emekçilerin yoğun olarak yaşadığı **Girne, Barbaros, Yeşil Mahalle, Duatepe ve Eski Ömerli** semtleri **Yeni Demokrat Gençler** tarafından afiş, kuşlama ve yazılamalarla donatıldı. Emperyalist saldırganlığı konu alan **Partizan** imzalı afişler asıldı ve üzerlerinde "ABD Askeri Olmayacağız", "Biji Azadiya Irak", "Emperyalist Saldırganlığa Karşı YDG Saflarına", "Ortadoğu Sorununu Ortadoğu Halkları Çözecektir", "Yaşasın Türkiye Ve Irak Halklarının Kardeşliği" vs. yazılı YDG ve Partizan imzalı kuşlamalar bu semtlere yoğun şekilde dağıtıldı. Ayrıca "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Amerikan Askeri Olmayacağız", "Irak Halkı Yalnız Değildir" vb. şekilde yazılamalarla bu semtler kıza boyandı. (Tarsus)

Okmeydanı'nda ABD'ye öfke

yürüyen kitleye Okmeydanı halkı da destek verdi. Basın açıklamasını okuyan **Kenan Ustabaş** ABD emperyalizminin Türkiye'yi kullanmak istediğini, Türkiye'nin bu uşaklık görevini yerine getirdiğini söyledi. Devrimci tut-saklar üzerinde uygulanan tecrit politikasına da değinen Ustabaş 105 kişinin hayatını kaybettiğini de belirterek bütün bu saldırıların birbirinden bağımsız olmadığını sözlerine ekledi. (İstanbul)

ler, buluşma yeri olan Sıhhiye'de püşisiyle, şalvarıyla, sarığıyla, başörtüsüyle yani yaşadıkları yerin kültürünü temsil eden sembolik kıyafetlerle mitingde hep bir ağızdan haykırarak "Biz bu savaşı durduracağız" dediler.

DİSK, KESK, TMMOB ve partilerin genel başkanlarının katıldığı mitingde sanatçılar, gazeteciler, yazarlar da yerini aldılar.

Hemen hemen tüm demokratik kitle örgütleri ülke çapında mitingde katıldı. Kortejler arasında Eğitim-Sen tüm şubeleriyle katılarak onbinleri bulan en uzun korteji oluşturdu. Sendikalar, demekler, devrimci ve sosyalist basın, meclis partileri, öğrenciler, gençler, yaşlılar, çocuklar, başörtülüler, şalvarlılar, sarkıllılar "Siz bu savaşa bu tezkereye hayır mı diyorsunuz" sorusuna karşılık alkışlar ve ışıklarla hep bir ağızdan "evet" yanıtı verdi. Daha sonra DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** oluşturulan sahneye çıkarak, bu savaşın petrol savaşı olduğunu herkesin bildiğini, ancak karşı duruşun yeterli olmadığını bu saldırgan tutumun Irak'la sınırlı kalmayacağını ve sıranın bize gelmeden önce harekete geçilmesi gerektiğini anlattı.

pankartların açılmasının yanısıra "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "Savaşa değil emekçiye bütçe", "Şalter incek savaş bitecek", "Emperyalizme karşı halk savaşı", "Onlara Irak bize yakın", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Üsler kapatılsın tecrit kaldırılsın", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Biji serok Apo", "Biji Bratiya Gelan", "Ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür", "Katil devlet hesap verecek" sloganları atıldı. Kitle Sıhhiye Meydanı'na sığmayarak köprülerin üstüne çıkmak zorunda kaldı. Gökçesu Maden işçileri, **ILPS**, Partizan, **Yeni Demokrat Gençlik** pankartlarının da açıldığı mitingde, Partizan ve YDG imzalı dövizler taşınarak, Partizan bildirileri dağıtıldı. Partizan bayrakları sallandı. YDG dövizleri duvarlara yapıştırıldı. YDG pankartı köprü bariyerlerine asıldı. Yürüyüş esnasında mitingde katılan herkes Partizan kortejini yürüdüğü yol itibarıyla gördü ve selamladı. Partizanlar "ABD Ortadoğu'dan defol", "Birlik mücadele zafer", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Filistin halkı yalnız değildir", "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganlarını attı.

* 26 Şubat Çarşamba günü şehir dışın-

ler. Burada Ankara Barosu Başkanı **Se-mih Güner**'in bir konuşma yapmasının ardından eylem son verildi.

* 27 Şubat 2003 tarihinde meclis yakınlarına giderek eylem yapan savaş karşıtları milletvekillerine uyarıda bulundular. DİSK Başkanı **Süleyman Çelebi**'nin açıklama yaptığı eylemde "Susma haykır, savaşı durdur", "Savaşa hayır yaşamın halkların kardeşliği" sloganları atıldı. Meclise alınmayan savaş karşıtlarına gerekçe olarak Meclis Başkanı'nın ziyaret yasağı olduğu söylendi. (Ankara)

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ'NDE

SİNEVİZYON GÖSTERİMİ

ABD emperyalizminin Irak'a olası saldırısına karşı İstanbul Tohum Kültür Merkezi de kültür cephesinden tepkisini ortaya koydu.

2 Mart günü TKM'de emperyalistlerin kan ve petrol çığlıklarının sonuçlarını içeren bir sinevizyon gösterimi ile **Yasemin Göksu Çimen**'in katıldığı bir müzik dinletisi düzenlendi. Etkinlik TKM adına **Mustafa Demirdağ**'ın yaptığı konuşma ile başladı. Demirdağ yaptığı konuşmada yükselen emperyalist saldırganlık karşıtı seslerin daha da yükseltile-

Dünyada 8 Mart'ta emperyalist saldırganlığa öfke

Paris

Tüm dünyada kutlanan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde her ülkede ana tema emperyalist saldırganlıktı. Saldırganlığa karşı duruşlarını, hergün yapılan eylemlerin yanında 8 Mart'ta bir kez de bu vesileyle ifade etti dünya halkları.

FRANSA

ABD önderliğindeki emperyalist bloğun Irak'ı işgal etme hazırlıklarının yoğunlaştığı bir dö-

nemle de çakışan 8 Mart etkinliği Paris'te düzenlenen bir yürüyüşle kutlandı.

Çok sayıda yerli ve yabancı örgütün katıldığı yürüyüş, saat 15:00'de Republique (Cumhuriyet) meydanında başladı. Ağırıklı olarak Paris'in kenar mahallelerinde kadınlara yönelik, tecavüz, taciz ve dışlanmışlık konularının dile getirildiği yürüyüş boyunca hükümetin politikaları eleştirildi.

ATİK taraftarları da "Yankee Go Home, Dün Afganistan, Bugün Irak, Yarın Neresi?" ILPS imzalı pankart ve "Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü" dövizleriyle yürüyüşe katıldı. Ayrıca ATİK ve ILPS tarafından çıkarılan emperyalist saldırganlığa karşı afişler de döviz şeklinde yoğun olarak taşındı. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun emperyalist saldırganlık", "Yaşasın halkların

kardeşliği", "Katil Bush-Blair"...vb sloganlar sık sık atıldı. Yine ILPS Genel Sekreterlik tarafından çıkarılan bildiri de yoğun olarak dağıtıldı. Ayrıca TKP/ML taraftarları da tüm coşkularıyla yürüyüşte yerlerini almışlardı.

Yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı yürüyüşte, Emekçi Kadınların bu tarihsel başkaldırı gününde, Emperyalist saldırganlığı teşhir etmek, kadın emekçilerin üzerindeki baskının nedeninin aynı, yani özel mülkiyete dayalı sistemler olduğunun bilinçlere kazınması bakımından sınıfsal duruş ve canlılık yönüyle Partizan korteji oldukça dikkat çekiciydi.

İSVEÇ

Bu yıl İsveç'in başkenti Stockholm'de iki ayrı gösteri düzenlendi. İlk gösteri; çeşitli siyasi parti, kadın ve barış örgütleri tarafından "Kadınlar savaşa karşı çıkın" sloganı ile gerçekleştirildi. Sergel Meydanı'nda toplanan ve çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu 1000'i aşkın kadın, ABD'yi protesto eden sloganlar attı.

Stockholm'deki ikinci gösteri, akşam saatlerinde 8 Mart Komitesi tarafından örgütlendi. 2000 kişinin katıldığı mitingde kadınlar, eşitlik ve özgürlük taleplerini ifade ettiler. Daha sonra ellerinde meşalelerle yürüyüş yaptılar.

İNGİLTERE-LONDRA

Londra'da toplanan ve 26 ülkeden "Savaş Karşıtı Koalisyon"ların katıldığı toplantıdan tüm dünyada dev boyutlarda emperyalist saldırganlık karşıtı eylemler düzenleme kararı çıktı.

Önümüzdeki günlerde tüm dünyada, askeri üs ve tesislerde doğrudan eylemler örgütlenecek ve askeri taşımlar engellenmeye çalışılacak. BM temsilcilerine ve parlamenterlere kitlesel basınç uygulanacak, öğrenci boykotları ve işgaller yapılacak, işyerlerinde eylemler örgütlenecek, savaşa karşı halk meclisleri

ALMANYA

Göteborg'da 2000'i aşkın kadının katıldığı bir gösteri yapıldı. "6 saatlik işgünü", "Kahrolsun pornografi", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "İsveç Avrupa Birliği'nden çıksın" gibi pankartlar taşıyan göstericiler, çeşitli sloganlar attılar. Akşam saatlerinde de bir grup kadın, bir seks klübünün önünde barikat kurarak içeri giriş ve çıkışı engellediler. Klübün kapatılmasını isteyen kadınların eylemine polis müdahale ederek 9 göstericiyi gözaltına aldı.

Malmö'de 8 Mart, polisin saldırısıyla olaylı geçti. "Kadınların İntifadısı" adlı grup tarafından düzenlenen gösterinin sona ermesinden sonra, 300 kişilik bir grup şehrin ana caddesini trafiğe kapattı. Oturma eylemi düzenleyen gruba polisin müdahale etmesi üzerine olaylar çıktı ve 7 kişi gözaltına alındı.

İRAN

İran'ın başkenti Tahran'da düzenlenen gösterilere katılan yüzlerce kadın, İslam Devriminden bu yana ilk kez sokaklara çıkarak erkeklerle eşit haklara sahip olmak istediklerini dile getirdiler. Aynı zamanda bir savaş karşıtı gösteri de olan bu eyleme erkekler de destek verdi.

Dünya halkları eylemlerini sürdürüyor

ABD'nin emperyalist saldırganlıktaki ısrarı sürerken dünya halkları da saldırganlığa karşı eylemlerini sürdürüyor. Hergün dünyanın birçok yerinde gerçekleşen eylem ve gösterilerden birkaçı:

ALMANYA-DUISBURG

* 13 Şubat 2003 tarihinde, organizasyonu başta okul birlikleri olmak üzere, ATİF Duisburg ve YDG Duisburg'un içinde yer aldığı Savaş Karşıtı inisiyatif ve sendika birlikleri tarafından yapılan bu anlamlı yürüyüş, SAVAŞA DEĞİL EĞİTİME BÜTÇE' başlığı altında düzenlendi. Yürüyüşe, 2000'e yakın insan katıldı. Savaş karşıtı sloganların atılıp pankartların taşındığı eylemde göze çarpan ilk şey, gençliğin isyankarlığı, coşkusu ve dinamizmi oldu. Akşam saatlerinde meşalelerin, Uluslararası Halkların Mücadele Ligi ILPS'in, Proletarya Partisi'nin bayraklarının ve YDG pankartlarının da eşlik ettiği yürüyüşün sonunda, Duisburg Yeni Demokratik Gençlik ve Gençlik ve Kültür Derneği'nden Ezgi Halk Oyunları

Ekibi'nin sahne alması, enternasyonal dayanışma ruhunun güçlenmesini ve varolan coşkulu, sıcak ortamı sloganlarla pekiştirmesini sağladı. Kısa bir mitingten sonra sona eren eylem olumlu değerlendirildi

* 1 Mart 2003 tarihi, Enternasyonal Eylem Günü olarak belirlenen bir gündü. Bu günde belli bir dönemdir varlığını sürdüren Duisburg Savaş Karşıtı İnisiyatif'te yer alan yapılar, (ATİF, Göçmen Emekçiler Derneği, Y.D.İ. Çağrı, Duisburg Anti Faşist Komitesi, Barış Forumu) Duisburg-Marxloh'da, bugünün anlamını ifadelendirecek bir yürüyüş organize etti.

Almanca ve Türkçe sloganların atıldığı yürüyüşte, sokaktaki insanların ve esnafın olumlu tepkilerini göstermeleri, ve hatta yürüyüşe katılmaları, Duisburg'da özellikle de F Tipi hapisaneler döneminde düzenlenen eylemliliklerin verdiği güven ve belli bir potansiyele hitap etme gücünün ortamından da kaynaklıydı. YDG'nin Almanca, 'Emper-

yalist Savaşlara Karşı Mücadele Et!' pankartının da yer aldığı yürüyüşte, yaygın olarak bildiri dağıtıldı. Almanca atılan 'ABD enternasyonal halkları katletme merkezi' olarak atılan slogan ise, Alman medyasında, 'sırf anti amerikanist safsatalarıyla yapılan çağrılar...' olarak yerini almıştır. Bu eylemde de üzerinde durulan önemli noktalardan biri, Alman devletinin gerçek yüzünü teşhir etmek ve Alman halkını da bu anlamda duyarlı olmaya çağırarak olmuştur.

İSVEÇ-STOCKHOLM

İsveç'in başkenti Stockholm'de çeşitli okullarda öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencileri, 5 Mart'ta savaşa karşı ders boykotu yaptı.

Okulları birlikte terk edip saat 13.00 sularında Sergel meydanında buluşan öğrenciler, burada bir miting düzenledi. Yaklaşan savaş tehlikesine karşı, 33 ortaokul ve lisenin öğrenci temsilcileri tarafından kurulan "Savaşa Karşı Öğrenciler" adlı örgüt tarafından düzenlenen eyleme 10 bine yakın öğrenci katıldı.

ve halk dayanışma meclisleri örgütlenecek.

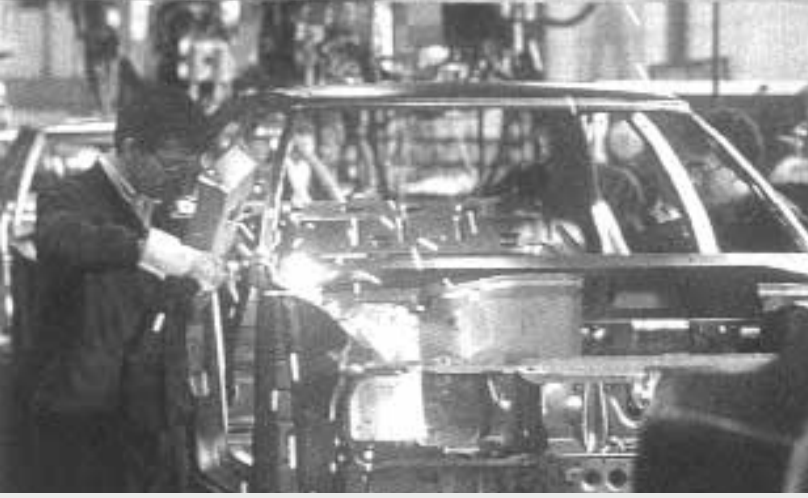
15 Mart'a Washington'da düzenlenecek olan "Beyaz Saraya Doğru" adlı gösteriye dayanışma eylemleri, protestolar ve kitlesel sivil itaatsizlik gerçekleştirilecek.

Savaş Karşıtı Koalisyonların en çok ilgi uyandıran kararı ise 21 Mart'a tüm dünyada emperyalist saldırganlığa karşı işyerlerinde çeşitli grev ve direniş kararları olması oldu. Kararın ardından bazı ülkelerde şimdiden genel grev kararları ilan edilmiş durumda. Birçok ülkede ise genel grev hazırlıkları sürüyor.

Moskova Kızıl Meydan

Nissan işçilerinin mücadelesinde ilk zafer

Filipinler'de 1 yıl 4 aydır süren mücadelenin ardından, grevdeki Nissan işçileri mücadelelerinde ilk zaferlerini kazandılar.

7 Şubat 2003 tarihinde Yüksek Mahkeme yasadışı olarak işten atılan 143 işçinin işlerine geri dönmesi ve 5 Aralık 2001'den beri alamadıkları ücretlerinin geriye dönük olarak ödenmesi kararı aldı. Ancak kararın kötü yanı ise **16 Sendika yöneticisinin hakkındaki kararın onaylanması** oldu.

İşçiler kararı mücadelelerinde

yalnızca bir ilk zafer olarak karşıladılar. Ancak şirkete yüksek mahkemeye başvurusu için 1 aylık süre tanınması mücadelenin yükseleceği beklentisini gösteriyor.

Mahkemenin verdiği son karar işçilerin işlerine geri dönmek ve Toplu Sözleşme Görüşmeleri (TSG) için yürüttükleri uzun kavgada mahkemenin verdiği üçüncü karar.

Ancak daha önceki kararlara rağmen, şirket yöneticileri mahkemenin kararını yüksek mahkeme başvuruları ile bozmaya devam et-

mişti. İşçiler mahkemenin kararını uygulaması için yöneticileri zorlayacak protesto gösterileri başlatacaklarını açıkladılar.

Nissan İşçileri Toplu Sözleşme Görüşmeleri'nin tıkandığı ve 16 Sendika yöneticisinin ve üyesinin yasadışı olarak işten çıkarıldığı 1 Ekim 2001 tarihinden beri grevde-ler. Sözde üretimin azalması sebebiyle yapılan işten atmalar, tam Toplu Sözleşme Görüşmeleri başlama hazırlıkları yapılırken gelmişti.

Grevden önce, Nissan, araba endüstrisindeki sıralamada 6. yolcu araçları satışında 3. sırada yer alıyordu. Şirketin toplam istihdam ettiği işçi sayısı 478 iken bunların 302'si düzenli işçiydi.

Grev sırasında, şirket yönetimi, grev kırıcı kiraladı ve grevdeki işçilerin yerine mukavele imzaladı. Ancak buna rağmen, şirket araç üretimi kontenjani ve kalitesine yanıt veremedi. Sendika, bir keresinde de teolojik hatalardan dolayı üretilen araçlar Nissan'a geri iade edildiğini ifade etti.

✓ ŞARON'UN YENİ KOALİSYONU

Yeni hükümet için Yahu-di yerleşimcilerinin sesi konumundaki Dinci Ulusal Parti ile koalisyon için anlaşan Şaron, genel seçimlerden üçüncülükle çıkan Şinui Partisi'ni de ikna ederek, yeni hükümet kurulması için gereken asgari çoğunluğu sağlamış oldu.

Laik Şinui Partisi seçmenlerine, İsrail'de din ve devlet arasındaki bağları gevşetme sözü vermişti. Şinui'nin Filistin konusundaki politikası ise uzmanlar tarafından net bulunmuyor. Şinui lideri Tommy Lapid, Filistin tarafıyla görüşmeler

yapılmasından yana olduklarını ancak Filistin lideri Yaser Arafat'la görüşme istemediğini söylemişti.

Dinci Ulusal Parti ise Filistin devletinin kurulmasını reddediyor ve işgal edilen bölgelerdeki Yahudi yerleşimlerinin genişletilmesini istiyor.

Yeni hükümetin öncelikleri Filistinlilerin 29 aydır sürdürdüğü **İntifada'yı sona erdirmek ve ekonomik krize çözüm bulmak**. Yeni koalisyonla son yıllarda hükümette sürekli yer alan aşırı dinci partiler bu kez hükümet dışı kaldı.

✓ EL SALVADOR FMLN'İN ZAFERİNE HAZIRLANIYOR

El Salvador'da 16 Mart'ta yapılacak seçimlerde çekişmenin solcu FMLN (Farabundo Marti Ulusal Demokratik Cephesi) ve sağcı ARENA (Ulusal Cumhuriyet İttifakı) arasında geçeceği öngörülüyor. 12 yıl yürüttüğü silahlı mücadeleyi bırakarak 1992'de devletle barış görüşmesine oturan gerilla örgütü FMLN, ABD'nin El Salvador'a dayattığı NAFTA anlaşmasına karşı çıkıyor.

18 yaşından büyük 3.500 bin kişinin oy kullanacağı seçimlere 11 parti katılıyor. Ancak esas mücadele Parlamentoda 28 sandalyesi olan ARENA ile 27 sandalyesi olan FMLN arasında geçecek. FMLN ülkenin alt sınıflarının ve köylülerin desteğine sahipken, ARENA ise kentli sınıfların desteğini alıyor.

Dünyadan Notlar

HAYDUTLARIN YAZACAĞI TARİH, LANETLE ANILMAYA MAHKUMDUR

Haydutların başı Bush, zafer sarhoşluğuyla "tarihin geri kalanı bizim tarafımızdan yazılacak" diyor. Anlaşılan zekasının geriliği üzerinde tartışmalar yürütülen bu teksaslı kovboyun tarihi bilgisi de hayli zayıf ve geridir. Görünen o ki Bush ve katilleri son yıllarda yaptıkları zorbalıklar ve bu zorbalıklar neticesinde elde ettikleri geçici başarılar, suç ortaklarıyla birlikte bugüne kadar ezilenlerden aldıkları yenilgileri, yedikleri o büyük şamarları unutturmuş.

Her şeyden önce bu haydut ve suç ortaklarının çok iyi bilmesi gerekir ki "**tarihi yaratan ve yazan kitlelerdir.**" Ve tarihte kalıcı olan da budur. Sınıflar mücadelesi olan tarihi, hep eski ile yeni, geri olanla ileri olan, köhnemiş olanla gelişmekte olan arasındaki mücadeleler sonucu bugünlere geldi.

Ve bugün de o **mücadele devam ediyor.** Bush ve suç ortakları bu mücadelede eskiyi, köhnemiş olanı temsil ediyor. Başta devrimciler ve komünistler olmak üzere, tüm ezilenler ise yeniyi geleceği temsil ediyorlar, etmeye adaydır-

lar. Ve geleceğin tarihini de ABD haydutu değil, bunlar yazacaktır. ABD haydutu, yazılacak bu tarihin önünde en büyük **engeldir.** Tarihin bu kesitinin en büyük **lanetlisidir.**

Bush'un hafızası bir at tüccarının hafızası kadar sığ ve sınırlı olabilir. Ama tarihin hafızası geniş ve güçlüdür. **Tarihin tanıklığı gerçek ve ikna edicidir.** Kitlelerin-ezilenlerin gücünü hesaba katmayan nice imparatorluklar, nice krallıklar şu anda nasıl yerle bir olduğuna yine tarih tanıklıktır.

Ve aynı tarih, ABD haydutu gibi dünya üzerinde imparatorluk kurmak için, kanlı kılıcını kuşanan ve tıpkı bugün bu haydutun yaptığı ve yapmaya hazırlandığı gibi en gelişmiş öldürücü silahlarla halkların üzerine ölüm kusan Hitler'in akıbetine de tanıklıktır. Bilindiği gibi zaferi belirleyen, geleceği belirleyen Hitler'in sahip olduğu silah üstünlüğü olmadı. **Geleceği belirleyen ezilenlerin gücü oldu.** Elbette ki bunda ilerici güçlerin, komünistlerin ödediği bedel, yarattığı örgütlü gücün be-

lirleyici rolü tartışılmaz. Tarih çarpıtıcılarının tüm çabalarına rağmen gerçek olan budur.

Tüm bu tarihi tecrübeler bize tarihi yaratanın kitleler olduğunu, tüm sorunun kitlelerin öfke ve tepkilerini örgütlü bir güce dönüştürme noktasında düğümlendiğini gösteriyor. Eğer bugün ABD haydutu ve suç ortakları bu kadar pervasızca davranıyorlarsa bunun bir nedeni de ezilenlerin örgütsüzlüğüdür. Ezilenlerin ortaya güçlü alternatif örgütler çıkarmadığı gerçeğidir ki bunu yaratacak buna öncülük etme görevi öncelikle komünistlere ve devrimcilere düşmektedir.

"İnsanları harekete geçiren her şey, önce onların kafasından geçmek zorundadır; ama bunun onların kafasında hangi biçimi alacağı, içinde yaşanılan koşullara son derece bağlıdır." Lenin.

Günümüzde, 60'lı yıllardaki özgürlük hareketleri ve Vietnam işgaline karşı yapılan gösterilerden sonra en kapsamlı, en kitlesel gösteriler gerçekleşiyor. ABD'nin savaş politikalarına karşı kitlelerin "**bu çılgınlığa son verin, savaşı durdurun**" talebi anlamlıdır.

Milyonlarca insanın açlıktan ölümü üzerine kurulu olan bir dünya sistemi, adaletli ve meşru olamaz. Bütün dünyayı kapitalist sermayenin oyun alanına çevirmek isteyen, bu uğurda

akıl almaz paralar harcayarak ölüm orduları kuran kapitalistler ne kadar rasyonel akılcı ve adaletli olabilirler! İnsan hakları, demokrasi savunuculukları ne kadar inandırıcı olabilir! Amerika'nın savaş makinesi dünyayı kapitalist sermaye için güvenilir kılmanın yollarını arıyor. Ve bütün bu yollar kapitalist şirketlerin kâr hanesini şişirmeyi, emekçi ve ezilenleri ise sindirmeyi amaçlıyor.

Milyonların kanı, canı, ölümü ve acısı pahasına ülkelerin yıkım ve imhası pahasına yaratılacak refahın ve zenginliğin haklılığı ve meşruluğu olabilir mi? Az malzemeyle çok insan öldüren bir ordu ne kadar başarılı olursa olsun, bu onların halklar ve ezilenler nezdinde ölüm ordusu olma lanetini okunmasını engellemeyecek ve milyonların öfkelerini, tepkisini susturamayacaktır.

ABD emperyalistlerinin Irak'a saldırısı durumunda sadece Ortadoğu barut fıçısı olmayacaktır, başta kapitalist emperyalist ülkeler olmak üzere, bütün dünya ülkelerinde istikrarsızlık, toplumsal huzursuzluk yaşanacaktır. Demokratik hak gaspları sınır tanımayacak, insan hakları ihlalleri artarak, özgürlükler budanacaktır. 'Her şey güvenlik ve huzur' adına yapılacaktır.

Toplumsal çelişkiler daha da derinleşerek sınıflar arası farklılık açıklık ve netlik kazanacaktır, ve

bunun üzerinde sınıfsal saflaşma daha fazla belirginlik kazanacaktır.

Şu açık ki, tarihin lanetlileri ve en çok lanetlenmesi gerekenler emperyalistler, faşist diktatörlükler ve gerici yönetimlerdir. Ama bu sömürücü ve zorbalık iktidarlarını sürdürmek için geniş yığınlara dayattıkları, örgütsüzlük, yoksulluk, uyguladıkları zulüm ile ezilenler cephesindeki birliği, sınıf dayanışmasını zayıflattılar. **Kendi sınıfına yabancılaştırdılar.** Deyim yerindeyse **gerçek lanetleri bu kadar pervasızlaştıran ezilen yığınların bu lanetli durumudur.** Gerçek tarihi yaratıcıları, tarih sahnesindeki yerlerini almadıkları müddetçe, Bush ve suç ortakları tıpkı bugün olduğu gibi dünya halklarına karşı suç işlemeye devam edecektir. Ancak bununla birlikte dünyada emperyalizme ve emperyalist saldırganlığa karşı öfke ve tepki yükselecek anti-emperyalist bilinç güçlenecektir. Yaşanan ve yaşanacak gelişmeler dünyada ve Ortadoğu'da emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele zeminini daha fazla olgunlaştırıp, sosyalist ve demokratik devrimlerin önünü açacak koşulları olgunlaştıracaktır. Anti-emperyalist bilinç, halklar arası dayanışma ve sahiplenme bilinci ve bu zeminden beslenen enternasyonalist bilinç gelişecektir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Erdoğan savaş hükümetinin başına geçiyor

ABD emperyalizmi, Erdoğan'ı başbakanlık koltuğuna oturtarak, Irak'a yönelik saldırıda Türkiye'nin askeri üslerini ve Türk ordusunu Irak'a yönelik saldırıda ABD'nin hizmetine sunmasının önünü açacak olan tezkereyi bir an önce TBMM'den geçirmek istiyor.

3 Kasım seçimlerinde Yüksek Seçim Kurulu'nun (YSK) kararı ile milletvekili seçilemediği için başbakanlık koltuğuna oturamayan Recep Tayyip Erdoğan'ın yenilenen Siirt seçimleriyle Başbakanlık koltuğuna oturmasının önündeki "engeller" kalkmış oldu. 3 Kasım sonrası Erdoğan belki başbakan olarak değil ama efendilerinin emirlerini dışarıdan yerine getirmeye çalışsada, bu durum

Erdoğan'ın milletvekili seçilerek başbakan koltuğuna oturtulması amaçlanmıştır.

Nitekim, 3 Kasım seçimlerinde Siirt Pervari ilçesindeki Doğanköy (Hosiyen)'de seçimin boykot edilmesi ve bu nedenle seçim sandıklarının kurulmaması gerekçe gösterilerek iptal edilen Siirt seçimleri 9 Mart 2003 tarihinde yapıldı. Seçimler sonucunda Recep Tayyip Erdoğan millet-

rından sonra DEHAP'ın da çağrısıyla seçimler halkın büyük bir kısmı tarafından boykot edildi.

DEHAP'ın boykot kararı nedeniyle, kentte tüm sokaklarda ve okullarda yoğun güvenlik önlemleri alındığı gözlemlendi. 119 bin 210 kayıtlı seçmenin bulunduğu kentte, sadece 74 bin 265 kişi sandık başına gitti. Geriye kalan 44 bin 964 kişi yani kayıtlı seçmenin

çağrısı yapıldı ve oy kullanmayanlar hakkında yasal işlem yapılacağı duyuruldu. Pervani İlçesine bağlı bazı köylerde, oy kullanmayan çok sayıda seçmenin korucubaşları tarafından tehdit edildiği öğrenildi. Tüm bas-kılara rağmen halkın büyük bir kısmının boykot ettiği Siirt seçimlerinin halk açısından hiçbir meşruluğu yoktur.

ABD'NİN TEZKERE UMUDU ARTTI

Siirt'te yapılan yenileme seçimleri Türkiye kamuoyunun dışında özellikle de ABD'de de yakından takip edildi. Seçimler öncesi ABD'nin Adana Konsolosu Siirt'te özel incelemelerde bulundu. Ve seçim sonuçlarına en çok sevinenler ise ABD'li emperyalistler oldu. Çünkü ABD emperyalizmi, Erdoğan'ı başbakanlık koltuğuna oturtarak, Irak'a yönelik saldırıda Türkiye'nin askeri üslerini ve Türk ordusunu Irak'a yönelik saldırıda ABD'nin hizmetine sunmasının önünü açacak olan tezkereyi bir an önce TBMM'den geçirmek istiyor. Seçimler sonrası Amerikan NBC televizyonuna konuşan ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, Türkiye'nin kendilerine destek vereceklerini söyledi. Powell şöyle konuştu; "Türkiye ile yoğun görüşmelerimiz oldu. Onlarla bir kaç hafta önce Davos'ta görüştüm, daha sonra dışişleri ve devlet bakanları Washington'a geldi, hatta evimizde ziyaret ettiler. Sonra tezkereyi meclise götürdüler, ancak ilk oylamada başarılı olamadılar. Şimdi, Türkiye'de yeni bir hükümet kurulmakta olduğunu biliyoruz ve tezkere konusunu meclise geri götürmekte kararlılar." Görünen o ki Erdoğan Başbakan olur olmaz ilk icraatı da kendisini başbakanlık koltuğuna oturtanların emirlerini en hızlı şekilde yerine getirmek olacak.

Siirt'te yapılan yenileme seçimleri Türkiye kamuoyunun dışında özellikle de ABD'de de yakından takip edildi. Seçimler öncesi ABD'nin Adana Konsolosu Siirt'te özel incelemelerde bulundu. Ve seçim sonuçlarına en çok sevinenler ise ABD'li emperyalistler oldu.

Türkiye'de yeni bir hükümet kurulmakta olduğunu biliyoruz ve tezkere konusunu meclise geri götürmekte kararlılar. Görünen o ki Erdoğan Başbakan olur olmaz ilk icraatı da kendisini başbakanlık koltuğuna oturtanların emirlerini en hızlı şekilde yerine getirmek olacak.

9 Mart 2003 tarihinde yapılan Siirt seçimleri sonucunda Recep Tayyip Erdoğan Başbakanlığı Abdullah Gül'den devraldı.

efendilerine yetmeyince yeniden bir seçim gündeme getirildi. Türkiye'yi yeniden seçime götürmektense bir ilde seçimlerin iptal edilmesi Türk egemen sınıfları için en uygun olandı. Bu ilde dolandırıcılıkla ün yapmış Fadıl Akgündüz'ün bağımsız milletvekili olarak seçildiği Siirt oldu. Böylelikle hem Fadıl Akgündüz gibi ipliği pazara çıkmış bir dolandırıcının milletvekilliği düşürülerek kamuoyundaki meclisin "saygınlığı" korunmaya çalışılmış hem de Erdo-

vekili seçildi.

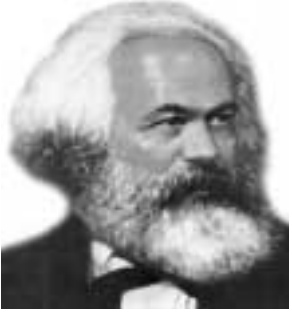
SIİRT'TE BOYKOT ETKİSİNİ GÖSTERDİ

Yüksek Seçim Kurulu'nun (YSK), Siirt'te yenilenilecek olan seçimle ilgili olarak, 3 Kasım'da yüzde 10'luk ülke barajını aşan partilerin milletvekili çıkarabileceği kararı nedeniyle seçime sadece 4 parti katıldı. YSK'nın bu kararla 3 Kasım seçimlerinde Siirt'te birinci parti olan DEHAP'ın 9 Mart seçimlerinde milletvekili çıkarması engellenmiş oldu. YSK'nın bu kara-

yüzde 37.7 seçimleri katılmadı. Seçime katılan 8 bin 559 (yüzde 7.2) kişinin geçersiz oy kullandığı Siirt'te seçime katılan partilerden AKP 55 bin 687, CHP 9 bin 102, İP 494 ve TKP(SİP) 423 oy aldı. Böylelikle aralarında AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da bulunduğu 3 AKP'li milletvekili meclise girdi.

Katılımın düşük olması nedeniyle seçim günü saat 10:00'dan itibaren valilik ve belediye araçlarıyla şehir merkezinde "oy kullanma"

Karl Marks ve işçi sınıfının ilk iktidar deneyimi Komün

18 Mart 1871'de kurulup 28 Mayıs 1871'de yıkılan ve işçi sınıfının ilk iktidarı olan, Marks tarafından proletarya diktatörlüğünün ilk örneği olarak gösterilen 72 günlük Paris Komünü deneyimini 122. yıldönümünde, 14 Mart 1883'te Londra'da yaşamını yitiren Marksizm biliminin kurucusu Karl Marks'ın kaleminden aktarıyoruz...

"Komün, Fransız toplumunun bütün sağlıklı öğelerinin temsili, dolayısıyla da gerçek ulusal hükümet olduğu kadar, aynı zamanda da, emeğin özgürlüğüne kavuşmasının cüretli savaşıdır ve sözün tam anlamıyla enternasyonaldir. İki Fransız ilini Almanya'ya ilhak etmiş olan Prusya ordusunun gözünün önünde Komün de bütün dünyanın emekçilerini Fransa'ya ilhak ediyordu.

(...)

Komün, bir Alman işçisini Çalışma Bakanı yaptı. Thiers, burjuvazi ve İkinci İmparatorluk Polonya'yı güdültü

sevgi gösterileriyle aldatıp durmuşlardı. Gerçekten Rusya'nın kirli bir işini görek Polonya'yı Rusya'ya teslim ediyorlardı. Komün, Polonya'nın kahraman evlatlarına şeref verdi. Yeni bir devrini açmak bilincinde olduğu tarihe en üstün bir biçimde damgasını vurmak için de, Komün bir yanda galip Prusyalıların, öte yanda ise Bonaparte'çi generallerin komutasındaki Bonaparte ordusunun gözleri önünde, savaşı başarının o dev simgesini, Vendôme sütununu yere çaldı.

Komünün aldığı en büyük toplumsal karar, kendi öz varlığı ve eylemi olmuştur. Belli konulardaki öteki kararları, yalnız halk için halkın yönetimini gösterir. Fırın işçilerinin gece çalışmasının yasaklanması, patronların işçilerden çeşitli bahanelerle ceza kesmelerinin yasaklanması bunların başlıcalarındandır. (...) bir başka tedbir de sahipleri ortadan kaybolan ya da işi tatil etmeyi doğru bulan bütün sermayedarların atölye ve imalathanelerinin zararının giderilmesi kaydıyla ve geçici olarak, işçi demeklerine devri olmuştur.

Komün tarafından başta Paris Başpiskoposu olmak üzere altmış dört rehinenin kurşuna dizilmesi! Burjuvazi ve ordusu 1848 Haziran'ında,

savaş yöntemlerinde uzun süreden beri görülmeyen bir âdeti, silahları elinden alınmış tutsakların kurşuna dizilmesini yeniden ortaya çıkarmıştı. İnsanlık ölçülerine sığmayan bu âdete, o zamandan beri, Avrupa'da ve Hindistan'daki halk ayaklanmalarının bastırılmasında aşağı yukarı her zaman uyulmuştur ki bu da "uygarlığın gelişmesinin bir delili"dir! Öte yandan Prusyalılar da Fransa'da, rehine yöntemini, başkalarının hareketlerini başıyla ödeyecek olan suçsuzları tutsak etmek âdetini yeniden getirmişlerdi. Daha önce gördüğümüz gibi, Thiers daha çatışmanın başlangıcından beri tutsak komüncüleri öldürerek pek insancıl bir yola başvurunca, Komün de onların hayatlarını kurtarmak için, Prusyalılar gibi yaparak rehine almak zorunda kaldı. **Rehineler, Versailles'lıların kendi savaş tutsaklarını ne zamandır öldürmekte olmaları dolayısıyla ölümü aslında bin kere hak etmişlerdi.** Paris'e girişlerini büyük bir insan kıyımıyla kutlayan Mac-Mahon'un adamlarının o hareketlerinden sonra Komün'ün elindeki rehinenin hayatları nasıl kurtarılabilir? **Burjuva hükümetlerinin ölçü, sınır tanımayan vahşetine karşı son teminat da rehin alınması- yalnız sözde**

kalan aldatici bir garanti mi olacaktı? (...)

Egemen sınıfın, devrimi yabancı işgalcinin himayesi altında sürdürülen bir iç savaşla boğmak için yaptığı ve 4 Eylül'den başlayarak Mac-Mahon'un adamlarının Saint-Cloud kapısından Paris'e girişine kadar izlediğimiz gizli birleşme en yüksek noktasına Paris kıyımıyla vardı. Bismarck büyük bir hoşnutluk içinde Paris'in harabelerini seyrediyor ve belki de bunda 1849 Prusyası'nın gerici meclisinde henüz basit bir taşralıyken yürekten dilediği bir şeyi, bütün büyük şehirlerin yıkılmasının birinci aşamasını görüyor. Paris proletaryasının cesetlerini büyük bir memnurlukla seyrediyor. **Onun gözünde, bu yalnız devrimin yok edilmesi değil, aynı zamanda da Fransa'nın bizzat Fransız hükümeti tarafından başı gövdesinden ayrılarak başsız bırakılmasıdır.** Başarı kazanmış bütün devlet adamlarına özgü o kavrayış kıtlığı içinde Bismarck bu son derece büyük ve önemli tarih olayının yalnız yüzeyini görüyor. Kazandığı zaferi, yendiği hükümetin yalnız jandarması olarak değil, aynı zamanda kiralık katili olarak da süsleyen bir galip şimdiye kadar ne zaman görülmüştür? Prusya ile Paris Komünü arasında savaş

yoktu. Tersine, Komün barış için hazırlık görüşmeleri yapılmasını kabul etmiş, Prusya da tarafsızlığını ilan etmişti. Demek oluyor ki Prusya bir hasım değildi. Bir kiralık katil gibi davrandı; hem de çok alçak bir kiralık katil gibi... Çünkü hiçbir rizikoya girmemişti; dökeceği kanın bedelini, alacağı 500 milyonu, önceden garantilemişti. İşte böylece, Ulu Tanrı tarafından, sefih ve Tanrıtanımaz Fransa'ya dindar ve iyi ahlak sahibi Almanya eliyle günahlarının kefareti ödemek üzere buyrulan bu savaşın gerçek özelliği

ortaya çıkmış oluyordu! Ve geçmişin hukukçularının anlattıkları anlamda bile halkların hukukuna bu benzeri görülmemiş saldırı. Avrupa'nın 'uygar' hükümetlerini, Petersburg kabinesinin basit bir ale-ti olan Prusya hükümetini öteki hükümetlerin önüne ibret alınacak bir örnek gibi sermeye sevk edecek yerde yalnız, Paris'in çevresindeki çifte kordondan kurtulabilen birkaç kurbanın da Versailles celladına teslim edilmesi gerekip gerekmediğini kendi kendilerine düşünmelerine yol açıyor!"

(Fransa'da İç Savaş'tan)

Paris Komünü'nü anlatan "ya özgür yaşamak ya ölüm" adlı bir afiş

16 Mart Halepçe katliamı

8 yıl süren İran-İrak savaşında ABD'nin açık desteğiyle kimyasal silahlarla takviye edilmiş Irak'ın saldırıları sonucu masaya oturan İran'la bölgede girilen ateşkes ve barış görüşmeleri sürecinde, Saddam diktatörlüğü, Irak Kürdistanı'na daha vahşi biçimde yönelmeye başlamıştı. Kürt ulusal güçlerinin ilerleyişini bir türlü engelleyemeyen Saddam ordusu, savaşın başından beri değişik dozlarda uyguladığı sivillere saldırı ve kimyasal silah kullanımını iyice yaygınlaştırdı. Halepçe'nin düşmesinden sonra Kerkük'ün de tehlikesi yüksek iller çemberine dahil olması Saddam'ı çileden çıkar-maya yetmişti. "Kerkük düştü, düşüyor" yaygaralarıyla TC devletinin Musul'u işgal senaryolarını gündeme sürdüğü bu kritik anda, gerçekleştirildi Halepçe katliamı.

16 Mart 1988 tarihli Halepçe katliamı, kimyasal silahların halk üzerinde bu kadar geniş çaplı kullanıldığı ilk saldırıydı. Kısa süren bu hücumdan sonra çoğunluğu kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşan 5000 dolayında sivil halk öldürüldü. İnsanlık yeni bir vahşete tanık olmuştu. **2. Emperyalist Paylaşım Savaşından bu yana, klasik savaş araçları dışındaki silahlarla yapılan ilk toplu kıyım Halepçe Katliamıydı.**

16-17 Mart tarihlerinde Halepçe'ye atılan kimyasal silahların yarattığı manzarayı

gazeteci Ramazan Öztürk şöyle tarif ediyor:

"Kimyasal gaz bombası atılan kasabalar ölü şehir gibi. Sadece ceset toplamak için gelen askeri araçların sesi duyuluyor... Her taraf kadın ve çocuk ölüleriyle dolu.

"Oyun oynarken ölüme yakalanan bu çocukların günahı neydi?"

"Hardal gazı, sinir bombası, siyanit gibi çeşitli bombaların atıldığı bu yerlerde ölenlerin hemen hepsi kadın ve çocuklar. İnsanın tüylerini ürpertecek bir görüntü; bütün sokakların ve evlerin içleri sivil insanların kokuşmuş cesetleri..."

Saddam Hüseyin onca insanlık suçunun yanında Halepçe'deki bu katliamıyla tarihte Hitler gibi halkların en büyük düşmanlarının yanında yer alarak adını yazdırmıştır.

16 Mart öğrenci katliamı

Tarihler 16 Mart 1978'i gösterdiği gün, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde olağanüstü bir durum vardı. Devletin emekçi halka ve devrimcilere karşı kullandığı sivil faşistlerin saldırılarından dolayı fakültede günlerdir gerginlik ve çatışmalar sürüyordu. Öğrenciler polis ablukasında derslere giriyor, okul çıkışlarında da yine polis ablukasıyla okullarını terk ediyorlardı. Ancak o gün, yani 16 Mart günü durum çok farklıydı. Her gün 50-60 polisin önünde beklediği fakültede yalnızca 9 polis vardı. Sivil faşistler ise pusuda bekliyorlardı. Ve o gün yaşanacak katliamın haberini yine sınıflarından çıkan devrimci, demokrat, ilerici öğrencilere "**Hepinizin sonu geldi artık!**" diye bağırarak sivil faşistler veriyordu.

İşte böyle bir günde bir anda öğrencilerin yanında bir bomba patladı ve aynı anda kurşun yağmuru başladı. Bu kargaşanın içinde bir ses "**Belanızı buldunuz!**" diye bağırıyordu. Bombanın patladığı yerde 7 karanfil; Cemal Sönmez, Baki Ekiz, Ahmet Turan Ören, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl, Murat Kır ve Hatice Özen yaşamını yitirdi. Saldırıda 43 öğrenci de yaralandı.

O gün "**Belanızı buldunuz!**" diye bağırarak sesin sahibi Hamdi Karaka-

ya'nın ve Ülkü Ocakları'nda önemli görevleri olan **Siddik Polat**'ın da aralarında bulunduğu 38 sanıklı yıllarca süren 16 Mart davasında 1984 yılında bütün sanıklara **beraat** kararı verildi. Bu karar 16 Mart katliamının devlet tarafından resmi olarak üstlenilmesini belgeliyordu.

Bu katliam CHP'nin hükümette olduğu bir dönemde ve bizzat polis gözetiminde gerçekleştirilmişti. Katliamın ardından büyük kitlesel protesto gösterileri yapıldı. DİSK'in "Faşizme ihtar" mitingleriyle 16 Mart katliamı ve ülke genelindeki faşist saldırılar lanetlenirken birçok üniversitede de ders, yemek boykotu, kampus işgalleri gibi eylemlerde öğrenci gençlik saldırılara sessiz kalmayacaklarını gösterdi.

19 yıl aradan sonra 1997 yılında katliamla ilgili gerçekler tüm çarpıcılığıyla ortaya çıkıyordu. Katliamı gerçekleştirenlerden **Zülküf İso't**'un ablası **Remziye Akyol**, katliamdan bir süre sonra öldürülen ve dönemin Eminönü-Beyazıt Ülkü Ocakları Başkan Yardımcısı olan kardeşi Zülküf İso't'un katliamı gerçekleştirenlerden biri olduğunu açıkladı. Akyol, kardeşinin **emri bizzat Alparslan Türkeş'ten aldığını** ve bir polis minibüsüyle üniversite önüne kadar geldiklerini, bombayı ise kardeşinin attığını söyledi.

Mart'ın kızılığında toprağa düşenler..

Ahmet Muharrem Çiçek

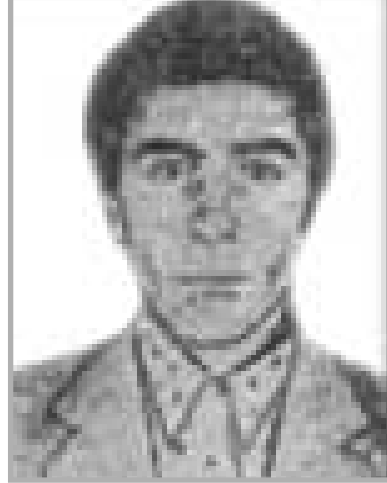
Elazığ Karakoçan doğumlu olan Ahmet Muharrem Çiçek, liseyi bitirdikten sonra İstanbul Tıp Fakültesi'ne girdi. Bu dönemde yüksek öğrenim gençliğinin eylemlerine aktif olarak katıldı. Daha sonra Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Parti Üyesi, İstanbul bölgesi Gerilla Komutanı olan Ahmet Muharrem Çiçek, 19 Mart 1973 tarihinde İstanbul Şehremini'de polisle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü.

Nehirler aka aka....
Dinle beni ey yolcu!
Adım adım, kulaç kulaç ilerliyor nehir
yoklayıp araştırarak tartıp dengeliyerek adım adım, pençe pençe ilerliyor nehir
Birden bire koç başı
Birden bire ipek bir çarşaf
Ve balıklar, kurbağalar, yosunlar
Köprüler ve yoksul değirmenleri bozkırın
Birdenbire bir uğultu
Birdenbire bir kıyamet bindirip çekilerek çekilip toparlanarak varıyor koca dağın varıyor cüceleşip devleşerek varıyor.
Nehirce kahkahalarla Şarkılar söylemeliyim
Nehirler gibi uzun
Nehirler gibi hırçın ve yumuşak
ve nehirler gibi dur durak bilmeyen şarkılar söylemeliyim.
Gitmek
Nehirlerle yanyana
Gitmek
Nehirler gibi zor
Nehirler gibi çetin
Nehirler gibi umutlu
Gitmek
nehirlerden de öteye oraya, taa oraya o büyük kurtuluşa yüreğim yaralı kuşum topla ve aç kanatlarını (H. Hüseyin)

Niyazi Gündoğdu

1956 yılında Sivas Hafik'te dünyaya geldi. Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken İstanbul'da Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği başkanlığını yaptı. 1977 yılında derneğin basılmasıyla birlikte gözaltına alınarak tutuklandı. Hapishaneden çıkar çıkmaz aske-re alınan Niyazi Gündoğdu, askerden döndüğünde Sivas'ta 16 Mart 1983 tarihinde gözaltına alınarak bir gün sonra 17 Mart'ta işkencede katledildi.

Hıdır Yıldız

1968 yılında Dersim Hozat Amutka köyünde dünyaya geldi. İlk kez 14 yaşında Halk Ordusu gerillalarıyla tanışan Hıdır Yıldız, henüz 17 yaşındayken gerillaya katıldı. 17 Mart 1985'te devlet güçleriyle Halk Ordusu arasında çıkan çatışmada şehit düştü.

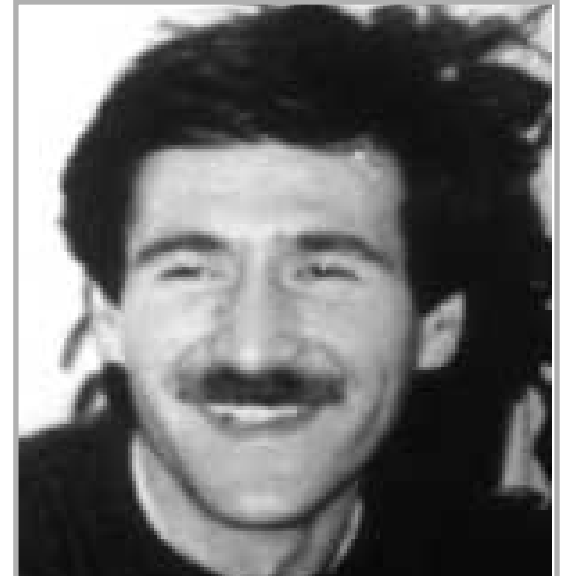
Mustafa Akdal Emin Uğurlu

Almanya'da Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüten Mustafa Akdal ve Emin Uğurlu, geçirdikleri trafik kazasında yaşamlarını yitirdiler. Mustafa Akdal, 19 Mart 1982'de; Emin Uğurlu ise 27 Mart 1982'de yaşamını yitirdi.

Mazlum Doğan

1958 yılında Dersim Mazgirt'te dünyaya geldi. 1976 yılında Hacettepe Üniversitesi Tarih bölümünde okurken okulu yarıda bırakarak devrimci faaliyete katıldı. 1978 yılında PKK'nin Kuruluş Kongresine katılarak MK üyeliğine seçildi. Viranşehir'de tutsak düşerek daha sonra Diyarbakır Zindanlarına götürüldü. Diyarbakır Zindanı'nda teslimiyete karşı direnişi büyütme için 21 Mart 1982 gecesi Newroz'da kendini yakarak ölümsüzleşti.

Hasan Ocak

12 Mart 1995 Gazi direnişi sonrası 21 Mart'ta ağabeyinin işyerinden çıktıktan sonra Hasan Ocak'tan bir daha haber alınmadı. Devletin devrimcileri teslim alma politikalarından biri de kaybetme politikasıydı. Teslim alamadığını ya yargısız infazlarla katlediyor ya da gözaltında kaybederek katlediyordu. Hasan Ocak, gözaltında kaybedilmesiyle ilgili yapılan eylemlerden, işgallerden tam 57 gün sonra Altınşehir Kimsesizler Mezarlığında bulundu.

Kadın olmak zor ama hangi kadın?

Toplumdaki kadını tanıyalım önce. İlk olarak şunu söylemek gerekiyor ki ekmeğin fiyatını bile bilmeyen, elini sıcak sudan soğuk suya sokmamış, domatesin nerede yetiştiğinden bihaber olan, alınteri dökmenin ne demek olduğunu bilmeyen... bir kadın ile emekçi bir kadını asla aynı kefeye koyamayız.

“Kadın olmak zor. Hele ki Türkiye’de daha da zor.” Sorunlarını anlatan her kadın ister arkadaşlarına -yakınmacı bir tarzda- ister kendini örgütlü bir duruşla ifade etsin son olarak bu cümleyi kullanıyor. **“Kadın olmak zor”**...

İçinde bulunduğumuz ay özgülünde ise özellikle 8 Mart’la birlikte gündeme konu oluyor “kadın olmak”. Ve bir 8 Mart’ın daha ardından yine konuşacağız; kadının sorunlarından. Neden kadının özel bir yeri olduğunu ise bu sayfalarımızda çokça yazıp çizdik. Yazarken de kadına bakış açımızı koymaya çalıştık. Kadına nasıl bakıldığı önemli bir konudur. “Kadın olmak bir sorun mudur?”, “Kadın sorunu var mıdır?”, “Kadın hakkı var mıdır?...” tartışmaları özellikle bu günlerde gündeme oturtuluyor ve sıkça tartışılıyor. **“Toplumda kadının yeri nedir?”** diyerek biz de bu tartışmanın bir yerinden başlayalım istedik.

Toplumdaki kadını tanıyalım önce. İlk olarak şunu söylemek gerekiyor ki ekmeğin fiyatını bile bilmeyen, elini sıcak sudan soğuk suya sokmamış, domatesin nerede yetiştiğinden bihaber olan, alınteri dökmenin ne demek olduğunu bilmeyen... bir kadın ile emekçi bir kadını asla aynı kefeye koyamayız. Kadın olmanın zorluğuna dem vuruluyor sürekli. Bu yapılırken de emekçi olmayan kadının yani burjuva kadının yaşadığı zorluklar anlatılıyor. Bas bas bağırarak sadık kalemşörler gazete köşelerinde hep bu kadın kimliğinin zorluğundan bahsediyor.

Neymiş efendim kadın özgür olmalı, erkekten daha üstün tutulmalı, barınma evi olmalı, kadınlar daha fazla iş hayatına girebilmeli -siz patron anlayın- vb. Kadın sorunlarını istatistikler ile önümüze seriyorlar. Ve bizden bu kadının istemlerinin bütün kadınların sorunları ve istemleri olduğuna inanmamızı istiyorlar. İki kadının eşitlenmesini yani. İşte bu eşitleme 8 Mart’ın özünün bilinçlice boşaltılarak “Dünya Kadınlar Günü” diye kutlanmasını da beraberinde getirir.

Tıpkı 1 Mayıs’ın “Bahar Bayramı” diye boşaltılarak kutlanması gibi. Yani **tüm kafa bulandırma politikalarının**

özü kadının içinde bulunduğu sınıftan ayrı tutularak sadece cinsiyetinin öne çıkarılmasından kaynaklıdır. Kadınların istemlerinin, sınıf farklılığının içinin boşaltılmasıdır.

Karşılaştırma yapacak o kadar çok örnek var ki. Aslında burjuvazi ve proletarya arasında yaptığımız ayırım ve belirlemeler kadın sorununda konumuzun özünü oluşturmaktadır.

zecektir. Elbette kadına ayrı bir önem verilerek örgütlenmelere gidilmelidir. Ama bu onu tamamen diğer sorunlardan bağımsız tutarak sadece ayrı bir örgütlenme kurarak özgürleştiremeyecek ve sorunu da çözmecektir. Burada vurgulanması gereken önemli nokta **kadın sorununun toplumsal bir sorun olduğunun** vurgusudur.

Tarih bize bunu gösteriyor. Kadının öncülüğünü yaptığı ya

şekilde sağlayacaktır. 1431 yılında Jeanne D’arc’ın ülkesinin kurtuluş mücadelesi için verdiği mücadele sonucunda öldürülmesi, 1900’lerde Londra’da başlayarak 1909’da 500 bin kişinin katıldığı ‘oy kullanabilmek’ için alanlara çıkması, 1905’de çocuklara yiyecek, dünya işçilerinin birliği ve iş talebiyle ayaklanması... verebileceğimiz çok sayıda örneklerden sadece birkaçıdır.

çok yönlü saldırıları karşısında kadın da daha fazla sınıfsal, ulusal ve cinsel saldırıya maruz kalıyor. Kadın daha da metalaştırılıyor.

Televizyonlarda kadının olmadığı ya da kadının cinselliğinin ön plana çıkarılmadığı bir reklam ya da program görmek artık çok zor. Kadın daha fazla fuhuşa itiliyor ve artık bu çok doğalmış gibi davranılıyor. Arkasında çok büyük tekel-

Jitem’den yine tecavüz...

“Diyarbakır’a vardığımda dinlenmek için biraz uyudum. Birden bağırma sesleri geldi. Uyandığımda sivil polisler bekliyordu. Bana ‘silah getirmişsin çıkar’ dediler. Ben de böyle birşey olmadığını söyledim. Gözlerimi bağlayarak, sonradan öğrendiğim Jitem’e götürdüler. Sorgu sırasında bana ‘PKK’ye yardım ettiğimi’ söylediler. İddiaları kabul etmedim. Beni önce Filistin askısına alıp işkence verdiler. Daha sonra da bana orada bulunan görevli bir polis tecavüz etti. Tecavüz sabaha kadar devam etti. Köpekler gibi bana saldırıyordu. Kanamam olunca beni bıraktı. Üç gün boyunca işkencede kaldım. Sorgumun tamamlanmasından sonra yanına iki kişi verip uçağa bindirerek Ankara’ya götürdüler, daha sonra da İzmir’e gittik.

İzmir’de Bozyaka Terörle Mücadele Şubesi’ne götürdüler. Burada da 5 gün boyunca işkence gördüm. 5. gün uyumam için bir battaniye verdiler. Battaniyenin iplerini açarak kalın bir urgan yaptım. Ve parmaklıklara takarak kendimi astım. Yaşadıklarımın ardından artık ölmek istiyordum. Uyandığımda kendimi Tepecik Devlet Hastanesi’nde buldum. Daha sonra çıkarıldığım mahkemede tutuklanarak Burdur Cezaevi’ne konuldum. Cezaevinde gözaltında gördüğüm işkenceler aklımdan çıkmıyordu. Bir türlü yaşadıklarımı kimseye anlatamıyordum. Sonra ‘adım çıkarsa toplum bunu nasıl değerlendirir’ diye düşünüyordum. Cezaevinde hap içerek intihara kalkıştım. Bu kez de arkadaşlarım kurtardı beni”

Yukarıdaki sözler Diyarbakır’da JİTEM elemanlarınca tecavüze uğrayan **Sultan Öner**’e ait. Özellikle T. Kürdistanı’nda yaşayan Kürt halkı açısından her an yaşanabilecek olaylar bunlar; JİTEM’in, korucuların tecavüzüne uğrayan yüzlerce kadından kimisi kurtuluşu intiharda buluyor, kimisi oralardan göç etmekte. Kimisi de psikolojik bunalımlara giriyor. Sultan Öner de yaşadığı onca zulümden sonra artık yaşamdan umudunu kesmiş. DİHA’dan aldığımız bilgilere göre; Öner ailesi 1993 yılında devletin baskılarına fazla dayanamayınca Diyarbakır’ın Lice ilçesinden göç ederek Antalya’ya yerleşir. Bir süre sonra baba **Sabri Öner** **“PKK üyesi olduğu”** gerekçesiyle 12 yıl ceza alarak tutuklanır. Ardından 6 çocuk annesi olan **Sultan Öner** ise **“PKK’ye yardım ve yataklık ettiği”** gerekçesiyle gözaltına alınır, günlerce işkence görür ve o da tutuklanır. Tahliye olduktan sonra ekonomik sıkıntılar nedeniyle doğum yeri Lice’ye göç etmek ister. Ancak Lice’deki evleri yıkılmıştır. Bunun üzerine Sultan Öner, İzmir’de bulunan akrabalarının yanına yerleşir ve bir işe girerek çalışmaya başlar. Babasının hastalanması nedeniyle Diyarbakır’a gitmiştir ve yaşadığı zulümler orada bitmez. Küçük çocuğunu hapisanede yanına alan Öner, 1,5 yıl

sonra çocuğunun Hepatit-B hastalığına yakalanması üzerine onu eve göndermek zorunda kalır. 3 yıl, 9 ay tutuklu kalan Sultan Öner’in baskılar peşini bırakmaz. Çocuklarını istediği gibi okutmayan anne Öner’in önce kızı gözaltına alınıp işkence görür, ardından da 3. çocuğu **Cigerxun**, isminden dolayı gözaltına alınarak, ismini söyleyince kafası duvarlara vurularak o da işkence tezgahından geçirilir.

Sultan Öner, yaşadığı onca olaydan sonra gördüğü baskı ve işkencelerle ilgili AİHM’e başvurdu. Her anlarını tetikte geçirdiklerini, yaşamlarında umut diye birşeyin kalmadığını belirterek sorumluların cezalandırılmasını istedi. Belki Sultan Öner gibi yüzlerce kadın var ancak herkes içinde bulunduğu toplumsal yapıdan kaynaklı yaşadıklarını rahatça açıklayamıyor. PKK-KADEK’in ısrarla demokratik cumhuriyet dediği faşist TC’nin bu “demokratik” uygulamaları onun ne kadar demokratik olduğunu gösteren yalnızca bir örnek..

Sorun sınıfsaldır. Nasıl ki emperyalizm varoldukça emperyalist savaşlar kaçınılmazsa, sınıflar varoldukça da kadın sorunu devam edecektir. Devrim olmadan kadın da kurtulmayacaktır.

Yani o çokça dillendirildiği gibi kadın ne erkekten hesap sorarak ne de bol bol kadın birlikleri ya da sığınma evlerinde oturduğu yerden sorununu çö-

da içinde yer aldığı tüm ayaklanmalar, eylemler de bunu gösteriyor. Kadının bu duruma öyle kolay gelmediğini, haklarını nasıl elde ettiğini belgelerle sunuyor bize.

Kadın şu andaki sürecine erkeklerden hesap sorarak değil, kendini ezmeye çalışan sınıfa karşı (erkek ve kadını ile) örgütlenerek, mücadele ederek gelmiş ve kurtuluşunu da bu

Ve sistem şimdi kadın sorununu sadece ‘boşanmanın kadından yana daha iyileştirilmesi, çocuklara kreş, daha fazla barınma evi açılması’ gibi dar ve göstermelik haklara indirgeyerek kafalarda sadece bu sorunların meşrulaşmasını sağlıyor. Tüm sorunların nedeninin kendisi olmadığını meşrulaştırmaya çalışıyor.

Günümüzde emperyalizmin

lerin kozmetik sanayiden, reklamlardan kazandığı paranın hesabını bilmeden.

Evet kadın olmak zor ama hangi kadın? Bu soruyu soran kadınlar; kimliğimizin ve sınıfımızın farkına varalım. Ve aynanın arkasındakilerden; emperyalist, yoz, gerici sistemden hesap soralım. Bizleri bir meta gibi kullanmalarına izin vermeyelim.

"Gerçek sanatçılar halkla içiçe olmalıdır"

Sanatçıların emperyalist saldırganlığa sessiz kalmamaları gerektiğini belirten Sanat Atölyesi Topluluğu elemanları kendilerinin de bu saldırganlığa sessiz kalmayacaklarını söylediler.

Kendinizi tanıtır mısınız?

1998 yılında Tarsus'ta tiyatro faaliyetlerine **Sanat Atölyesi Topluluğu** olarak başladık. O günden bu yana **Tuncay Cüce-noğlu'nun** "Şapka", **Muzaffer İzgü'nün** "Sınır", **Sezan Güneş'in** "Karteler yada haddeler" ve drama turuzesini, bizim yaptığımız oyunları sahneye koyduk. Oyunlarımızda genelde kitleyi sorgulayan, araştırmaya iten bir yön var. Sanat Atölyesi Tiyatro Topluluğu'nun kuruluş amaçlarından biri de bölgede tiyatro izleyici kitlesini yaratmaktır.

Sizce sanat nedir ve nasıl olmalıdır?

Sanat yoktan var etmektir. Yaratmaktır, üretmektir. Bu anlamda bizim yaptığımız iş varolanı yeniden yorumlamaktır. Var olanı koşullara göre yorumlamaktır. Bizce sanat, kitleleri geliştiren, özgün, onları harekete geçiren bir çizgide olmalıdır.

Daha çok hangi oyun türünü kullanıyorsunuz, bu konuda bilgi verir misiniz?

Daha çok epik oyunlara ağırlık vermekteyiz. Çünkü kitleleri harekete geçirip onları uyandırmak gibi bir derdimiz var. Bunu en kolay epik tiyatro ile yapıyoruz. Epik, sokağı sahneye taşımaktır. Ve oyunlarımızda kullandığımız da geleneksel Türk tiyatrosu. Burada ise yok olmaya ve çürümeye yüz tutan bir kültürün yeniden yaratılması gibi bir amaç var.

ABD'nin olası Irak saldırısı için ne düşünüyorsunuz?

Emperyalizmin kendini var etmek, devamlılığını sağlayabilmek için kana ihtiyacı var. ABD bu kanı sağlayabilmek için kendinden küçük gördüğü ve yıllardır sömürgesi altına alamadığı Irak'a saldıracaktır. TC'nin buna destek vermesi ise şah damarına yapışan bir vampiri söküp atmak yerine kendine taze kan araması gibi bir şeydir. Tabii orada olan Irak halkına oluyor.

Sizce sanatçıların savaşa tepkileri nasıl olmalı?

Sanatçı zaten toplumun öncüsü, ona yol gösteren olduğu için (olması gerektiği için) kitlelerin önünde hareket etmeli, saldırıya karşı kitleyi bilinçlendirmelidir. Kaldı ki görünen bu saldırı yüzde yüz haksız uyduruk gerekçelerle bir halkın katline sebep olacaktır. Bu durumda sa-

Sanatçı zaten toplumun öncüsü, ona yol gösteren olduğu için (olması gerektiği için) kitlelerin önünde hareket etmeli, saldırıya karşı kitleyi bilinçlendirmelidir. Kaldı ki görünen bu saldırı yüzde yüz haksız uyduruk gerekçelerle bir halkın katline sebep olacaktır.

natçılar tiyatro salonlarında kendi arkadaşlarıyla bir araya gelip beyin jimnastiği yapmak yerine sokaklara dökülen halkın önüne geçmelidir.

Emperyalist saldırganlığa karşı yaptığınız eylemden bahsedebilir misiniz?

Orada bir halk var. Ve bu halkın görüşlerinin tersi yönünde hareket edip ülke toprakları peşkeş çekilmek isteniyor ve bir katliam planlanıyor. 30 savaş gemisinin İskenderun açıklarında 37.000 askeri limana boşaltmak üzere beklediğini öğrendik. Bu, bardağı taşıran son damla olmuştu. Buna karşı harekete geçmek için kendimizi zorunlu gördük ki öyleydik. Ama bu konuda çok cılız kalacağımızı da düşündüğümüz için İskenderun'a kadar yürüyüp insanların desteğini de almayı düşündük. Bizim için köylerde tarlalarda çalışan insanların düşünceleri de çok önemliydi.

Olayın ta başından beri savaş çıkırtkanlığı yapan medyanın yaptığı referandum, salt metropolde yaşayan insanları kapsıyor. Taşra halkının sesi duyulmamıştı. Onların da görüşlerini almak onlara hacivat, karagöz, meddah pence-resinden savaşı anlatmak amacı

ile yürüdük. Bu eylemde hem sanatımızı kitleler ile buluşturma hem de onları harekete geçirme isteğimiz vardı. Ama sistemin bizden daha iyi çalıştığı bir gerçek. İnsanlar çok istedikleri halde kollarına bağlanan zinciri kıramıyorlar. Aslında bu gücün onlarda var olduğunu biliyoruz. Ama bunun farkında değiller. Zaten bizim amacımız yürürken meclise haykırmak değil halka kendi gücünü göstermekti. İstese bu savaşı durdurabileceğini anlatmaktı.

Eylemi gerçekleştirirken ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

Yaşadığımız sorunlar gördüğümüz olumlu tepkilerin yanında yok denilebilecek kadar azdı. Sistemin koruyucularının sıkça tacizlerine maruz kaldık. Yol sağlığı (buradan yaya geçemezsiniz ya da gece burada dolaşırsanız sizi bitirirler) gibi tehditlere maruz kaldık. Fakat biz bunları bilecek ve göze alarak yola çıktığımız için kesinlikle yılmadık ve devam ettik. Engellenmemek ve gecikmemek için şehir merkezlerini otostopla geçtik. İskenderun'a girdikten sonra limanın B kapısına varmadan gözaltına alındık. 4 saat kaldık. Yapılan

işin meşru olduğunu söylememize rağmen tehditler aldık ve savcılıktan dava açıldı. Savcılık kararı ile serbest bırakıldık. Ve bizi "şehri terk edin" deyip yine tehdit ettiler. Bu baskılar bizi yıldırmadı.

Yürüyüş sırasında ne gibi tepkilerle karşılaştınız?

Örneğin şoförler araçlarını durdurup "yapabileceğimiz bir şey var mı sizi götürelim mi?" diye yardım etmek istediler. Yol kenarlarındaki fabrika bekçileri bizleri çay içmeye davet ettiler. Yolumuz uzun olduğu için yorğun olduğumuz zamanlarda çay tekliflerini kabul ettik. Ancak şehir merkezleri dışında araçlara binmedik. Bunun yanısıra karşı şeritten geçen araçlar klaksonları ile bizleri desteklediler. Bu da halkın saldırıya tepkisini ortaya koyuyor.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Sanatçı katliama duyarsız kalmaz ve kalmamalı. Halk bu saldırıyı isterse durdurabilir. Kitleleri harekete geçirecek olan onları duyarlı kılacak olan bir açıdan da sanatçılardır. Bu bağlamda gerçek sanatçıların halkla içiçe olması gerekir. (Mersin)

6. ULUSLARARASI 1001 BELGESEL FİLM FESTİVALI
6. INTERNATIONAL 1001 DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

Ramallah'ta kadın olmak

Ramallah adlı belgesel İsrail'in politikalarını konu alıyor.

2001 İsrail yapımı olan ve "Ramallah" adını taşıyan belgesel 6. Uluslararası Belgesel Sinemacılar Festivali bünyesinde İtalyan Kültür Merkezi'nde gösterime sunuldu. Yönetmenliğini Michal Aurad'ın yaptığı, Era Lopid'in kurguladığı belgeselde Ramallah'ta yaşayan 4 kadın kimliği üzerinden Ramallah anlatılmaya çalışılmış. İsrail'in merkezinde Ramallah'ta din, köktendincilik, geleceğin etkileriyle yaşamaya çalışan dört ayrı kadın İsrail'deki genel seçimleri döneminde yaşamlarına tekrar bakarak sorgulamaya çalışıyorlar yaşamlarını. **Sima, Orly, Svetlana** ve **Cihad**. Sima ve Orly İsrail'de üçüncü büyük parti konumuna gelen Musevi katı Ortodoks **Shas Partisi**'nin yolunu tercih ediyor. Örgütlü mücadelede yaşamlarına yön vermeye çalışıyorlar. Özbekistan'dan yeni göçetmiş Musevi Svetlana ise kendini tanımaya çalışıyor ve kendine bir kimlik arıyor. Bu arada ailesine bağımlı olma ve de iş bulma arasında boca-

lıyor. **Cihad** ise Filistinli bir müslüman ve kendisine baskıcı bu yönetimde özgürlükler arıyor. 1948 yılında köyü İsrail tarafından boşaltılan yüzlerce köylüden biri. Öğretmenlik yaptığı bu ülkede hem öğrencilerine geçmişlerini unutmamaları yönünde çağrı yapıyor hem de arkadaşları ile beraber yaptığı sohbetlerde İsrail'in Filistin üzerindeki katliamlarını anlatmaya çalışıyor. Kosovalı bir öğrencisinin Kosovalıların da baskıya uğradığını, katledildiğini de söylediğinde verdiği cevap ise etkileyici. "**Filistinliler'in tekrar dönecek bir ülkesi yok**", "mültecilik ise her ülkede zor" diye de tamamlıyor sözlerini.

Ramallah'ta küçük bir gezinti ile hem kadınların yaşadığı sorunları hem de İsrail'in politikalarını kısaca anlatmaya çalışan tarihi bir belgesel olma niteliğine sahip "**Ramallah**" insanların inançlarının yok edilmeye çalışıldığını gösteriyor izleyicilerine. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

“Bağımsız” T.C.’nin Anayasası
Amerikan Postallarının Altında Eziliyor

KİM TAKAR TEZKEREYİ!

Ülkemizde son süreçte önemli gelişmeler yaşanıyor. Bu gelişmeler ABD emperyalizminin Irak’a yönelik saldırganlığının somut bir ifadesi anlamına gelen askeri yığınağının artarak devam etmesi ve bu fiili durumun da Türk hakim sınıflarının o çok böbürlenerek ifade ettikleri “bağımsız Türkiye’nin” nasıl bir bağımsızlığa sahip olduğunu gözler önüne sermesi açısından önem taşımaktadır. 1 Mart tarihinde mecliste “ABD askerlerinin ülkemiz topraklarını kullanarak Irak’a saldırması” ve Türk ordusunun sınır ötesi hareket yapması red edildi. Bunda halkımızın büyük çoğunluğunun bu saldırganlığa, onların bilinçlerinde yer eden biçimiyle “savaşa” karşı olması, bu saldırganlığa karşı yürütülen mücadelenin basıncı etkili olmakla birlikte kimilerinin iddia ettiği gibi bir zaferden ziyade Türk hakim sınıflarının “kendini pazarlayan” “fiyatını arttırma çabası”nın da etkili olduğunu görmek gerekiyor. Bu anlamıyla kitlelerin bu saldırganlığa karşı yürüttüğü mücadele önemli ve bir o kadar da gerekli görünürken mecliste tezkerenin reddedilmesini büyük bir heyecanla karşılayan, “gurur”lananlar hiç değilse ABD emperyalizminin sonuçla birlikte sakin ve saygılı tavrından öğrenmeliydiler. ABD emperyalizmi Türk hakim sınıflarının uşak pozisyonundan o kadar emin ki hiç istiflerini bozmadan saldırı hazırlıklarını devam ettirdi. Tezkerenin reddedilmesinden sonra sevinç nidaları atanlar, kelli felli yazarlar, bilcümle “demokrat” ve “devrimciler” birkaç gün sonra ABD askerlerinin ülke topraklarında sevkiyatlarını devam ettirmelerine bir anlam veremediler. “Bunlar da ne oluyor”, “Hani tezkere red edilmişti”

dediler. Hatta bu ülkenin protokolde ikinci sıradaki önemli şahsiyeti “sevkiyatı televizyonlardan izlerken tüylerim diken diken oluyor” bile dedi. Ancak ABD askerleri hiç istiflerini bozmadan işlerini yapmaya devam ettiler.

Ki onlar çok iyi biliyorlar ki Türk hakim sınıfları kendi isteklerine hayır diyemez. Diyemez çünkü, Türk hakim sınıfları emperyalizmin bölgedeki temsilcisi birer uşaktırlar ve bu uşaklığın en büyük güvencesi anlı şanlı Türk ordusudur.

Bizim “akıllı aydınlarımız”, “demokrat geçinen solcularımız”, “ilericilerimiz” bilmiyorlar mı Türk hakim sınıflarının emperyalizmin bölgedeki piyonu olduğunu? Biliyorlar ama işlerine gelmiyor!

“DURUMDAN VAZİFE ÇIKARMAK”

Tüm bunlar yaşanırken “bağımsız”, “anayasanın koruyucusu”, “demokrasinin bekçisi” Türk ordusunun en üstünden bir açıklama geldi. “Hükümetin tezkeresini destekliyoruz.” Bilcümle herkes esas duruşa geçti. Meclis oylamasında şahinleri oynayan ve partisine tezkereye hayır için grup kararı aldırın Deniz Baykal gibiler “saygı duyuyorum” demeye başladılar. Yeni bir tezkerenin hazırlıklarına başladılar. “Mücahit Erdoğan”ın anlı şanlı Türk demokrasisinin tekrarlatılan bir seçimiyle milletvekili yapıldıktan sonra başbakan olarak ilk işi yeni tezkerenin meclis gündemine getirilmesi olacak. Öyle ya Özkök paşa(!) “biz elimizden geleni yaptık, ama ehveni şer karşısında elimiz kolumuz bağlı” demişti.

Türk ordusunun bir dönem çok kullandığı bir deyim olan “durumdan vazife çıkarmak” halen kullanılıyor

anlaşılan. Türk hakim sınıfları ve hiç kuşkusuz ki ordu, durumdan vazife çıkarıyor. Şu an içinde buldukları durum; efendinin uşaklar arasında bir tercih yapma durumunun ortaya çıkmasıdır. Ellerinin kollarının bağlı olması durumu ortaya “uşak olarak beni seç, Barzani ve Talabani’yi seçme” gerçekliğinde ifadesini bulan “vazifeyi” çıkarmaktadır. Şimdi kapışma her iki uşak gücün efendisine kendisini pazarlama kapışmasıdır.

Evet Türk hakim sınıfları çaresizdirler ve bu çaresizlik içerisinde kötülerin içerisinde en az kötüsünü seçmeleri gerektiğini ileriye sürmektedirler. Bunun için de yıllardan beridir işledikleri ırkçı, şoven bir politikayı, Kürt politikasını ileriye sürmektedirler. Türk hakim sınıflarının “Devlet Politikası”nın yazılı olduğu Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’nde ifade edildiği gibi “**Kuzey Irak’ta bizim için hiçbir şekilde kabulü mümkün olmayan senaryo, bağımsız bir Kürt devletinin ilanıdır. Bu doğrultudaki deklarasyon, tarafımızdan ‘müdahale nedeni’ sayılmaktadır**” (Kemal Yavuz-9 Mart 03-Akşam) dediği bir yerde ortaya çıkan gerçek, gerçekten Türk hakim sınıflarının elini kolunu bağlamaktadır. Hiç uşak efendisine el kaldırıbilir mi?

SAĞOLASIN TEZKERE!

Yaşanan bu tezkere tartışmalarında Türk ordusunun tavrını ortaya koyması bizim açımızdan oldukça net ve berrak olan bir gerçeği daha ortaya serdi. Türk ordusu, halkın ordusu değildir. Büyük bir gücünün halk çocuklarından oluşması bu gerçeği değiştirmemektedir. Halkın büyük bir bölümünün “savaşa hayır” dediği bir yerde, halkın ordusu olduğu iddia edilen bir gücün emperyalizmin yanında olduğunu açıklamaması oldukça anlamlıdır. Tezkere tartışmasında yaşananlar adeta bir turnosol işlevi görmüştür. **Birinci** olarak Türk ordusu’nun gerçek kimliği ve işlevi olan Türk hakim sınıflarının ve emperyalizmin bir gücü olduğu bir kez daha oldukça net olarak ortaya çıkmıştır. **İkinci**

tezkerenin meclise sevk edilmesiyle AKP hükümetinin esas olarak bir savaş hükümeti olduğu tescil edilmiştir. **Üçüncüsü** AKP ile Ordu arasında sanıldığı veya yansıtıldığı gibi uzlaşmaz bir çelişki olmadığı, her ikisinin de emperyalizmin ve Türk hakim sınıflarının çıkarlarında birleştikleri ortaya çıkmıştır. Böylece anlaşılması ki Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağaları-TÜSİAD-AKP, bir avuç spekülâtörden oluşan Borsa ve TSK aynı çizgide buluşmaktadırlar. **Dördüncüsü** özellikle son yıllarda ileriye sürülen; Türkiye’de esas olarak anti-komünist bir güç olarak beslenen ve palazlandırılan ve bütün bu dönem boyunca emperyalizme hizmet etmekte oldukça hevesli davranan islami hareketin bir “demokrasi gücü”, “halk gerçekliği” olduğu “statükonun tasfiye edildiği” teorilerinin saçmalığı ortaya çıkmıştır. **Beşincisi** ordunun en yetkili ağzından söylenen sözler, son yıllarda ve özellikle 28 Şubat süreciyle birlikte ordunun halkçı, aydınlanmacı ve anti-emperyalist (daha çok da anti-amerikan) mevzilere geldiği üzerinden siyaset yapanların ileriye sürdükleri tezlerin tam saçmalık olduğunu ortaya koymuştur. Örnekler çoğaltılabilir....

Bu tespitler bu topraklarda aktörler değişse bile yeni söylenmiyor. 30 yıldır ifade ediliyor. Ve tarih 30 yıl önce söylenenleri esas olarak yeniden doğruluyor. Ne diyelim sağolasın tezkere, bir kez daha bizi doğrulattın!

ÜLKEMİZİN ONURU AMERİKAN ASKERİNİ POSTALLARIYLA MEZARA GÖMECEKTİR

Uşaklıkta sınır ve ahlak ölçülerini tanımayan Türk hakim sınıfları AKP’iyle, Genelkurmayı ile ABD emperyalistleri için her türlü hizmeti yapmaktan çekinmemektedir. Üsler, limanlar, hava alanları, gümrük kapıları, oteller, ABD’li efendilerin hizmetine sunulmakta, uşaklıkta kusur edilmemektedir. Amerika’nın liman gümrük ve üs bekkiliğini yapan uşak T.C. devleti bütün

ahlak ve insanlık onurunu ayaklar altına alarak, uşaklık hizmeti için daha fazla bahşiş istemektedir.

Körfez savaşındaki yaşadığı ekonomik kaybını yeniden yaşamamak için, daha fazla taahhüt almak, olası ekonomik kayıplar açığına kapamak için ‘iş ağırından alma’ tutumunun ‘Amerika’ ya kafa tutma’ şeklinde yansıtılması tamamen demagogjik ve aldatıcı söylemlerdir. AKP hükümeti ve devlet sözcülerinin yalan ve demagogjileri halkı kandırmaya ve aldatmaya yetmeyecektir.

Başbakan Gül’ün ‘**yakında Amerika ile komşu olacağız**’ söylemi boş bir söz olarak anlaşılmalıdır. ABD saldırgan haydutları Irak’ı işgal etmek için 50 bin kişilik askeri gücü Türkiye limanlarından, hava alanlarından ve Türkiye topraklarından Irak’a sokarak, petrol ve enerji kaynaklarının tek ve yegane hakimi olmak için yeniden yapılandırılacaktır. Irak, emperyalist sömürü ve yağma için işgal edilerek, yeniden yapılandırılacaktır.

Yeniden yapılandırma sürecinde Türk askeri, ABD emperyalistleri için en değerli ihraç ürünü olacaktır. 12-13 yaşlarında kız çocuklarının elma şekeriyle fuhuşa sürüldüğü bir ülkenin onuru Türk askerinin ihraç ürünü olarak kullanılmasıyla daha fazla kirlenecektir. Ancak unutulmamalıdır ki Amerikan postalları ancak Türk hakim sınıflarının onurunu kirlitebilir, Türkiye halkının değil.

Başta Türkiyeli ve Iraklı emekçi halklar olmak üzere, ezilen dünya halkları Amerikan postallarıyla kirlenmek istenen halkların, ülkelerinin onurunu daha fazla ayaklar altına alarak ezilmesine izin vermeyecektir.

Emperyalist saldırganlık çılgınlığı halkların devrim öfkesini doğuracaktır. Hiçbir güç ve engel tarihin akışını ve halkların devrim tepkisini durduramayacaktır. Yankee’lerin, conli’lerin postal sesleri halkımızın bağımsızlık ve devrim yürüyüşünü durduramayacaktır. Halkımızın ve dünya halklarının sahibi vardır. VAROLACAKTIR!

İstanbul

Baştarafı sayfa 32'de

Alanda açılan Kürtçe yazılı pankarta müdahale eden polis, kitlenin önüne kurduğu barikatı uzun süre kaldırmadı. Daha sonra yapılan görüşmelerin ardından yürüyüş başladı. Önde çocukların yürüdüğü mitingde barış sloganları yoğun olarak atıldı. En önde "Ulusal, Sınıfsal, Cinsel Sömürüye Son 8 Mart Kadın Platformu" imzalı pankart açılarak yürüldü. **Emekçi Kadınlar Birliği**, DEHAP'lı kadınlar, **Kadının Sesi Dergisi**, Feministler, EMEP, Mersin Halkevleri ve ardından "Yaşasın 8 Mart", "Selam olsun 8 Mart'ı yaratanlara" yazılı ortak pankart ile **Partizan, Devrimci Demokrasi ve Atılım** gazetesi katıldı. Yine çeşitli çevrelerle birlikte KESK yürüdü. Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı mitingde 8 Mart'la ilgili sloganların yanısıra emperyalist saldırganlığa ilişkin sloganlar da haykırıldı. Metropol miting alanına girildikten sonra platform tarafından kısa bir açılış konuşması yapıldı. Ardından 8 Mart'ı yaratanlar şahsında 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından Çağrı gazetesinin savaşla ilgili kuşlamasını dağıtan bir kişi gözaltına alınmak istendi. Ayrıca alanda **iki kişi daha keyfi bir şekilde gözaltına alındı**. Saygı duruşunun ardından sendikalar adına **SES** yönetim kurulu üyesi kısa bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmaların ardından grup **Gökçe Fidan**'ın türküleriyle kitle halaya durdu. Yapılan gösterilerin ardından miting bitirildi. (Mersin)

"HER GÜN 8 MART HER GÜN MÜCADELE"

8 Mart İzmir Tertip Komitesi 5 Mart Çarşamba günü saat 12:30'da Konak'ta Merkez PTT önünde toplanarak hapisanelerdeki kadın tutuklulara kart attı. Kart atma eyleminden sonra EKB'den bir kişi basın metnini okudu. Eyleme katılan yaklaşık 30 kişi "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Hergün 8 Mart hergün mücadele" sloganlarını attı.

Yine Tertip Komitesi 8 Mart Cumartesi günü çeşitli demekler, sendikalar, partiler, devrimci ve sosyalist basının katılımıyla Bornova Cumhuriyet Meydanı'nda yaklaşık 2500 kişilik bir miting yaptı.

Sabah saat 11:00 civarlarında Mustafa Kemal caddesinde kitle kortejlerini oluşturmaya başladı. Önde kadın örgütleri ardında partiler, sendikalar ve devrimci ve sosyalist basın Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Jin şer nexwazin" ve "İmralı'ya tecrit barışa tecrittir" sloganları atıldı.

Partizan okurları ve **YDG'liler** de mitingde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Kadın-erkek elele Demokratik Devrimci Partizan", **YDG** pankartlarını açarak katıldılar. "Faşizme isyan halka önder Partizan", "Savaş öğren ilerle, gücümüz TMLGB", "Dersim Tokat Erzincan savaşıyor Partizan" vb. sloganlar coşkulu ve gür bir şekilde atıldı. Meydanda da Tertip Komitesi'nin 8 Mart'a ilişkin metnini Tertip Komitesi Başkanı **Necla Şengül** okudu. Metinde kısaca 8 Mart'ın tarihinden bahsedilerek; "Onların yarattıkları 8 Mart'ı bugün de Nergizler, Haticeceler, Aysunlar, Yeterler, Laleler ve daha nicelerinin kanıyla da olsa yaşıyorlar ve yaşatacaklar" dedi. Daha sonra Ada Kültür Merkezi'nin bünyesinde çalışan halkoyunları ekibinin sergilediği güzel bir gösteri ve kısa konuşmaların ardından kitle dağıldı. (İzmir)

"CİNSEL, ULUSAL, SİNİFSAL SÖMÜRÜYE SON"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Malatya'daki etkinliklerine; kadınların hakları, emperyalist saldırganlık ve hapisanelerde devam eden **tecrit politikaları** damgasını vurdu.

İlk olarak **Demokratik Kadın Platformu** saat 13:30'da postane önünde bir basın açıklaması düzenledi. Açıklamaya yaklaşık 250 kişi

katıldı. "Emeğimden, bedenimden, kimliğimden elini çek", "Yaşasın 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanlar", "19 Aralık'ta 6 kadını diri diri yaktılar" vb. dövizlerin taşındığı basın açıklamasındaki metni platform adına **Hatice Pehlivanoğlu** okudu. Pehlivanoğlu, ölüme karşı yaşamı, baskıya karşı demokrasiyi, savaşa karşı barışı, tecritle insanların düşüncelerinin yok edilmemesini, halkların düşmanlığına karşı halkların kardeşliğini savunduklarını belirtti. Basın açıklaması boyunca kitle sık sık "Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son", "Kadın-erkek birlik, iş etmek özgürlük", "Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun" sloganlarını attı. Basın açıklaması saat 13:00'te sona erdi.

Malatya'daki **YDG'liler** de yaptıkları bir iç etkinlikle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladılar. Etkinlikte günün anlam ve önemini vurgulandığı konuşmanın ardından **Grup Umuda Yolculuk** bir dinleti verdi. Okunan şiirlerin ardından etkinlik sona erdi.

Ayrıca

İstanbul

Kadın Platformu da 8 Mart'ta saat 13:00'te **Eğitim-Sen** salonunda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla bir panel düzenledi. **EKB** de kurumunda 8 Mart'la ilgili bir etkinlik düzenledi. (Malatya)

ŞAN OLSUN 8 MART'I YARATAN VE YAŞATANLARA

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Bursa'da da **Bursa Kadın Platformu** tarafından yapılan basın açıklaması ile kutlandı. Açıklamanın ardından kadın Milletvekillerine faks çekildi.

Saat 14:30'da **Mafel Cafe** önünde başlayan açıklamada platform adına **Güler Yılmaz** basın metnini okudu. Basın açıklamasının ardından kitle kortejler oluşturarak Heykel postanesine doğru yürüyüşe geçti. Burada kadın ve erkeklerin birlikte yürütmesine izin verilmedi. Okunan bildiride ve atılan sloganlarda emekçi kelimesi bile geçmeyen ve 8 Mart'ın sınıfsal özünün dejenere edildiği etkinlikte en olumlu yan ABD saldırganlığı vurgusunun yapılması oldu. Yeni Demokrat Kadınlar yürüyüşte "Yeni Demokrat

Kadın" dövizlerini taşıyan gençler de "Yeni Demokrat Gençlik" dövizlerini taşıdılar.

Ben anayım dedi kadın
Tüm insanlığın anası
Ellerimle büyüttüm hepinizi
Ellerim un, maya ve tuz kokar
Ellerimle sardım günün yarasını
Şimdi yarısını istiyorum
gökyüzünün

Özgürleştirmek için tüm dünyayı
Yeni Demokrat Kadın imzalı yukarıdaki şiir insanların oldukça dikkatini çekti. Yeni Demokrat Kadınlar "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Kadın-erkek elele Demokratik Devrimci", "Yaşasın kadın erkek tüm işçilerin-emekçilerin birliği", "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz", "Şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara" Yeni Demokrat Kadın imzalı dövizleri taşıdılar. Ayrıca "Emperyalist saldırganlığa karşı birleş ve diren", "Tecriti kaldırın ölümleri durdurun" Yeni Demokrat

Gençlik imzalı dövizler de taşındı. Kadın platformu postaneden faks çektikten sonra eylemi bitirdi.

Ayrıca **DEHAP**'lı kadın kollarının birçok il ve ilçeden gelerek Bursa'nın Gemlik ilçesinde yapmak istedikleri miting Bursa polisi tarafından engellendi.

Polisin bu tutumunu protesto eden kadınlar **DEHAP** Yıldırım ilçe binası önünde bir basın açıklaması yaptılar. Ayrıca 6 Mart günü gözaltına alınan aralarında **DEHAP** İl Başkanı **Hamdullah Yılmaz**'ın da bulunduğu 40 kişiden 29'u 8 Mart akşamı serbest bırakılırken geri kalanlar 9 Mart günü bırakıldı. yine Bursa'nın Kestel ilçesinden miting için gelen **EKB**'li kadınlar da ilçe çıkışında gözaltına alınmış ve 5 saat sonra serbest bırakılmıştır. (Bursa)

8 MART COŞKUSU ALANLARDAYDI

8 Mart Samsun'da Savaş Karşıtı Platform ve devrimci ve sosyalist basının katılımıyla basın açıklaması

yapılarak kutlandı. Saat 19:30'da SDP il binası önünde yapılması planlanan kutlama 60'ın üzerinde kadının ellerindeki meşalelerle **İstiklal Caddesi**'nden **Çiftlik Ziraat Bankası** önüne doğru yürütmesi ile başladı. "Yaşasın 8 Mart", "Kadınlar sokağa özgürleşmeye" sloganlarıyla banka önünde bekleyen kitleyle buluşan 250 kişi burada basın açıklaması yaptı. Hep beraber atılan "Hergün 8 Mart, hergün kavga", "Savaşı durdurun tecriti kaldırın", "Biji aşiti", "Kadın-erkek elele sokağa, özgürleşmeye" sloganlarının atılması çevrenin de ilgisini çekti. Basın açıklamasını okuyan **SDP** gençlik kollarından **Sevim Topaloğlu** "bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, kadın mücadelesinde ilk kazanımın elde edildiği gün. Emek ve cins sömürüsüne karşı sesimizi yükselttiğimiz her türlü baskıya hayır dediğimiz gündür" dedi. **Topaloğlu** ayrıca "bugün Amerika tarafından dayatılan bir kirli savaş gündemde. Oysa bu topraklar üzerinde yaşayan biz kadınlar savaşın ne demek olduğunu çok iyi biliyoruz" dedi. Eylem sık sık atılan savaş karşıtı sloganlarla sona erdi. (Samsun)

TOKAT'TA

8 MART KUTLANDI

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Tokat Eğitim Sen saat 13:00'de **PTT** önünde toplanarak basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada "Biz eğitim emekçisi kadınlar, bütün dünyada kadınların günü olarak kutlanan 8 Mart'ta yaşadığımız cinsiyet ayrımcılığını ve daha birçok sorunu vurgulamak üzere bir araya geldik" denildi. Hem iş yaşamında hem de evde çifte sömürüye maruz kalan kadınlar için eşitlik ve özgürlük mücadelesinin bugün her zaman olduğundan daha fazla önem taşıdığına vurgu yapan Eğitim Sen'liler 8 Mart'ı yüz yıl önce kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesinin sembolü haline getiren taleplerin ve şiddetsiz bir dünya özleminin bugün hala gerçekliğini koruduğunu belirtti. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı basın açıklaması "Yaşasın 8 Mart", "Yaşasın kadınların uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü" sloganlarıyla son bulurken saat 14:00'de Tokat Eğitim Sen'de Gazi Osman Paşa Üniversitesi öğrencileri müzik ve şiir dinletisi verdi. (Turhal)

İzmir

8 Mart'ta alanlarda anti-emperyalist sloganlar yankılandı

İstanbul

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü alanlarda kutlayan onbinler, emperyalist-kapitalist sistemin Irak halkına yönelik saldırganlığına karşı da öfkelerini haykırdılar.

Emperyalist saldırganlık karşıtlığının damgasını vurduğu İstanbul'daki 8 Mart mitingi Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda yapıldı. Miting-

ce işte AKP", "Çıcarsa tez-kere Tayyip gitsin askere" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş kortejinin önünde, 8 Mart tertip komitesinde yer alan feminist gruplarla birlikte, DEHAP, EKB gibi 8 Mart'ın sınıfsal özünü geri planda tutan gruplar yer aldı. Ayrıca mitingde sendikaların katılımının az olduğu dikkat

ulaşan kitleye "8 Mart Tertip Komitesi" tarafından "erkekler dışarı" çağrısı yapıldı. Geri bir bakış açısıyla hareket eden ve 8 Mart'ın içini boşaltmaya yönelik yapılan bu çağrı genel olarak dikkate alınmadı. "Iraklı kadınlar yalnız değildir", "Ulusal, sınıfsal, cinsel sömürüye son" vb. sloganların atıldığı miting alanında 8 Mart'la ilgili olarak Türkçe ve Kürtçe olarak bir bildiri okundu. Mitingde konuşma yapan Bilgesu Erenus da "ülkemizi F tipi hücrelere çevirdiler. Gardiyanlar işbirlikçilerdir" sözleriyle kitleden yoğun alkış aldı. Sahne alan müzik grupları ise Türkçe ve Kürtçe türkiyeler seslendirdi.

KADIN ERKEK EL ELE

ILPS Türkiye Seksiyonu'nun "Kadınlar kurtuluşa doğru Anti-Emperyalist mücadelede birleşelim" yazılı pankartla katıldığı mitingde sık sık "Yaşasın halkların mücadele ligi", "Irak halkı yalnız değildir" vb sloganlar atıldı. Sendikaların neredeyse yok denildiği mitingde Tuzla Deri-İş sendikası yine coşkusuyla direnişin simgesi olduğunu gösterdi. Mitingin coşkulu ve kitlesel gruplarından biri olan Partizan eyleme "Kadın erkek el ele demokratik devrime", "Emperyalist saldırganlığa geçit vermeyelim" yazılı pankartlarla katıldılar. Dünya komünist hareketin kadın önderlerinden Clara Zetkin, Çiang Çing ve Proletarya Partisinin kadın şehitlerinden Meral Yakar, Barbara Anna Kirstler, Fehiman Bozgurt, Komutan Ayfer Celep, Nergiz Gülmez'in resimleri taşıdı Partizan kortejinde. "8 Mart'ın kızılığı ile emperyalist saldırganlığa karşı örgütlen" pankartıyla katılan Yeni Demokrat Gençlik, kitleselliği ile gençliğin coşkulu ruhunu alana taşıdı. Tohum Kültür Merkezi de mitingde bayrakları ve "Şan olsun 8 Mart'ı yaratana ve yaşatanlara" yazılı pankartıyla katıldı. Yürüyüş sırasında Partizan korteji, Özgürlük

İçin Mücadele Platformu ile birlikte tecrite ve emperyalist saldırganlığa karşı oturma eylemi yaptı. Oturma eyleminde bir deri işçisi 8 Mart'ın içeriğine yönelik bir yazı okudu.

Miting boyunca TKM'nin getirdiği davul zurna ekibinin ezgileriyle kitle halaya durdu. Partizan andının içildiği mitingün sonlarına doğru TKP/ML TMLGB imzalı kuşlamalar yapıldı. (İstanbul)

KADINLAR GÖĞÜN YARISIDIR

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesi ile Tohum Kültür Merke-

bir şiir ve kendine ait iki şiir okuyarak sahneyi Gülhan Dikme'ye bıraktı. Dikme'nin yine kendine ait bir şiiri okumasının ardından dia gösterimi sunuldu. Dia gösteriminde çeşitli alanlardan kadın görüntülerine ve mücadele içinde şehit düşen kadınlarımıza yer verildi. Şair Ruhan Mavruk'un etkinliğe gönderdiği mesajın okunmasının ardından yine ona ait bir şiir okundu. Onun ardından şair Halil İbrahim Özcan sahne aldı. Şairin şiirlerini okumasının ardından Grup Berfin'le etkinlik devam etti. Kürtçe ve Türkçe ez-

oyunlaştırarak sahnelendi. Marmak kitle örgütlerinin düzenlemiş olduğu etkinliklere yöre demekleri de halk oyunları ile destek verdi.

Barış İçin Sürekli Kadın Platformu kadınların haklarını bir kez daha dile getirmek için 8 Mart günü Abdi İpekçi Parkı'nda bir miting düzenledi. Platformun bileşenleri dışında Liseli genç kadınlar, İşçi Kültür Evi, Özgür Eğitim Platformu, Anti kapitalistler, ÇHD Ankara şubesi, SES, BES, Eğitim-Sen, TAYAD ve "Halklara özgürlük için emperyalizme karşı savaş" pankartıyla Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu da katıldı. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı mitingde "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" vb. sloganlar atılarak çeşitli dövizler ta-

İstanbul

şındı. Mitinge Can Şenliği oyuncularını "Toprak ve Kadın" adlı oyunları ile katılırken ayrıca Gülay Akgün de parçaları ile destek verdi. (Ankara)

"KADIN OLMADAN DEVRİM OLMAZ"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için Ankara'daki etkinlikler günler öncesinden başladı. 3 Mart günü çeşitli merkezlerde başlayan etkinlikler 8 Mart'a kadar sürdü. Bu etkinlikler arasında üniversitelerde yapılan sempozymlar, paneller vb. yer alıyor.

Bunların dışında ayrıca Tuzluca'yır semtinde 6-9 Mart tarihleri arasında çeşitli etkinlikler yapıldı. Çağdaş Kadın ve Gençlik Vakfı'nda düzenlenen etkinlikte Pir Sultan Abdal Derneği halk oyunları ekibi de yer aldı. Ayrıca etkinlikte İşçi Kültür Evi bir müzik dinletisi sunarken Tohum Kültür Merkezi de Nazım Hikmet'in Tanya adlı şiirini

giler söyleyen gruptan sonra etkinlik halaylarla sona erdi. (İstanbul)

MERSİN'DE

8 MART KUTLAMASI
8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bu yıl Mersin'de yapılan bir mitingle kutlandı. Mersin Kadın Platformu tarafından organize edilen miting, saat 11:00'de Hastane Caddesi'nde başladı. Alana girerken polislerin kadınların boyun bağlarına ve kimilerinin de başörtülerine el koymasıyla tartışmalar başladı. Yapılan aramalarda tacizi aratmayan bir tutum izleyen polis, miting boyunca da birçok şeye müdahale ederek mitingün başlatılmasında sorun çıkardı.

Bursa

er çekti. Sendikaların arkasında ise ILPS, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Demokratik Kadın Hareketi Girişimi, ESP, Alınteri, Odak gibi devrimci gruplar yer aldı. ILPS kortejinin içerisinde yapılan oturma eyleminin ardından meydana doğru yürüyüşle başladı. AKP önündeki oturma eyleminde "Zam, zulüm, işken-

Saat 13:00'de meydana

İstanbul